



ภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนในการสร้างความมั่นคง
ตามแนวชายแดน ไทย – เมียนมาร์

กรณีศึกษา ตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก

Leadership of community's leader in the field of creating border
security along the border of Thailand and Myanmar

Case study : Mae Song sub district, Tha Song Yang district,
Tak province

สมชาย สุวรรณ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม

หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะวิทยาการจัดการ

สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก

ปีการศึกษา 2567

ภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนในการสร้างความมั่นคง
ตามแนวชายแดน ไทย – เมียนมาร์
กรณีศึกษา ตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก
Leadership of community's leader in the field of creating
border security along the border of Thailand and Myanmar
Case study : Mae Song sub district, Tha Song Yang district,
Tak province

สมชาย สุวรรณ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต
คณะวิทยาการจัดการ
สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก
ปีการศึกษา 2568

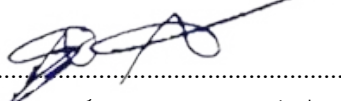


ชื่อเรื่อง ภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนในการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์
กรณีศึกษา ตำบลแม่สองอำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก
ผู้วิจัย นายสมชาย สุวรรณ
ชื่อปริญญา รัฐศาสตรมหาบัณฑิต

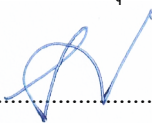
คณะกรรมการสอบ



..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิตยา วงศ์ยศ)



..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา สามัคคีธรรม)



..... กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล วงศ์สิงห์ทอง)

คณะวิทยาการจัดการ สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก อนุมัติให้รายงานการ
ค้นคว้าอิสระฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต



..... คณบดี
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีระ พันธุ์งาม)

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันวิทยาการ จัดการแห่งแปซิฟิก เป็นการค้นคว้าอิสระที่ผู้ศึกษาได้ทำการค้นคว้าและจัดทำขึ้นจนสำเร็จลุล่วงไปได้ ด้วยดี โดยได้รับความอนุเคราะห์ความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา สามัคคี ธรรม และรองศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล วงศ์สิงห์ทอง อาจารย์ที่ปรึกษา ที่กรุณาให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ ตลอดจนแก้ไข ข้อบกพร่องในการศึกษาครั้งนี้ด้วยความเมตตา และเอาใจใส่ด้วยดีตลอดมา ตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จเรียบร้อย ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ขอขอบพระคุณ คณาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิตทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดี ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นักรบ เถียรอำ นายเสนีย์ แก้วมณี และนายประเสริฐ อะกะเรื้อน ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาความถูกต้องและความเที่ยงตรง ในด้านเนื้อหาของแบบสอบถาม ขอขอบคุณชาวบ้านในตำบลแม่สองทั้ง 6 หมู่บ้าน ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ การเก็บข้อมูลเพื่อศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์จากรายงานการค้นคว้าอิสระนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณ ของบูรพาจารย์ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาทุกท่าน และเป็นกตเวทิตาคุณแด่บุพการี มอบแด่นางเบญจพร สุวรรณ คุชิวิต ที่มีส่วนสำคัญยิ่งในการสนับสนุนและเป็นกำลังใจในการศึกษาค้นคว้า หวังเป็นอย่างยิ่งว่าการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อสังคม หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้สนใจจะศึกษาวิจัยต่อไป

สมชาย สุวรรณ

ชื่อเรื่อง	: ภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนในการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์ ในเขตตำบลแม่สอง อำเภอสองยาง จังหวัดตาก
ผู้วิจัย	: สมชาย สุวรรณ
ชื่อปริญญา	: รัฐศาสตรมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา	: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา สามัคคีธรรม
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	: รองศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล วงศ์สิงห์ทอง
ปีที่สำเร็จการศึกษา	: 2567
สถาบัน	: สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนในการสร้างความมั่นคง ตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์ ในเขตตำบลแม่สอง อำเภอสองยาง จังหวัดตาก 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนกับการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์ ในเขตตำบลแม่สอง อำเภอสองยาง จังหวัดตาก จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล การศึกษาครั้งนี้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 388 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

ผลการวิจัยพบว่า

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อภาวะผู้นำของผู้นำชุมชน ในเขตตำบลแม่สอง อำเภอสองยาง จังหวัดตาก โดยภาพรวม พบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงตามความลำดับได้ดังนี้ ภาวะผู้นำแบบมุ่งสัมพันธ์ อยู่ในระดับมาก และ ภาวะผู้นำแบบมุ่งงาน อยู่ในระดับมาก

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์ กรณีศึกษา ตำบลแม่สอง อำเภอสองยาง จังหวัดตาก ในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนกับการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์ ในเขตตำบลแม่สอง อำเภอสองยาง จังหวัดตาก ทุกตัวแปร มีความสัมพันธ์กันทางบวก

แนวทางในการสร้างความมั่นคง ตามแนวชายแดน ไทย-เมียนมาร์ ในเขตหมู่บ้านที่ติดชายแดนของตำบลแม่สอง อำเภอสองยาง จังหวัดตาก พบว่าควรมีการฝึกซ้อมการหลบภัยจากภาวะสงครามของชาวบ้านตามแนวชายแดน โดยประสานความร่วมมือกันระหว่าง เจ้าหน้าที่ปกครอง ทหาร ตำรวจ ผู้นำชุมชนและชาวบ้าน ควรมีระบบการแจ้งข้อมูลข่าวสารที่รวดเร็ว เพื่อการป้องกันภัย และพัฒนาระบบการส่งความช่วยเหลือไปยังพื้นที่เกิดเหตุ

คำสำคัญ : ภาวะผู้นำ , ผู้นำชุมชน , การสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์

Title : Leadership of community's leader in the field of creating border security along the border of Thailand and Myanmar Case study : Mae Song Sub-district, Tha Song Yang District, Tak Province

Researcher : Somchai Suwan

Degree : Master of Political Science

Advisor : Asst.Prof. Dr.Sujitra Samakkhitham

Co-advisor : Assoc. Prof. Dr.Suwimon Wongsingthong

Graduated Year : 2024

Institute : Pacific Institute of Management Science

Abstract

The purposes of this research were to 1) study opinion's level towards the leadership of community's leader in the field of creating of border security along the border of Thailand and Myanmar, Case study: Mae Song sub-district, Tha Song Yang District, Tak Province, 2) study the relationship of community's leader's leadership and the creating of border security along the border of Thailand and Myanmar, Case study: Mae Song sub-district, Tha Song Yang District, Tak Province classified by personal attribute. The samples consisted 388 persons. The research instrument was a questionnaire. The data were analyzed using frequency, percentage, standard deviation, Pearson Product Moment Correlation Coefficient.

The results revealed that

In general, people's opinions towards community leader's leadership, Case study : Mae Song sub-district, Tha Song Yang District, Tak Province was at the high level. When considering each aspect, found that consideration leadership and initiating leadership were at the high levels.

In general, people's opinions towards the creating of border security along the border of Thailand and Myanmar, Case study: Mae Song sub-district, Tha Song Yang District, Tak Province was at the high level.

The correlation between community leader's leadership and the creating of border security along the border of Thailand and Myanmar, Case study: Mae Song sub-district, Tha Song Yang District, Tak Province was found that there was positive relation.

The guidelines of creating of border security along the border of Thailand and Myanmar for the villages which nearby the border in Mae Song Sub-district, Tak Province were as follows: there should be the drills to escape the was by the cooperation of governmental officers, soldiers' police, community leaders and

villagers. News notification system should be rapid for security. The assistance system should be developed.

Keywords : Leadership, community's leader, the creating of border security along the border of Thailand and Myanmar

ชื่อเรื่อง	: ภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนในการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์ ในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก
ผู้วิจัย	: สมชาย สุวรรณ
ชื่อปริญญา	: รัฐศาสตรมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา	: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา สามัคคีธรรม
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	: รองศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล วงศ์สิงห์ทอง
ปีที่สำเร็จการศึกษา	: 2567
สถาบัน	: สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนในการสร้างความมั่นคง ตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์ ในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนกับการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์ ในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล การศึกษาครั้งนี้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 388 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

ผลการวิจัยพบว่า

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อภาวะผู้นำของผู้นำชุมชน ในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก โดยภาพรวม พบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงตามความลำดับได้ดังนี้ ภาวะผู้นำแบบมุ่งสัมพันธ์ อยู่ในระดับมาก และ ภาวะผู้นำแบบมุ่งงาน อยู่ในระดับมาก

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์ กรณีศึกษา ตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก ในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนกับการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์ ในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก ทุกตัวแปร มีความสัมพันธ์กันทางบวก

แนวทางในการสร้างความมั่นคง ตามแนวชายแดน ไทย-เมียนมาร์ ในเขตหมู่บ้านที่ติดชายแดนของตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก พบว่าควรมีการฝึกซ้อมการหลบภัยจากภาวะสงครามของชาวบ้านตามแนวชายแดน โดยประสานความร่วมมือกันระหว่าง เจ้าหน้าที่ปกครอง ทหาร ตำรวจ ผู้นำชุมชนและชาวบ้าน ควรมีระบบการแจ้งข้อมูลข่าวสารที่รวดเร็ว เพื่อการป้องกันภัย และพัฒนาระบบการส่งความช่วยเหลือไปยังพื้นที่เกิดเหตุ

คำสำคัญ : ภาวะผู้นำ , ผู้นำชุมชน , การสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์

Title : Leadership of community's leader in the field of creating border security along the border of Thailand and Myanmar Case study : Mae Song Sub-district, Tha Song Yang District, Tak Province

Researcher : Somchai Suwan

Degree : Master of Political Science

Advisor : Asst.Prof. Dr.Suchitra Samakkhitham

Co-advisor : Assoc. Prof. Dr.Suwimon Wongsingthong

Graduated Year : 2024

Institute : Pacific Institute of Management Science

Abstract

The purposes of this research were to 1) study opinion's level towards the leadership of community's leader in the field of creating of border security along the border of Thailand and Myanmar, Case study: Mae Song sub-district, Tha Song Yang District, Tak Province, 2) study the relationship of community's leader's leadership and the creating of border security along the border of Thailand and Myanmar, Case study: Mae Song sub-district, Tha Song Yang District, Tak Province classified by personal attribute. The samples consisted 388 persons. The research instrument was a questionnaire. The data were analyzed using frequency, percentage, standard deviation, Pearson Product Moment Correlation Coefficient.

The results revealed that

In general, people's opinions towards community leader's leadership, Case study : Mae Song sub-district, Tha Song Yang District, Tak Province was at the high level. When considering each aspect, found that consideration leadership and initiating leadership were at the high levels.

In general, people's opinions towards the creating of border security along the border of Thailand and Myanmar, Case study: Mae Song sub-district, Tha Song Yang District, Tak Province was at the high level.

The correlation between community leader's leadership and the creating of border security along the border of Thailand and Myanmar, Case study: Mae Song sub-district, Tha Song Yang District, Tak Province was found that there was positive relation.

The guidelines of creating of border security along the border of Thailand and Myanmar for the villages which nearby the border in Mae Song Sub-district, Tak Province were as follows: there should be the drills to escape the was by the cooperation of governmental officers, soldiers' police, community leaders and

villagers. News notification system should be rapid for security. The assistance system should be developed.

Keywords : Leadership, community's leader, the creating of border security along the border of Thailand and Myanmar

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	จ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามในการวิจัย	3
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	4
สมมติฐานการวิจัย	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำ	8
แนวคิดเกี่ยวกับผู้นำชุมชน	15
แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน	19
สถานการณ์ตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์	35
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	37
สรุปการทบทวนวรรณกรรม	52
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	53
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	53
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	53
การเก็บรวบรวมข้อมูล	56
การวิเคราะห์ข้อมูล	57
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	57
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	59
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	59
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	59

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	72
สรุปผลการวิจัย	72
อภิปรายผล	73
ข้อเสนอแนะ	87
บรรณานุกรม	89
ภาคผนวก	93
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	
ภาคผนวก ข การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การหาค่า Reliability	102
ภาคผนวก ค รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย	111
ประวัติย่อผู้วิจัย	113

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงงานวิจัยที่ศึกษาพฤติกรรมภาวะผู้นำและความมั่นคงตามแนวชายแดน	50
2	ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคล ของผู้ตอบแบบสอบถาม	60
3	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของประชาชนต่อภาวะผู้นำ ของผู้นำชุมชน ในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก	61
4	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของประชาชนต่อภาวะผู้นำ ของผู้นำชุมชน ในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก ด้านภาวะผู้นำแบบมุ่งงาน	62
5	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของประชาชนต่อภาวะผู้นำ ของผู้นำชุมชน ในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก ด้านภาวะผู้นำแบบมุ่งสัมพันธ์	63
6	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้าง ความมั่นคงตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์ กรณีศึกษา ตำบลแม่สอง อำเภอท่า สองยาง จังหวัดตาก โดยภาพรวม	64
7	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้าง ความมั่นคง ตามแนวชายแดน ไทย- เมียนมาร์ กรณีศึกษา ตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก ด้านพื้นที่ชายแดนมีความมั่นคงปลอดภัย มีศักยภาพการป้องกันและแก้ไขภัยคุกคามทุกรูปแบบ และเป็นพื้นที่เชื่อมโยง ทางเศรษฐกิจและสังคมระหว่างไทยกับประเทศรอบบ้าน	65
8	ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างความมั่นคงตามแนว ชายแดนไทย-เมียนมาร์ กรณีศึกษา ตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก ด้านปัญหาเขตแดนระหว่าง ไทยกับประเทศรอบบ้านได้รับการแก้ไขและ ไม่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ	66
9	ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างความมั่นคงตามแนว ชายแดน ไทย-เมียนมาร์ กรณีศึกษา ตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัด ตาก ด้านไทยเป็นประตูและทาง เชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของ ภูมิภาค	67
10	ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างความมั่นคงตามแนว ชายแดน ไทย-เมียนมาร์ กรณีศึกษา ตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัด ตาก ด้านการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ	68
11	ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนกับการสร้าง ความมั่นคงตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์ ในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสอง ยาง จังหวัดตากโดยแยก เป็นรายด้าน	69
12	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	70

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย	5
2 แสดงรูปแบบภาวะผู้นำตามแนวคิดของ Kurt Lewin	11
3 มิติพฤติกรรมผู้นำแบบมุ่งโครงสร้างงานและมุ่งความสัมพันธ์	14

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พุทธศักราช 2457 และที่แก้ไขเพิ่มเติมทุกฉบับได้ระบุหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ไว้อย่างชัดเจนโดยให้ช่วยเหลือนายอำเภอในการปฏิบัติหน้าที่และเป็นหัวหน้าราษฎรในหมู่บ้านของตน อีกทั้งยังต้องอำนวยความสะดวกและเป็นธรรมและดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยความปลอดภัยให้แก่ราษฎร สร้างความสมานฉันท์และความสามัคคีในหมู่บ้าน ส่งเสริมวัฒนธรรมและประเพณีในท้องที่ นอกจากนี้ยังต้องประสานหรืออำนวยความสะดวกแก่ราษฎร ในการติดต่อหรือรับบริการกับส่วนราชการ ในฐานะตัวแทนประชาชนจึงต้องรับฟังปัญหาและนำความเดือดร้อน ทุกข์ สุขและความต้องการที่จำเป็นของราษฎรในหมู่บ้านแจ้งต่อส่วนราชการเพื่อให้การแก้ไขหรือช่วยเหลือ รวมไปถึงการอบรมหรือชี้แจงให้ราษฎรมีความรู้ ความเข้าใจในข้อราชการ กฎหมายหรือระเบียบ แบบแผนของทางราชการ เมื่อยามมีภัยอันตรายสาธารณะ โดยเกิดเหตุฉุกเฉินต้องแจ้งราษฎร ให้ความช่วยเหลือในกิจการสาธารณประโยชน์และให้ความช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ แก่ผู้ประสบภัย และภาระหน้าที่อื่น ๆ อาทิ การจัดประชุมราษฎรและคณะกรรมการหมู่บ้านเป็นประจำอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง (กรมการปกครอง 2559, 9-15) สถาบันกำนันผู้ใหญ่บ้านอยู่คู่กับสังคมไทยมาอย่างยาวนาน ระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้องได้ผ่านการปรับปรุงแก้ไขอยู่เสมอเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลก และด้วยความเฉพาเจาะจงที่กล่าวถึงการปกครองระดับตำบลและหมู่บ้าน ตามข้อมูลปัจจุบันของกรมการปกครอง ประเทศไทยมีกำนัน 7,036 คน และมีผู้ใหญ่บ้านจำนวน 67,619 คน กระจายตัวอยู่ในทุกพื้นที่ครอบคลุมทั่วทั้งประเทศไทย (สำนักข่าวกรีนนิวส์ 2567, ออนไลน์) จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้ใหญ่บ้านจะต้องเป็นตัวแทนในการคัดเลือกผู้ใหญ่บ้านด้วยกันเพื่อเป็นกำนันในตำบล ทั้งนี้กำนันมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ใหญ่บ้าน มีเพียงหน้าที่บางข้อเท่านั้นที่แตกต่างออกไป เช่น ให้กำนันดูแลคนเดินทาง ซึ่งไม่มีเหตุควรสงสัยว่าจะเป็นผู้ร้ายให้ได้มีที่พักตามควร กำนันต้องรักษาบัญชีสำมะโนครัวและทะเบียนบัญชีของราษฎรในตำบลนั้น และคอยแก้ไขเพิ่มเติมให้ถูกต้องกับบัญชีของผู้ใหญ่บ้านหากเกิดเหตุจลาจล ปล้น ฆ่า ชิงทรัพย์ ไฟไหม้หรือเหตุร้ายในตำบล เป็นหน้าที่ของกำนันจะต้องเรียกผู้ใหญ่บ้านและลูกบ้านในตำบลออกช่วยเหลือ ติดตาม ต่อสู้จับกุมผู้ร้ายและของกลาง หรือช่วยเหลือผู้คน รวมถึงการจัดทำบัญชีสิ่งของ การเก็บภาษีอากรในแขวง ยื่นต่อกรมการปกครองและนำราษฎรไปเสียภาษีอากรตามพระราชบัญญัติภาษีอากร เป็นต้น กระบวนการบริหารและปกครองชุมชนให้มีประสิทธิภาพ มีหลายปัจจัยเกื้อหนุน ปัจจัยที่สำคัญอย่างมากก็คือผู้นำ หากผู้นำชุมชนเป็นคนที่มีความรู้ความสามารถย่อมนำชุมชนให้เกิดการพัฒนาไปในทิศทางที่ดีและเหมาะสม ผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งหมายถึง ผู้นำชุมชนโดยตำแหน่ง เป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองที่สำคัญ สามารถนำนโยบายของแต่ละกระทรวง กรม มาบอกกล่าว ชี้แจง ช่วยเหลือ และเป็นตัวอย่างในการปฏิบัติ อีกทั้งยังเป็นผู้ที่จะสามารถส่งต่อความต้องการ และความคิดเห็นของประชาชนเข้าสู่ระบบราชการ ดังนั้นภาวะผู้นำของผู้ใหญ่บ้านจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมาก ในส่วนของจังหวัดตากเป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่บริเวณแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์ โดยใช้สันปันน้ำ และร่องน้ำลึกของแม่น้ำเมย เป็นเส้นแบ่งเขตแดน มีสะพานมิตรภาพขนาดใหญ่จำนวนสอง

แห่ง เพื่อให้บริการแก่ประชาชนและธุรกิจระหว่างประเทศ ได้ทำการค้าและขนส่งอย่างถูกกฎหมาย สร้างรายได้แก่ประเทศเป็นจำนวนมาก จนได้ถูกแต่งตั้งให้เป็น เขตเศรษฐกิจพิเศษตาก เมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม 2557 ในการประชุมคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (กนพ.) ครั้งที่ 1/2557 (สงขลา) โดย กนพ. ได้เห็นชอบหลักเกณฑ์และวิธีการสนับสนุนการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ 4 เรื่อง ได้แก่ 1. สิทธิประโยชน์สำหรับการลงทุน 2. การให้บริการจัดเดี่ยวแบบเบ็ดเสร็จ 3. มาตรการสนับสนุนการใช้แรงงานต่างด้าว และ 4. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และด้านศุลกากรในพื้นที่ เพื่อให้สามารถรองรับกิจกรรมในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษและเชื่อมโยงในภูมิภาคได้อย่างมีประสิทธิภาพ เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษตาก มีขอบเขตครอบคลุม 3 อำเภอชายแดน ได้แก่ อำเภอแม่สอด อำเภอพบพระ และอำเภอแม่ระมาด ซึ่งภายหลังการประกาศเป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ส่งผลให้พื้นที่ดังกล่าวได้รับความสนใจอย่างมากจากกลุ่มนักลงทุนทั้งภายในและภายนอกประเทศ การค้าขายและการลงทุนในพื้นที่ มีโอกาสเติบโตอย่างก้าวกระโดด (เขตเศรษฐกิจพิเศษตาก 2557, ออนไลน์) แต่พื้นที่จังหวัดตากที่มีพรมแดนติดต่อกันกับประเทศเมียนมาร์ไม่ได้มีเพียง อำเภอแม่สอด อำเภอพบพระ อำเภอแม่ระมาดเท่านั้นหากแต่ยังมีอำเภออุ้มผางและอำเภอท่าสองยาง อีก 2 อำเภอ ซึ่งเป็นพื้นที่ห่างไกลจากถนนทางหลวงสายเอเชีย อันเป็นเส้นทางหลัก แม้ความสามารถทางเศรษฐกิจจะไม่เท่ากับอำเภอในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษตาก แต่ก็ยังมีความสำคัญต่อการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน ด้วยความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว ของสังคมและประชาชนในพื้นที่ เพราะประชาชนส่วนใหญ่เป็นกลุ่มชาติพันธุ์กระเหรี่ยง ในอดีตก่อนที่จะมีเส้นแบ่งเขตแดนระหว่างประเทศอย่างชัดเจน ประชาชนทั้งสองประเทศ นับถือกันเป็นพี่น้อง มีวัฒนธรรม มีภาษาพูดและภาษาเขียนเป็นของตนเอง หลังจากการแบ่งเส้นเขตแดนระหว่างประเทศอย่างชัดเจนแล้ว ประชาชนทั้งสองประเทศก็ยังมี การไปมาหาสู่กันตามวิถีชาวบ้าน (สำนักข่าวไทยรัฐ 2567, ออนไลน์) ตำบลแม่สอด อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก เป็นตำบลที่ตั้งอยู่บริเวณแนวชายแดนที่ติดกับประเทศเมียนมาร์ทางทิศตะวันตก โดยประชากรส่วนใหญ่เป็นคนไทยเชื้อสายกระเหรี่ยงและที่สำคัญประชากรบางส่วนไม่สามารถสื่อสารด้วยภาษาไทย ดังนั้นการพัฒนาในด้านต่าง ๆ จำเป็นต้องอาศัยผู้นำชุมชนเป็นตัวกลางสำคัญในการประชาสัมพันธ์ การประสานงาน การบริหารจัดการ ภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะส่งผลโดยตรงกับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ **แนวโน้มสถานการณ์และปัญหาความมั่นคงชายแดน มีดังต่อไปนี้** สถานการณ์ความไม่สงบทางการเมืองภายในประเทศรอบบ้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สถานการณ์การสู้รบระหว่างฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายต่อต้านในประเทศเมียนมาร์ มีแนวโน้มยืดเยื้อ รุนแรง และขยายตัวเพิ่มมากขึ้น ทั้งในเชิงพื้นที่และระดับความรุนแรง รวมถึงการที่ทั้งสองฝ่ายยังไม่มีแนวทางในการเจรจาเพื่อหาทางออก สถานการณ์ดังกล่าวอาจนำไปสู่ภาวะไร้เสถียรภาพภายในประเทศ ทั้งในด้านการเมืองและเศรษฐกิจ ทั้งนี้หากสถานการณ์ความขัดแย้งยังคงดำเนินไปในลักษณะดังกล่าวและไม่สามารถคลี่คลายสถานการณ์อย่างสันติวิธีได้โดยเร็ว อาจส่งผลให้ประชาชนในประเทศรอบบ้านหลบหนีเข้ามายังประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริเวณพื้นที่ชายแดนเพิ่มมากขึ้น ทำให้นายอำเภอและปลัดอำเภอฝ่ายปกครองของอำเภอท่าสองยางได้สนธิกำลังกับทหารและตำรวจ ทำการตรวจเข้มเพื่อสกัดกั้นขบวนการค้าแรงงานข้ามชาติ การค้ามนุษย์ รวมทั้งป้องกันการกระทำผิดกฎหมายและปราบปรามปัญหายาเสพติดตามแนวชายแดน (ออนไลน์ <https://siamrath.co.th/n/499298> สืบค้น 21 พ.ค. 67) นอกจากนี้ สถานการณ์ดังกล่าวอาจทำให้

อาชญากรรมข้ามชาติประเภทต่าง ๆ เพิ่มขึ้น เช่น การลักลอบค้าทรัพยากรธรรมชาติ ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติแก๊งค์คอลเซ็นเตอร์ การค้าอาวุธขบวนการลักลอบตัดไม้ข้ามชาติ ปัญหาการแพร่ระบาดของโรคตามแนวชายแดน ในแต่ละปีทั่วโลก จะเกิดโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ รวมถึงโรคระบาด ที่มีความซับซ้อนในการบริหารจัดการและควบคุม โรคบางประเภทส่งผลกระทบต่อทั้งทางตรงและทางอ้อมในหลายมิติ ทั้งนี้ โรคระบาดอาจแบ่ง ได้เป็น โรคระบาดในสัตว์ โรคระบาดในคน โรคระบาดทั้งคนและสัตว์และโรคระบาดในพืช ซึ่งเป็นปัญหาต่อเนื่องและมีพลวัตสูง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อไทยทั้งในด้านการบริหารจัดการภายใน (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2566 หน้า 4-6) และยังส่งผลให้ประชาชนที่อาศัยอยู่ตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์โดยเฉพาะในเขตอำเภอท่าสองยาง ต้องเผชิญกับปัญหาและความเครียดอย่างต่อเนื่อง (เสรี พรหมวงป้อ, 2554) จะเห็นได้ว่าการจัดการและการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์ จำเป็นต้องอาศัยภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนเพราะมีความสำคัญต่อความสำเร็จในการปกครองและการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์เป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ในท้องถิ่นจึงต้องเริ่มจากผู้นำชุมชนก่อน (มติชน ออนไลน์, 2565) จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้เล็งเห็นความสำคัญของปัญหาและมีความสนใจที่จะศึกษาภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนในการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์ กรณีศึกษา ตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก ตามความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ โดยทำการศึกษาในพื้นที่ติดแนวชายแดน ไทย-เมียนมาร์ จำนวน 6 หมู่บ้าน เนื่องจากเป็นบริเวณที่น่าสนใจจากหลายปัจจัย เช่น เป็นพื้นที่ชายแดนที่มีการรักษาความมั่นคงของประเทศอย่างเข้มแข็งและการที่มีผู้นำชุมชนเป็นกลุ่มชาติพันธุ์กระเหรี่ยงทั้งหมด และประชากรส่วนใหญ่เป็นกลุ่มชาติพันธุ์กระเหรี่ยงเกือบร้อยเปอร์เซ็นต์ มีการไปมาหาสู่ระหว่างญาติและมิตรสหายจากฝั่งประเทศเมียนมาร์โดยข้ามแม่น้ำเมยตามช่องทางธรรมชาติที่แบ่งเขตแดนของทั้งสองประเทศเป็นปกติตามวิถีชีวิตของชาวบ้าน

1.2 คำถามในการวิจัย

1. ภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนในการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์ ในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก อยู่ในระดับใด
2. ภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนมีความสัมพันธ์ต่อการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์ ในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก หรือไม่ อย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนในการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์ ในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนกับการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์ ในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาไว้ 4 ด้าน ดังนี้

1.4.1 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนในหมู่บ้านตามแนวชายแดนของตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก ซึ่งประกอบด้วย 6 หมู่บ้าน ได้แก่ 1. บ้านแม่สอง 2. บ้านแม่สลิดหลวง 3. บ้านแม่สลิดน้อย 4. บ้านแม่โละ 5. บ้านแม่นิล และ 6. บ้านห้วยมะโหนด รวมประชากรทั้งสิ้นจำนวน 12,055 คน (สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง 2567, ออนไลน์)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนในหมู่บ้านตามแนวชายแดนของตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก จำนวน 388 คน โดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของทาโร่ ยามาเน่ (1973) ประกอบการคำนวณที่ความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 และทำการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling)

1.4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีภาวะผู้นำของ จอห์น เค. เฮมฟิล และ แอลวิน อี. คูนซ์ (John K. Hemphill and Alvin E. Coons, 1957) โดยมีภาวะผู้นำ 1. มิติแบบมุงงาน (Initiating Structure) 2. มิติแบบมุงความสัมพันธ์ (Consideration) และแนวคิดเรื่องการบริหารจัดการชายแดน ด้านความมั่นคง (พ.ศ. 2566-2570) ของสภาความมั่นคงแห่งชาติ ประกอบด้วย 1. พื้นที่ชายแดนมีความมั่นคงปลอดภัย มีศักยภาพการป้องกันและแก้ไขภัยคุกคามทุกรูปแบบ และเป็นพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจและสังคมระหว่างไทยกับประเทศรอบบ้าน 2. ปัญหาเขตแดนระหว่างไทยกับประเทศรอบบ้านได้รับการแก้ไขและไม่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ 3. ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค 4. การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

1.4.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษาภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนในการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์ กรณีศึกษา ตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก ใช้พื้นที่เพื่อศึกษาในตำบลแม่สอง จำนวน 6 หมู่บ้าน ได้แก่ 1. บ้านแม่สอง 2. บ้านแม่สลิดหลวง 3. บ้านแม่สลิดน้อย 4. บ้านแม่โละ 5. บ้านแม่นิล และ 6. บ้านห้วยมะโหนด

1.4.4 ขอบเขตด้านระยะเวลาดำเนินการวิจัย

ช่วงระยะเวลาดำเนินการวิจัย ตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2567 ถึง 31 ธันวาคม พ.ศ. 2567

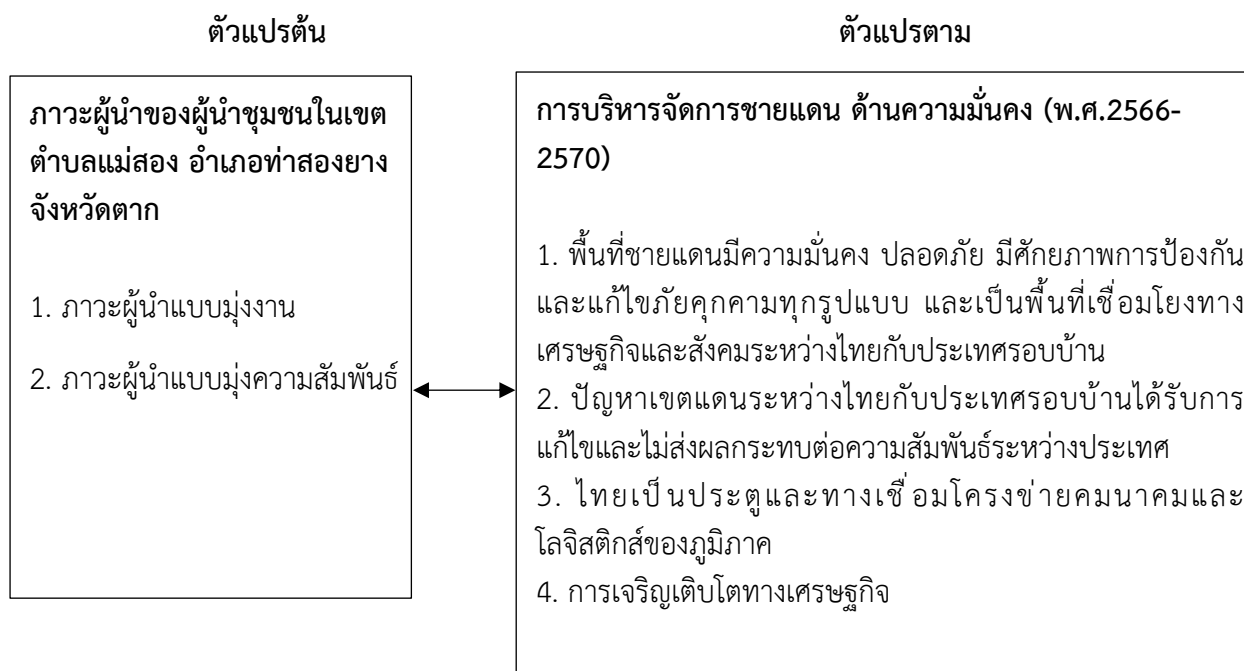
1.5 สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ ดังนี้

1. ภาวะผู้นำแบบมุ่งงานของผู้นำชุมชนในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก มีความสัมพันธ์กับพื้นที่ชายแดนที่มีความมั่นคงปลอดภัย มีศักยภาพการป้องกันและแก้ไขภัยคุกคามทุกรูปแบบ และเป็นพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจและสังคมระหว่างไทยกับประเทศรอบบ้าน
2. ภาวะผู้นำแบบมุ่งงานของผู้นำชุมชนในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก มีความสัมพันธ์กับปัญหาเขตแดนระหว่างไทยกับประเทศรอบบ้านได้รับการแก้ไขและไม่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
3. ภาวะผู้นำแบบมุ่งงานของผู้นำชุมชนในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก มีความสัมพันธ์กับไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค
4. ภาวะผู้นำแบบมุ่งงานของผู้นำชุมชนในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก มีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ
5. ภาวะผู้นำแบบมุ่งความสัมพันธ์ของผู้นำชุมชนในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก มีความสัมพันธ์กับพื้นที่ชายแดนที่มีความมั่นคงปลอดภัย มีศักยภาพการป้องกันและแก้ไขภัยคุกคามทุกรูปแบบ และเป็นพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจและสังคมระหว่างไทยกับประเทศรอบบ้าน
6. ภาวะผู้นำแบบมุ่งความสัมพันธ์ของผู้นำชุมชนในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก มีความสัมพันธ์กับปัญหาเขตแดนระหว่างไทยกับประเทศรอบบ้านได้รับการแก้ไขและไม่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
7. ภาวะผู้นำแบบมุ่งความสัมพันธ์ของผู้นำชุมชนในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก มีความสัมพันธ์กับไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค
8. ภาวะผู้นำแบบมุ่งความสัมพันธ์ของผู้นำชุมชนในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก มีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาโดยยึดตาม แนวคิดทฤษฎีภาวะผู้นำของ จอห์น เค เฮมฟิล และแอลวิน อี คูนซ์ (John K. Hemphill and Alvin E. Coons, 1957) และแนวคิดเรื่องการบริหารจัดการชายแดน ด้านความมั่นคง (พ.ศ.2566-2570) ของสภาความมั่นคงแห่งชาติ มาประยุกต์เพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพที่ 1



ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวความคิดในการวิจัย

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 จากข้อมูลเกี่ยวกับผลระดับภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนในการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์ ในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก สามารถนำไปประกอบการวางแผนเพื่อพัฒนาภาวะผู้นำของผู้ชุมชนต่อไป

1.7.2 ผลจากการศึกษาภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนที่ส่งผลต่อการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์ ในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก สามารถนำไปประกอบการยกระดับความสามารถของกระบวนการทำงานในการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดนให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

1.7.3 ได้พบข้อเสนอใหม่เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์

1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.8.1 ผู้นำชุมชน หมายถึง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งเป็นบุคคลที่ได้รับการเลือกตั้งและได้รับการยอมรับจากคนในชุมชนให้เป็นผู้แทนของตนอย่างเป็นทางการและถูกต้องตามกฎหมาย ใน 6 หมู่บ้าน ของตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก ได้แก่ 1. บ้านแม่สอง 2. บ้านแม่สลิตหลวง 3. บ้านแม่สลิตน้อย 4. บ้านแม่โละ 5. บ้านแม่นิล และ 6. บ้านห้วยมะโหนด

1.8.2 ภาวะผู้นำ หมายถึง ลักษณะโดยทั่วไปของบุคคลที่เป็นผู้นำ ซึ่งอาจเป็นบุคลิกภาพ ทักษะ ค่านิยม วิสัยทัศน์ พฤติกรรม กระบวนการทำงาน รูปแบบหรือทักษะการสื่อสาร ที่ส่งผลต่อผู้ตามในหลากหลายลักษณะ และทำให้องค์กรบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

1.8.3 ภาวะผู้นำมีมติแบบมุ่งงาน หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้นำกำหนดบทบาทของตนเองและ ผู้ใต้บังคับบัญชาเพื่อให้บรรลุจุดหมายขององค์การ โดยเฉพาะบทบาทในหน้าที่พื้นฐาน เช่น การวางแผน การจัดองค์การ การสั่งการ เป็นต้น

1.8.4 ภาวะผู้นำมีมติแบบมุ่งความสัมพันธ์ หมายถึง พฤติกรรมผู้นำเกี่ยวกับการสร้างความไว้วางใจกับผู้ใต้บังคับบัญชา เคารพในความคิดเห็น มุ่งความเป็นมิตร มีการติดต่อสื่อสารสองทาง และให้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

1.8.5 ความมั่นคงตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์ หมายถึง การป้องกันและรักษาความปลอดภัย ให้หมู่บ้านตามแนวชายแดน ดำรงอยู่ได้อย่างเข้มแข็ง โดยผู้วิจัยกำหนดพื้นที่ในการศึกษาเป็นหมู่บ้านในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก

1.8.6 พื้นที่ชายแดนมีความมั่นคง ปลอดภัย มีศักยภาพการป้องกันและแก้ไขภัยคุกคาม รูปแบบ และเป็นพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจและสังคมระหว่างไทยกับประเทศรอบบ้าน หมายถึง ความปลอดภัยของประชาชน จากการที่หน่วยงานทางราชการได้ร่วมปฏิบัติหน้าที่กับประชาชนในพื้นที่เพื่อป้องกันและรักษาความสงบ ส่งผลให้ประชาชนอยู่ได้อย่างมั่นคง สามารถดำรงชีวิตและประกอบอาชีพ ได้อย่างเป็นปกติและมีความสุข

1.8.7 ปัญหาเขตแดนระหว่างไทยกับประเทศรอบบ้านได้รับการแก้ไขและไม่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หมายถึง การมีหลักหมุดที่แสดงถึงการแบ่งเขตแดนระหว่างประเทศไว้อย่างชัดเจน ทำให้ประชาชนทั้งสองฝั่งประเทศ รู้และเข้าใจถึง ระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางข้ามประเทศ รวมถึงการเข้าไปใช้ประโยชน์ในบริเวณพื้นที่ปกปันเขตแดนและไม่ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนทั้งสองประเทศ

1.8.8 ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค หมายถึง การพัฒนาขีดความสามารถของประเทศไทยเพื่อเป็นศูนย์กลางการคมนาคมและการขนส่งสินค้า รวมถึงการอำนวยความสะดวกในการส่งสินค้าผ่านแดน

1.8.9 การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ หมายถึง ความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจตามแนวชายแดนที่มีการค้าขายกันระหว่างประเทศ การมีความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนทั้งสองประเทศที่มีการแลกเปลี่ยนสินค้ากันแบบยุติธรรม

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษา ภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนในการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์ กรณีศึกษา ตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก ผู้วิจัยได้ศึกษาทบทวนวรรณกรรม แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาประมวลความรู้ เรียบเรียงและนำเสนอ ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำ
2. แนวคิดเกี่ยวกับผู้นำชุมชน
3. แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน
4. สถานการณ์ตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
6. สรุปการทบทวนวรรณกรรม

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำ

2.1.1 ความหมายของภาวะผู้นำ

ภาวะผู้นำ เป็นคำที่มีความหมายลึกซึ้งและสามารถอธิบายได้อย่างกว้างขวาง จึงมี นักวิชาการจำนวนมาก ให้ความหมายคำว่า ภาวะผู้นำ ไว้ดังนี้

Hersey and Blanchard (2001, 94) ได้กล่าวไว้ว่า ความเป็นผู้นำเป็นกระบวนการ ให้อิทธิพลในการปฏิบัติงานของบุคคล หรือกลุ่มคนที่มุ่งสู่การบรรลุเป้าหมายภายใต้ที่กำหนดให้ ถ้าสถานการณ์เปลี่ยนแปลง ความเป็นผู้นำในรูปของกระบวนการใช้ก็ต้องเปลี่ยนแปลงตาม

ดาฟท์ (Daft. 2003, 5) กล่าวว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง ความสัมพันธ์ที่มีอิทธิพลระหว่างผู้นำ (Leader) และผู้ใต้บังคับบัญชา (Followers) ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย ร่วมกัน (Shared purposes)

Yukl (2006, 5) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ภาวะผู้นำ เป็นกระบวนการ การใช้อิทธิพลโน้มน้าว ที่มีผลต่อการตัดสินใจของกลุ่มหรือเป้าหมายขององค์กร หรืออาจกล่าวได้ว่า เป็นกระบวนการใช้ อิทธิพลกระตุ้นพฤติกรรมการทำงานเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ รวมทั้งเป็นกระบวนการโน้มน้าว หรือใช้อิทธิพลต่อกลุ่มและเป็นกระบวนการรักษาสภาพกลุ่มและวัฒนธรรมกลุ่ม

ภารดี อนันต์นาวิ (2555, 71) กล่าวว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง กระบวนการและสถานการณ์ ที่บุคคลหนึ่งได้เป็นที่ยอมรับให้เป็นผู้นำในกลุ่ม และมีอิทธิพลเหนือพฤติกรรมของสมาชิกในกลุ่ม บุคคลนั้น สมาชิกในกลุ่มเชื่อว่ามีความสามารถในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่กลุ่มเผชิญอยู่ได้ โดยอาศัย อำนาจหน้าที่หรือการกระทำของผู้นำ ในการชักจูงหรือชี้นำบุคคลอื่นให้ปฏิบัติงานสำเร็จตาม วัตถุประสงค์ที่วางไว้

วิโรจน์ สารรัตนะ (2555, 90) กล่าวว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง กระบวนการที่ผู้บริหารจะให้มี อิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้อื่น มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุจุดมุ่งหมายขององค์กร

จิรัฏฐ์ ฉัตรเบญจนันท์. (2558, 49) ได้กล่าวไว้ว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง คุณลักษณะส่วนบุคคลของบุคคลหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อผู้อื่น โดยการใช้กระบวนการ การสร้างสัมพันธ์ภาพ การสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้ตามสามารถปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้อย่างเต็มใจและกระตือรือร้น

สรุปได้ว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง กระบวนการ สภาวะ หรือศักยภาพความสามารถของบุคคลที่มีอิทธิพลต่อบุคคล หรือกลุ่ม มีความสามารถในการใช้ศาสตร์และศิลป์ ในการจูงใจให้คนอื่นคล้อยตาม ทำตาม และสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานอย่างประสานสัมพันธ์กันมีคุณลักษณะที่เหมาะสมทั้งด้านความรู้ สติปัญญา มองการณ์ไกล มีคุณธรรม มีความรับผิดชอบในการบริหารจัดการ มีทักษะหลากหลาย เป็นศูนย์กลางของการเปลี่ยนแปลงที่สามารถขับเคลื่อนองค์กรให้ปฏิบัติตามแผนงานเพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์กร

2.1.2 ความสำคัญของภาวะผู้นำ

ภายในองค์กรใด ๆ ผู้นำถือเป็นบทบาทที่มีความสำคัญ เนื่องจากองค์กรที่มีผู้นำที่มีความรู้ความสามารถ และมีคุณสมบัติที่เหมาะสม จะส่งผลเชิงบวกต่อการปฏิบัติงานขององค์กรโดยภาพรวม เนื่องด้วยบทบาทในการตัดสินใจของพวกเขาส่งผลกระทบต่อทรัพยากรขององค์กร เพื่อให้บรรลุผลที่ตั้งไว้ในยุคสมัยที่มีการแข่งขันสูงอย่างปัจจุบัน และสภาพแวดล้อมที่มีความผันแปรสูง ส่งผลให้มีความยากในการพยากรณ์สถานการณ์ การวางแผน การปรับแผนตามการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งการบริหารจัดการที่ดี เพื่อให้องค์กรเผชิญหน้ากับวิกฤตการณ์ต่าง ๆ ได้ จำเป็นต้องมีผู้นำที่ทำหน้าที่ตัดสินใจและนำทางท่ามกลางความไม่แน่นอน ผู้นำที่มีความสามารถ มีประสบการณ์สูง และเป็นที่ยอมรับของผู้ตามอย่างกว้างขวาง เพื่อนำพาองค์กรสมัยใหม่ไปสู่เป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

พิมผกา ธรรมสิทธิ์ (2554, 208) กล่าวว่า ภาวะผู้นำมีความสำคัญ ดังนี้

1. ภาวะผู้นำ เป็นคุณสมบัติส่วนตัวของผู้นำแต่ละคน ที่แสดงออกในพฤติกรรมต่าง ๆ เช่นความสามารถในการตัดสินใจสั่งการ เพื่อให้ผู้ร่วมงานดำเนินกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้
2. ภาวะผู้นำ เป็นสิ่งที่ฝึกอบรมให้เกิดขึ้นได้และขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ผู้นำที่มีภาวะผู้นำสูงต้องสามารถแสดงพฤติกรรมในการนำและความมีอิทธิพลต่อผู้ร่วมงานในทุกสถานการณ์
3. ผู้นำ เป็นตัวการแห่งความเปลี่ยนแปลง (Changer Agent) ภายในหน่วยงานหรือกลุ่มฉะนั้นภาวะผู้นำจึงส่งผลกระทบต่อสิ่งอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นร่วมงาน องค์กรหรือสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องที่ก่อให้เกิดประสิทธิผล

4. ภาวะผู้นำ เป็นศิลปอันจำเป็นและสิ่งสำคัญยิ่งของนักบริหารในการนำหน่วยงานหรือองค์กรไปสู่ความสำเร็จ

ภารดี อนันต์นาวิ (2555, 77-78) ได้ทำการศึกษาความสำคัญของภาวะผู้นำ มีความสำคัญต่อองค์กรดังนี้

1. เป็นส่วนที่ดึงดูดความรู้ความสามารถต่าง ๆ ในตัวผู้บริหารออกมาใช้ กล่าวขยายความก็คือ แม้ผู้บริหารที่มีความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ในเรื่องงานมากมายเพียงใดก็ตาม แต่ถ้าหากขาดภาวะผู้นำแล้ว ความรู้ความสามารถดังกล่าวมักจะไม่ได้ถูกนำออกมาใช้หรือไม่มีโอกาสใช้อย่างเต็มที่ เพราะไม่สามารถกระตุ้นหรือชักจูงให้ผู้อื่นให้คล้อยตามและปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้

2. ช่วยประสานความขัดแย้งต่าง ๆ ภายในหน่วยงาน หน่วยงานประกอบด้วยบุคคลจำนวนหนึ่งมารวมกัน ซึ่งจะมากหรือน้อยแล้วแต่ขนาดของหน่วยงาน บุคคลเหล่านี้มีความแตกต่างกันในหลาย ๆ เรื่อง เช่น การศึกษา ประสบการณ์ ความเชื่อ ฯลฯ การที่บุคคลที่มีความแตกต่างกันในเรื่องดังกล่าวมาอยู่รวมกันในองค์การหนึ่ง มักจะหลีกเลี่ยงไม่พ้นคือความขัดแย้ง แต่ไม่จำเป็นว่าความขัดแย้งในรูปใด ถ้าผู้บริหารในหน่วยงานมีภาวะผู้นำที่มีคนยอมรับนับถือแล้วก็มักจะสามารถประสานหรือช่วยบรรเทาความขัดแย้งระหว่างบุคคลในหน่วยงานได้ โดยการชักจูง ประนีประนอม หรือประสานประโยชน์เพื่อให้บุคคลต่าง ๆ ในหน่วยงานมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและร่วมกันฟันฝ่าอุปสรรคเพื่อให้หน่วยงานที่มีความเจริญก้าวหน้า กล่าวโดยสรุปก็คือภาวะผู้นำช่วยผูกมัดเชื่อมโยงให้สมาชิกของหน่วยงานมีเอกภาพนั่นเอง

3. ช่วยโน้มน้าวชักจูงให้บุคลากรทุ่มเทความรู้ความสามารถให้แก่องค์กร องค์กรจะต้องมีปัจจัยเอื้ออำนวยหลายอย่างเพื่อที่จะทำให้สมาชิกตั้งใจและทุ่มเททำงานให้ เช่น บุคคลได้ทำงานตรงตามความถนัดและความสามารถ ผู้บังคับบัญชาต้องรู้จักรับฟังความคิดเห็น การประเมินการปฏิบัติงานก็ต้องมีความยุติธรรม และสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่ขาดเสียมิได้ก็คือ ผู้บริหารขององค์กรจะมีภาวะผู้นำในตัวผู้บริหารจะทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเกิดความยอมรับ เกิดความศรัทธาและความเชื่อมั่นว่าผู้บริหารไม่เพียงแต่นำองค์การให้อยู่รอดเท่านั้น แต่จะนำความเจริญก้าวหน้า ความภาคภูมิใจ เกียรติยศชื่อเสียงและความสำเร็จมาสู่องค์การด้วย

4. เป็นหลักยึดให้แก่บุคลากร เมื่อหน่วยงานเผชิญสภาวะคับขัน เมื่อใดก็ตามที่หน่วยงานต้องเผชิญกับสภาวะคับขันหรือสภาวะที่อาจกระทบถึงความอยู่รอด ภาวะผู้นำของผู้บริหารจะยิ่งทวีความสำคัญมากขึ้น เพราะในสภาพเช่นนั้นผู้บริหารจะต้องเพิ่มความระมัดระวัง ความรอบคอบ ความเข้มแข็งและกล้าตัดสินใจที่จะเปลี่ยนแปลงสภาพต่าง ๆ ภายในหน่วยงานที่ขาดประสิทธิภาพต่าง ๆ เพื่อให้หน่วยงานรอดพ้นจากสภาวะคับขันดังกล่าว

อาซีซีซะ ยีหะมะ (2560, 26) ได้กล่าวว่า ถึงแม้ภาวะผู้นำจะมีความสำคัญต่อองค์การและขวัญกำลังใจของบุคลากรก็ตาม แต่ในบางสถานการณ์ภาวะผู้นำอาจมีความสำคัญลดน้อยลง หากสถานการณ์นั้นเกิดจากคุณลักษณะที่ดีของบุคลากรและลักษณะของงานที่ทำ หรือมีเงื่อนไขบางอย่างภายในองค์การที่มาจำกัดหรือลดความสำคัญของภาวะผู้นำลงไป ตัวอย่างเช่น ถ้าบุคลากรมีความรู้ความสามารถและปฏิบัติงานมาเป็นระยะเวลานานจนเชี่ยวชาญชำนาญงานเป็นอย่างดี ในสถานการณ์ดังกล่าวผู้นำอาจไม่ต้องควบคุมดูแลการทำงานของบุคลากรเลยก็ได้ เพียงแต่พิจารณาผลงานที่สำเร็จก็เพียงพอ หรือถ้าลักษณะของงานที่ทำเป็นงานที่มีการกำหนดระเบียบวิธีการ และขั้นตอนการทำงานไว้ในรายละเอียดแล้ว เช่น งานออกบัตรประชาชน งานทะเบียนราษฎรต่าง ๆ ในกรณีเช่นนี้บุคลากร ก็สามารถทำงานไปเองได้ตามระเบียบขั้นตอนที่วางไว้ ผู้นำจะเข้าไปมีอิทธิพลต่อการทำงานได้น้อยอาจจะไม่มีบ้าง ก็เป็นเพียง บางกรณีที่ต้องขอคำปรึกษาเท่านั้น

2.1.3 องค์ประกอบของภาวะผู้นำ

จิรัฏฐ์ ฉัตรเบญจนันท์. (2558, 51) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของภาวะผู้นำ ประการแรก คือ จะต้องมีความดีบุคลของผู้นำและผู้ตามร่วมกันในเป้าหมายของกลุ่มหรือองค์การที่ตนทำงานหรือดำเนินกิจกรรมอยู่ ประการที่สองจะต้องมีการใช้อิทธิพลอย่างใดอย่างหนึ่งของผู้นำที่มีต่อผู้ตาม เพื่อให้ผู้นำและผู้ตามดำเนินงานร่วมกันให้ประสบความสำเร็จ

นริศรา ปั่นบุญ. (2559, 32)จากการศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของ นักวิชาการหลายท่านทำให้ผู้ศึกษามีความสนใจองค์ประกอบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงซึ่งนำมาเป็นกรอบแนวคิดเพื่อนำไปใช้ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบไปด้วย 4 ด้านได้แก่ 1. การมีอิทธิพลเชิงอุดมการณ์ 2. การสร้างแรงบันดาลใจ 3. การกระตุ้นทางปัญญาและ 4. การคำนึงถึงความเป็นเอกัตถะบุคคล

2.1.4 ทฤษฎีภาวะผู้นำ

ทฤษฎีภาวะผู้นำ คือชุดของมโนทัศน์ที่สัมพันธ์กันในเชิงเหตุและผลสำหรับใช้ในการอธิบาย ทำความเข้าใจ และทำนายเกี่ยวกับภาวะผู้นำ โดยคาดว่าทฤษฎีดังกล่าวจะมีประโยชน์ในการประยุกต์ใช้ในเชิงปฏิบัติ

2.1.4.1 ทฤษฎีพฤติกรรมของผู้นำให้ความสนใจต่อปัจจัยที่เชื่อมโยงกันระหว่างทัศนคติและพฤติกรรมของผู้นำ โดยตามทีนักวิชาการ Kurt Lewin ที่ศึกษาถึงรูปแบบการนำของผู้นำ โดยจำแนกออกเป็น 2 รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบการนำแบบอำนาจนิยม คือ ผู้นำที่ใช้อำนาจตัดสินใจด้วยตนเอง พร้อมกับบอกแก่ผู้ตามว่าจะต้องทำอะไร และควบคุม กำกับ การทำงานของผู้ตามอย่างใกล้ชิด

รูปแบบการนำแบบประชาธิปไตย คือ ผู้นำที่ส่งเสริมผู้ตามให้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจและดำเนินการร่วมกับผู้ตามเพื่อกำหนดว่าควรทำอะไร โดยไม่ได้เข้าไปควบคุม กำกับการทำงานของผู้ตามอย่างใกล้ชิดจากการแบ่งรูปแบบเช่นนี้ เพื่อวัดรูปแบบการนำ นักวิชาการมองว่ารูปแบบการนำมีลักษณะต่อเนื่องกัน โดยรูปแบบการนำแบบอำนาจนิยมและประชาธิปไตย เป็นสิ่งตรงข้ามที่อยู่ตรงปลายสุดของเส้นตรงทั้งสองด้าน ตรงกลางเป็นรูปแบบการนำที่ลักษณะลดหลั่นกันตามลำดับ ซึ่งเมื่อนำเครื่องมือดังกล่าวไปวัดกับผู้นำตัวอย่างคนหนึ่ง ก็จะปรากฏคะแนนออกมาอยู่บนส่วนใดส่วนหนึ่งของเส้นดังกล่าว อันทำให้ทราบว่า ภาวะผู้นำของเขามีความเป็นอำนาจนิยมหรือเป็นประชาธิปไตยมากน้อยเพียงใด โดยนักวิชาการยืนยันว่า รูปแบบของการนำของผู้นำที่มีประสิทธิภาพ คือ รูปแบบการนำแบบประชาธิปไตย ไม่ใช่แบบอำนาจนิยม



ภาพที่ 2.2 แสดงรูปแบบภาวะผู้นำตามแนวคิดของ Kurt Lewin

นอกจากนี้ยังมีการศึกษาอื่น พัฒนามาเรื่อย ๆ จนมีการเสนอรูปแบบการนำรูปแบบใหม่ 2 รูปแบบ คือ รูปแบบผู้นำที่มีพฤติกรรมการนำที่เน้นงาน คือ ผู้นำที่กำหนดเป้าประสงค์และบทบาทของพนักงานอย่างชัดเจน พร้อมกับควบคุมการทำงานของพนักงานอย่างใกล้ชิด เน้นสั่งการเพื่อให้งานบรรลุเป้าประสงค์รูปแบบผู้นำที่มีพฤติกรรมการนำที่เน้นพนักงาน คือ ผู้นำที่มุ่งค้นหาความต้องการของพนักงานและพัฒนาความสัมพันธ์ที่ดีให้มีความสำคัญกับการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างความไว้วางใจให้การสนับสนุนและดูแลความเป็นอยู่ของผู้ตาม จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า พฤติกรรมของผู้นำ เป็นสิ่งสำคัญที่ส่งผลต่อกลุ่มอย่างมาก เกือบจะทุกมิติของกลุ่ม เช่น กลุ่มที่ผู้นำที่มีพฤติกรรม

การนำที่เน้นงานมากกว่าความสัมพันธ์กับผู้ตาม อาจจะมีโอกาสประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานมากกว่าในระยะสั้น หากแต่ในระยะยาวอาจจะทำให้ประสิทธิภาพการทำงานลดลงหรือมีความตึงเครียดอย่างหนักจนส่งผลกระทบต่องานนอกจากนี้ การศึกษาโดยมหาวิทยาลัยไอโอวา ในปี ค.ศ. 1939 ของ Lewin, Lippitt and White ได้ศึกษาทดลองภาวะผู้นำ 3 แบบ คือ

1. แบบเผด็จการ (Autocratic) เป็นลักษณะของการควบคุมกิจกรรมของกลุ่มและตัดสินใจโดยผู้นำ
2. แบบประชาธิปไตย (Democratic) เป็นแบบที่เน้นการมีส่วนร่วมของกลุ่มและกฎเกณฑ์ที่สำคัญ
3. แบบตามสบายหรือภาวะผู้นำแบบเสรีนิยม (Laissez-faire) ผู้นำที่มีส่วนเกี่ยวข้องน้อยมากในทุกกิจกรรม

พบว่า ภาวะผู้นำแบบประชาธิปไตยได้ผลในกระบวนการกลุ่ม ดีกว่าแบบอื่น ๆ แต่อย่างไร ก็ตามกลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กวัยรุ่นยี่สิบคน ที่ถูกใช้และขอบเขตในการวิจัยที่แคบจึงจำกัดการประยุกต์ใช้ข้อมูลที่ค้นหาอย่างมาก ที่นอกเหนือจากตัวอย่าง ศึกษา แต่กระนั้นการศึกษาความเป็นผู้นำของไอโอวาจะนำมาซึ่งยุคของพฤติกรรม แทนที่จะเป็นคุณลักษณะของความเป็นผู้นำที่ได้รับ ความสนใจภายในการวิจัย

ดังนั้น ข้อสรุปที่สำคัญของทฤษฎีเชิงพฤติกรรมคือ สไตล์ความเป็นผู้นำ ยิ่งมุ่งคนสูงเท่าไรจะทำให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชายิ่งพอใจขึ้นเท่านั้น ข้อสรุปที่ว่าสไตล์ความเป็นผู้นำแบบไหนจะทำให้ผลการดำเนินงานของผู้ใต้บังคับบัญชาสูงที่สุดยังไม่แน่ชัด แต่หลักฐานบางอย่างชี้ให้เห็นว่าผู้นำที่มุ่งทั้งงานสูงและคนสูงจะทำให้ผลการดำเนินงานของ ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาสูงที่สุด เหตุผลอย่างหนึ่งของ การขาดความสัมพันธ์ที่ชัดเจน ระหว่างสไตล์ความเป็นผู้นำ และผลการดำเนินงานของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาอาจจะเป็นไปได้ว่า ผู้นำไม่ได้ใช้สไตล์ความเป็นผู้นำแบบเดียวอย่างสม่ำเสมอ หลักฐานคือ ผู้นำอาจจะปรับสไตล์ความเป็นผู้นำตามความต้องการของสถานการณ์ที่ได้เผชิญอยู่ เหตุผลประการที่สองคือการขาดผลลัพธ์ที่ลงความเห็นแน่นอนได้ว่าสไตล์ความเป็นผู้นำแบบไหนจะมีประสิทธิภาพ โดยทั่วไปแทนที่จะพยายามระบุสไตล์ความเป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพ เราควรจะเข้าใจสไตล์ความเป็นผู้นำแบบไหนเหมาะสมที่สุดกับองค์การ งาน และผู้ใต้บังคับบัญชาแต่ละประเภทเป็นต้น

รูปแบบภาวะผู้นำจากพื้นฐานการใช้อำนาจหน้าที่ ประกอบด้วย

1. ผู้นำแบบเผด็จการ (Autocratic Leader), หมายถึงผู้นำที่เน้นถึงการบังคับบัญชา และการออกคำสั่ง (Commanding and order giving) เป็นสำคัญ ผู้นำชนิดนี้มักจะทำการตัดสินใจด้วยตนเองเป็นส่วนมาก และจะไม่ค่อยมอบหมายอำนาจหน้าที่ให้แก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามากนัก สถานภาพของผู้นำชนิดนี้จะเป็นไปในลักษณะที่ว่าเป็นเจ้านาย (Boss) อย่างเด่นชัด ในการบังคับบัญชาหรือควบคุมงานของผู้นำชนิดนี้ ผู้นำดังกล่าวจะกระทำโดยมีการใช้อำนาจเป็นอย่างมากและจะสร้างบรรยากาศของความเกรงกลัวต่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาเสมอ ทั้งนี้เพราะผู้นำนิยมใช้การให้รางวัล และลงโทษ สรุปได้ว่าผู้นำแบบเผด็จการจะมีอำนาจสูงสุดที่ตัวผู้นำ ผู้นำจะสั่งการและตัดสินใจโดยยึดถือความคิดตนเองเป็นใหญ่ นิยมการให้รางวัลและลงโทษ

2. ผู้นำแบบประชาธิปไตย (Democratic Leader) ผู้นำชนิดนี้จะมีลักษณะตรงกันข้ามกับผู้นำชนิดแรก ผู้นำแบบประชาธิปไตยจะให้ความสำคัญกับผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามากกว่า และจะ

ไม่เน้นถึงการใช้อำนาจหน้าที่ หรือก่อให้เกิดความเกรงกลัวในตัวผู้บังคับบัญชา หากแต่จะเปิดโอกาสให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีโอกาสแสดงความคิดเห็นและพูดคุยด้วย ในการปฏิบัติงานบริหารของผู้บังคับบัญชานี้มักจะเป็นไปในทำนองที่ว่าสิ่งต่าง ๆ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทุกคน ดังนั้น การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ จึงมักให้อีกฝ่ายเข้ามาร่วมพิจารณา ซึ่งอาจจะกระทำโดยมีการประชุมหรือจัดตั้งคณะกรรมการ เป็นต้น ผู้บังคับบัญชานี้จะพยายามส่งเสริมให้คนงานออกความคิดเห็นได้ และมีโอกาสร่วมตัดสินใจใน ปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วย สรุปว่า ผู้นำแบบประชาธิปไตยเป็นผู้นำที่ทำงานโดยอาศัยความร่วมมือกับผู้ใต้บังคับบัญชา การตัดสินใจอยู่บนฐานของการปรึกษาหารือกัน

3. ผู้นำแบบตามสบาย/เสรีนิยม (Laissez-faire or Free-rein Leader) ผู้นำชนิดนี้จะแตกต่างจากผู้นำแบบประชาธิปไตยที่จะมีการปล่อยให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีอิสระและเสรีเต็มที่ หรือปล่อยให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีอำนาจกระทำการใด ๆ ตามใจชอบได้ ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้จะถูกมอบหมายให้ผู้ใต้บังคับบัญชาตัดสินใจอย่างเต็มที่ ผู้ใต้บังคับบัญชาอาจจะได้รับสิทธิในการจัดทำแผนงานต่าง ๆ ได้ตามใจชอบ

2.1.4.2 ทฤษฎีภาวะผู้นำจากการศึกษาของมหาวิทยาลัยแห่งรัฐโอไฮโอ (Ohio State Leadership Studies) หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 กลุ่มนักวิจัยของมหาวิทยาลัยแห่งรัฐโอไฮโอ เริ่มศึกษาในปี ค.ศ. 1950 โดยการริเริ่มของ คาร์รอล แอล ชาร์ตเทิล (Carrol L. Sharttle) และต่อมาจอห์น เค เฮมฟิล และแอลวิน อี คูนซ์ (John K. Hemphill and Alvin E. Coons, 1957) ได้ศึกษาและพัฒนาแบบวัดพฤติกรรมของผู้นำชื่อว่า แบบสอบถาม ที่อธิบายพฤติกรรมผู้นำ (Leader Behavior Description Questionnaire : LBDQ) จากการศึกษาวิจัยพบว่า พฤติกรรมผู้นำสามารถอธิบายได้ 2 มิติ ดังนี้

1. มิติแบบมุ่งงาน (Initiating Structure) คือ พฤติกรรมที่ผู้นำกำหนดบทบาทของตัวเองและผู้ใต้บังคับบัญชาเพื่อให้บรรลุจุดหมายขององค์การ โดยเฉพาะบทบาทในหน้าที่พื้นฐาน เช่น การวางแผน การจัดองค์การ การสั่งการ เป็นต้น

2. มิติแบบมุ่งความสัมพันธ์ (Consideration) เป็นพฤติกรรมผู้นำเกี่ยวกับการสร้างความไว้วางใจกับผู้ใต้บังคับบัญชา เคารพในความคิดเห็น มุ่งความเป็นมิตร มีการติดต่อสื่อสารสองทาง และให้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

จากมิติพฤติกรรมทั้งสองที่ได้จากการศึกษา นักวิจัยจึงนำมาพิจารณาเป็นแบบภาวะผู้นำ 4 แบบ คือ

แบบมุ่งโครงสร้างสูงและมุ่งความสัมพันธ์สูง

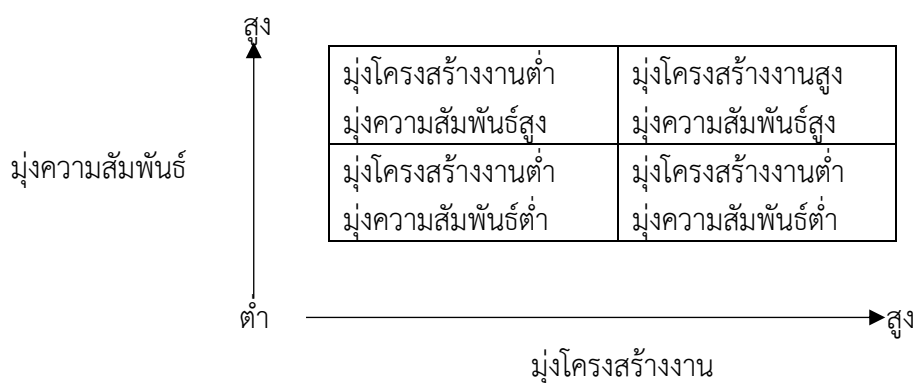
แบบมุ่งโครงสร้างสูงและมุ่งความสัมพันธ์ต่ำ

แบบมุ่งโครงสร้างต่ำและมุ่งความสัมพันธ์สูง

แบบมุ่งโครงสร้างต่ำและมุ่งความสัมพันธ์ต่ำ

กลุ่มนักวิจัยได้นำมิติพฤติกรรมทั้ง 4 แบบนี้ไปศึกษาเปรียบเทียบถึงผลของผู้นำทั้ง 4 แบบที่มีผลต่อการทำงานและความพึงพอใจของผู้ใต้บังคับบัญชา ผลของการศึกษาพบว่า ไม่มีแบบภาวะผู้นำแบบใดที่ดีที่สุดและได้รับการยอมรับ กล่าวคือ แต่ละองค์การ แต่ละงาน มีความพึงพอใจต่อผู้นำที่แตกต่างกัน แต่ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมผู้นำแบบมุ่งโครงสร้างงานสูง และมุ่งความสัมพันธ์สูง มักจะทำให้ผลงานและระดับความพึงพอใจที่สูงกว่าแบบอื่นมาครั้งกว่า

ผลของการศึกษาพบว่า ผู้นำที่มีประสิทธิภาพไม่จำเป็นต้องมีพฤติกรรมผู้นำแบบมุ่งโครงสร้างงานสูงและมุ่งความสัมพันธ์สูงเสมอไป อาจจะมุ่งโครงสร้างงานสูงและมุ่งความสัมพันธ์ต่ำหรือ มุ่งโครงสร้างงานต่ำและมุ่งความสัมพันธ์สูงก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในขณะนั้น แต่การศึกษาพฤติกรรมภาวะผู้นำของมหาวิทยาลัยรัฐโอไฮโอ มุ่งประเด็นเพียงแสดงแบบของภาวะผู้นำเท่านั้น มิได้แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมภาวะผู้นำกับความพึงพอใจของผู้ใต้บังคับบัญชาในสถานการณ์ต่าง ๆ กล่าวคือ ยังไม่ได้ผลสรุปที่ชัดเจนว่า ใน สถานการณ์แบบหนึ่ง ผู้นำควรมีพฤติกรรมแบบใด จึงจะทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเกิดความพึงพอใจ



ภาพที่ 3 มิติพฤติกรรมผู้นำแบบมุ่งโครงสร้างงานและมุ่งความสัมพันธ์

กลุ่มนักวิจัยได้นำมิติพฤติกรรมทั้ง 4 แบบนี้ไปศึกษาเปรียบเทียบถึงผลของผู้นำทั้ง 4 แบบที่มีผลต่อการทำงานและความพึงพอใจของผู้ใต้บังคับบัญชา ผลของการศึกษาพบว่า ไม่มีแบบภาวะผู้นำแบบใดที่ดีที่สุดและได้รับการยอมรับ กล่าวคือ แต่ละองค์การ แต่ละงาน มีความพึงพอใจต่อผู้นำที่แตกต่างกัน แต่ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมผู้นำแบบมุ่งโครงสร้างงานสูง และมุ่งความสัมพันธ์สูง มักจะทำให้ผลงานและระดับความพึงพอใจที่สูงกว่าแบบอื่นมาครั้งกว่า

ผลของการศึกษาพบว่า ผู้นำที่มีประสิทธิภาพไม่จำเป็นต้องมีพฤติกรรมผู้นำแบบมุ่งโครงสร้างงานสูงและมุ่งความสัมพันธ์สูงเสมอไป อาจจะมุ่งโครงสร้างงานสูงและมุ่งความสัมพันธ์ต่ำหรือ มุ่งโครงสร้างงานต่ำและมุ่งความสัมพันธ์สูงก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในขณะนั้น แต่การศึกษาพฤติกรรมภาวะผู้นำของมหาวิทยาลัยรัฐโอไฮโอ มุ่งประเด็นเพียงแสดงแบบของภาวะผู้นำเท่านั้น มิได้แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมภาวะผู้นำกับความพึงพอใจของผู้ใต้บังคับบัญชาในสถานการณ์ต่าง ๆ กล่าวคือ ยังไม่ได้ผลสรุปที่ชัดเจนว่า ใน สถานการณ์แบบหนึ่ง ผู้นำควรมีพฤติกรรมแบบใด จึงจะทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเกิดความพึงพอใจ

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีภาวะผู้นำดังกล่าวมานั้น พบว่า ภาวะผู้นำมีความสำคัญต่อการปรับกระบวนการทำงาน เพื่อให้บรรลุประสิทธิผลขององค์กรแล้ว ผู้บริหารยังต้องให้ความสนใจต่อบุคลากรในองค์กรด้วย ภาวะผู้นำนั้นถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้นำในการที่จะนำพาองค์กรให้ประสบความสำเร็จได้ ผู้บริหารต้องเป็น ผู้นำในการบริหารจัดการ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ถือเป็นหน้าที่ของผู้นำที่จะต้องให้ความมั่นใจ เพื่การยอมรับของคนในองค์กร อันจะนำไปสู่ความ

ไม่ไว้วางใจระหว่างกัน ผู้นำจะต้องมุ่งเน้นเรื่องของการสื่อความหมาย ให้มีความชัดเจน และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การสื่อความหมายที่ดีนั้นถือว่าเป็นรากฐานที่สำคัญยิ่งในการสร้างพันธะสัญญา (Commitment) และทำให้เกิดความร่วมมือร่วมใจกัน (Co-operation) ในที่สุด

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับผู้นำชุมชน

ผู้นำชุมชน โดยในที่นี้ หมายถึง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งเป็นหัวหน้าหน่วยการปกครองระดับตำบลและหมู่บ้าน ซึ่งเข้าสู่ตำแหน่งผ่านการเลือกตั้งของประชาชนในพื้นที่ กล่าวคือ เป็นผู้นำที่ได้รับเลือกจากชาวบ้านอย่างเป็นทางการ มีหน้าที่ในการบริหาร ปกครอง และพัฒนาชุมชน ผู้นำชุมชนในฐานะผู้นำจึงต้องมีภาวะผู้นำและต้องมีความเข้าใจอย่างแท้จริงเกี่ยวกับฐานะและบทบาทหน้าที่ของตน ดังนั้นจึงมีการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับผู้นำและผู้นำชุมชน เรียบเรียงและนำเสนอไว้ดังนี้

2.2.1 แนวคิดเกี่ยวกับผู้นำ

Weber (1978) ได้จำแนกรูปแบบการใช้อำนาจการปกครองของผู้นำ ออกเป็น 3 รูปแบบ ได้แก่

1. รูปแบบการใช้อำนาจเฉพาะตัวหรือแบบที่อาศัยบารมี (Charismatic domination) ผู้นำแบบนี้อาศัยบุคลิกลักษณะ คุณสมบัติ ความสามารถพิเศษเฉพาะตัวหรือบารมีที่มีอยู่ในตัวเป็นปัจจัยสำคัญในการโน้มน้าวจิตใจให้ผู้ได้บังคับบัญชาทั้งหลายมีความเชื่อมั่น เชื่อมั่นใฝ่ติดตามในตัวเขา ยอมรับ ยอมเชื่อถือและยอมที่ปฏิบัติตามคำสั่งคำบัญชาและความต้องการของผู้นำด้วยความเต็มใจ ด้วยความจงรักภักดีต่อผู้นำภายใต้สังคมที่มีผู้นำแบบนี้ กลไกการบริหารที่เหมาะสมคือระบบเผด็จการหรือระบบคอมมูน กลไกการบริหารแบบนี้จะหลวมไม่เคร่งครัดและไม่มีเสถียรภาพ

2. รูปแบบการใช้อำนาจแบบประเพณีนิยม (Traditional domination) ผู้นำแบบนี้จะได้อำนาจมาจากความเชื่อถือและจารีตประเพณีดั้งเดิม หรือสิ่งที่ยึดถือเป็นแนวทางประพฤติปฏิบัติต่อเนื่องกันมาเป็นเวลาช้านาน ผู้ตามยอมเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งของผู้นำประเพณีนี้เพราะเห็นว่าเขาเป็นหัวหน้าที่ถูกต้องตามจารีตประเพณีดั้งเดิม หรือสิ่งที่ยึดถือเป็นแนวทางประพฤติปฏิบัติต่อเนื่องกันมาเป็นเวลาช้านาน ผู้ตามยอมเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งของผู้นำประเพณีนี้เพราะเห็น ว่าเขาเป็นหัวหน้าที่ถูกต้องตามจารีตประเพณี ถ้าไม่ทำตามก็จะเป็นการขัดต่อความเชื่อถือหรือประเพณีปฏิบัติ ดังนั้นผู้นำแบบนี้จึงเปรียบเสมือนเป็นเจ้านาย ถ้าเจ้านายสั่งการใด ๆ ภายใต้กรอบของจารีตประเพณีแล้วผู้ตามจำต้องปฏิบัติตาม เพราะความเชื่อถือในสถานภาพในทางสังคมของ ผู้นำในสังคมที่มีผู้นำแบบนี้กลไกการบริหารที่เหมาะสมคือ ระบบศักดินา หรือระบบเจ้าขุนมูลนาย

3. รูปแบบอาศัยอำนาจตามกฎหมาย (Legal domination) ผู้นำแบบนี้ได้อำนาจมาจากกฎหมาย ผู้ตามยอมทำตามเพราะเห็นว่าผู้นำนั้นเป็นผู้ที่มาดำรงตำแหน่งอย่างชอบธรรมตามกฎหมายและเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนดไว้ไม่ใช่เป็นผู้ที่มาเป็นผู้นำเพราะอาศัยจารีตประเพณีหรืออำนาจบารมีส่วนตัว ฉะนั้นผู้ตามจึงต้องยอมรับและปฏิบัติตามคำสั่งคำบัญชาของผู้นำ โดยถือเป็นหน้าที่ที่ตนเองต้องทำตามกฎหมายด้วย ภายใต้สังคมที่มีผู้นำแบบอาศัยกฎหมายนี้กลไกการบริหารที่เหมาะสม คือ ระบบราชการหรือองค์กรการที่มีแบบแผนแน่นอน ทั้งนี้เพราะระบบราชการเป็นวิธีที่จัดองค์การที่ตั้งอยู่บนรากฐานของกฎหมายเป็นสำคัญระบบราชการจะทำ

หน้าที่เป็นกลไกการบริหารงานของกลุ่มชน โดยผู้นำจะใช้อำนาจที่มีอยู่ตามกฎหมายปกครองมวลชน โดยผ่านระบบราชการ

นฤมล จันทร์พร. (2557, 15) กล่าวว่า ผู้นำคือ ผู้ซึ่งอยู่ในอำนาจหรือตำแหน่งที่ถูกกำหนดให้เป็นผู้นำ เป็นผู้ซึ่งสามารถมีอิทธิพลในการจัดสรรและจัดการต่อสิ่งที่มีคุณค่าต่าง ๆ มากกว่าผู้อื่น ๆ ในชุมชนนั้นและสามารถที่จะก่อให้เกิดการกระทำ กิจกรรมหรือการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งสามารถที่จะจูงใจผู้อื่นปฏิบัติตามความคิดเห็นตามความต้องการ หรือคำสั่งได้

เอมอร แสงภูวา. (2559, 38) ได้สรุปความหมายไว้ดังนี้ ผู้นำ หมายถึง บุคคลซึ่งสมาชิกส่วนใหญ่คัดเลือกหรือยกให้เขาเป็นผู้นำกลุ่ม เป็นศูนย์กลางหรือจุดรวมของกิจกรรมภายในกลุ่ม เปรียบได้กับแกนภายในของกลุ่ม เป็นผู้ที่มีโอกาสติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นมากกว่าทุกคนในกลุ่ม ซึ่งทำให้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มอย่างสูง ซึ่งด้วยความสามารถนี้ เขาจึงเป็นบุคคลที่จะนำพากลุ่มไปสู่วัตถุประสงค์หรือจุดหมายที่วางไว้ ทั้งนี้ผู้นำ มักเป็น บุคคลซึ่งมีคุณสมบัติเฉพาะบางอย่างคือสามารถสอดแทรกอิทธิพลบางประการอันก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มได้มากที่สุด

คะนิงนุช วโรธรรม. (2560, 25) ได้ให้ความหมายของผู้นำ (Leader) คือบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งหรือการเลือกตั้งหรือการยกย่องจากชุมชนให้ทำหน้าที่ของตำแหน่งผู้นำ เช่น การชี้แนะ สั่งการ ช่วยเหลือและประสานงาน ปกครองคนในชุมชนให้มีความรักใคร่ ผู้นำชุมชน หมายถึง บุคคลที่ได้รับการยอมรับจากชุมชนมอบหมายให้ทำหน้าที่ และได้รับการแต่งตั้งจากราชการ คือ ผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาเทศบาลตำบล กำนัน สารวัตรกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ประธานกลุ่มสตรีทุกหมู่บ้าน

2.2.2 กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในฐานะผู้นำชุมชน

ภทริยา เทพขจร (2553 , 2-4) กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นสถาบันที่อยู่คู่กับสังคมไทยมาช้านาน โดยมีสถานะเป็นผู้ช่วยเหลือทางราชการ ภายใต้สังกัดของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย บทบาทหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้านเป็นไปอย่างกว้างขวาง ไม่ว่าจะเป็นส่วนราชการส่วนภูมิภาคที่ปฏิบัติงานอยู่ในระดับที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด เป็นตัวแทนประชาชน เป็นผู้นำชุมชน ต้องดูแลทุกข์สุขของประชาชน รวมไปถึงการพัฒนาชุมชนให้แข็งแรงในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ทรงมีพระราชดำริให้มีการฟื้นฟูและปรับปรุงการปกครองระดับหมู่บ้านที่มีอยู่เดิม ด้วยทรงเล็งเห็นว่า การปกครองระดับหมู่บ้านมีความจำเป็นและสำคัญต่อการบริหารปกครอง เพราะเป็นหน่วยราชการที่มีความใกล้ชิดกับราษฎรมากที่สุด โดยเริ่มทดลองระเบียบการปกครองตำบล หมู่บ้านขึ้นที่อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยให้ประชาชนเลือกผู้ใหญ่บ้าน และมีการกำหนดให้ผู้ใหญ่บ้านมีหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องที่ การป้องกันโจรกรรมและผู้ร้าย และกำหนดให้มีผลประโยชน์ตอบแทนบ้างกับงานในหน้าที่ ได้แก่ สิ้นลดค่านาภาษีไม่ไผ่ ค่าเหยียบย่ำที่นาราชภูร ความมุ่งหมายหลักของระบอบการปกครองแบบใหม่นี้เพื่อให้ผู้ใหญ่บ้านที่ประชาชนเลือกสรรขึ้นมาเอง ช่วยกันดำเนินกิจการในหมู่บ้านให้เรียบร้อย เป็นผู้ช่วยให้แก่ทางราชการในการดูแลสุขทุกข์ของประชาชน ตลอดจนช่วยเก็บภาษีอากร ผลประโยชน์ของแผ่นดิน นับแต่นั้นมาจึงตราพระราชบัญญัติลักษณะการปกครองท้องที่ ร.ศ. 116 ขึ้น เป็นกฎหมายฉบับแรกที่ได้กำหนดการจัดระเบียบตำบล หมู่บ้าน รวมทั้งกำหนดหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านอย่าง

ละเอียดยังต่อมาในรัชกาลที่ 6 ได้ตราพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. 2457 ขึ้นและบังคับให้แทน และได้ใช้สืบต่อกันมาจนถึงปัจจุบัน การได้มาซึ่งตำแหน่งกำนันผู้ใหญ่บ้าน ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พุทธศักราช 2457 ซึ่งจัดว่า เพื่อให้กำนันผู้ใหญ่บ้านมีความเข้าใจว่าตนเองเป็นผู้แทนของประชาชน ตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านจะถูกคัดเลือกผ่านการเลือกตั้งของประชาชนในหมู่บ้าน ในขณะที่ตำแหน่งกำนันจะได้มาจากการเลือกตั้งกันเองภายในกลุ่มผู้ใหญ่บ้าน และดำรงตำแหน่งจนถึงอายุ 60 ปี (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2559)

พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พุทธศักราช 2457 ได้ระบุถึงหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้านไว้อย่างกว้างขวาง ให้ช่วยเหลือนายอำเภอในการปฏิบัติหน้าที่และเป็นหัวหน้าราษฎรในหมู่บ้านของตน อีกทั้งยังต้องอำนวยความสะดวกและดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยให้แก่ราษฎร สร้างความสามัคคีและความสามัคคีในหมู่บ้าน ส่งเสริมวัฒนธรรมและประเพณีในท้องที่ นอกจากนี้ยังต้องประสานหรืออำนวยความสะดวกแก่ราษฎร ในการติดต่อหรือรับบริการกับส่วนราชการ ในฐานะผู้แทนประชาชนจึงต้องรับฟังปัญหาและนำความเดือดร้อน ทุกข์สุขและความต้องการที่จำเป็นของราษฎรในหมู่บ้าน แจ้งต่อส่วนราชการเพื่อให้การแก้ไขหรือช่วยเหลือ รวมไปถึงการอบรมหรือชี้แจงให้ราษฎรมีความรู้ความเข้าใจในข้อราชการ กฎหมาย หรือระเบียบแบบแผนของทางราชการ และยามมีภัยอันตรายสาธารณะอันมีมาโดยฉุกเฉิน ให้แจ้งราษฎรให้ความช่วยเหลือในกิจการสาธารณะประโยชน์และให้ความช่วยเหลือบรรเทาทุกข์แก่ผู้ประสบภัย และภาระหน้าที่อื่น ๆ อาทิ การจัดประชุมราษฎรและคณะกรรมการหมู่บ้านเป็นประจำอย่างน้อยเดือนละครั้ง นอกเหนือจากหน้าที่ที่กล่าวมาข้างต้น ผู้ใหญ่บ้านยังมีหน้าที่และอำนาจในการที่เกี่ยวกับความอาญา ผู้ใหญ่บ้านมีหน้าที่ควบคุมดูแลราษฎรในหมู่บ้านให้ปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบแบบแผนของทางราชการ โดยกระทำให้ตนเป็นตัวอย่างแก่ราษฎรตามที่ทางราชการได้แนะนำ เมื่อทราบข่าวว่ามีการกระทำความผิดกฎหมายเกิดขึ้นหรือสงสัยว่าได้เกิดขึ้นในชุมชนต้องแจ้งความต่อกำนันให้ทราบ หากตรวจพบของกลางเกี่ยวข้องกับกระทำความผิดกฎหมาย ให้จับสิ่งของนั้นไว้และรับนำส่งต่อกำนัน หากมีหมายจับหรือหมายค้นให้เป็นหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านมีส่วนในการดำเนินการจับกุม จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้ใหญ่บ้านจะต้องเลือกกำนันนายตำบลเพื่อเป็นผู้นำของเหล่าผู้ใหญ่บ้านในตำบลตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พุทธศักราช 2457 ทั้งนี้กำนันมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ใหญ่บ้าน มีเพียงอำนาจหน้าที่ที่กล่าวโดยเฉพาะให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกำนันบางข้อเท่านั้น เช่น ให้กำนันดูแลคนเดินทาง ซึ่งไม่มีเหตุควรสงสัยว่าจะเป็นผู้ร้าย ให้ได้มีที่พักตามควร, กำนันต้องรักษาบัญชีสำมะโนครัวและทะเบียนบัญชีของรัฐบาลในตำบลนั้น และคอยแก้ไขเพิ่มเติมให้ถูกต้องกับบัญชีของผู้ใหญ่บ้าน, หากเกิดจลาจล ฆ่า ชิงปล้นทรัพย์ ไฟไหม้หรือเหตุการณ์ร้ายในตำบล เป็นหน้าที่ของกำนันจะต้องเรียกผู้ใหญ่บ้านและลูกบ้านในตำบลออกช่วยต่อสู้ติดตามจับผู้ร้ายและของกลางหรือช่วยเหลือผู้คน และกำนันต้องทำบัญชีสิ่งของ ซึ่งต้องภาษีอากรในแขวนนั้นยื่นต่อกรมการปกครองและนำราษฎรไปเสียภาษีอากรตามพระราชบัญญัติภาษีอากร เป็นต้น

จริยา ปันตวงกูร. (2559, 16) ผู้นำชุมชน หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ได้รับการยอมรับจากกลุ่มคนที่อยู่ในอาณาบริเวณเดียวกันให้ทำหน้าที่ประสานความคิดในชุมชน ให้โอกาสแก่สมาชิกได้แสดงความคิดเห็น เป็นผู้ที่มีความสามารถ มีความพร้อมที่จะเป็นผู้นำในการประสาน

ความสัมพันธ์ในกลุ่มให้เกิดความร่วมมือในการทำงาน สามารถค้นหาสิ่งที่มีอยู่ของสมาชิกในชุมชน และดึงมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชน เพื่อบรรลุเป้าหมายความสำเร็จของชุมชน

สุเมธี จิตต์ประภัสสร. (2562, 11) ผู้นำชุมชนเป็นผู้ที่ได้ทำความดีประพฤติปฏิบัติตนจนเป็นที่ยอมรับของชุมชน มีอิทธิพลเหนือคนอื่น สามารถทำให้ผู้อื่นอยากทำตาม ให้ความเคารพนับถือ ให้ความร่วมมือในการทำงานต่าง ๆ และเป็นผู้ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่นำไปสู่ผลสำเร็จหรือบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ผู้นำจะต้องเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถอันเป็นคุณสมบัติภายในตัว รวมทั้งมีความสามารถที่จะใช้ความรู้เหล่านั้นด้วย ต้องเป็นผู้มีความคิดสร้างสรรค์ มีจุดมุ่งหมายในการทำงาน รวมไปถึงมีหลักการ และวิธีการเพื่อการทำงานให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้ มีความมุ่งมั่นในการทำงานและมีสถานการณ์ให้ได้ใช้ความสามารถของตน ผู้นำต้องสามารถจูงใจให้คนทำหรือไม่ทำอะไรตามที่ต้องการด้วยความเต็มอกเต็มใจได้ และบางครั้งสถานการณ์จะเป็นตัวกำหนดว่า ใครจะเป็นผู้นำในสถานการณ์นั้น ๆ

2.2.3 ความสำคัญของผู้นำชุมชน

จริยา ปันทวัฏกุล. (2559, 15) บทบาทหน้าที่สำคัญของผู้นำชุมชนว่าเป็นผู้ที่มีบทบาทในการขับเคลื่อนกิจกรรมต่าง ๆ ในชุมชนให้เกิดการพัฒนาในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษา เศรษฐกิจ สังคม คุณภาพชีวิต เป็นต้น ผู้นำชุมชนจะมีบทบาทในการติดต่อสื่อสารและสร้างสัมพันธ์ภาพในชุมชนให้เกิดความร่วมมือ จูงใจให้เกิดการปฏิบัติตามเพื่อเป็นผลต่อการพัฒนาอย่างไรก็ตามผู้นำชุมชนจะมีลักษณะแตกต่างกันแต่คุณสมบัติที่ควรมีคือเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีจิตวิทยาในการประสานความร่วมมือ เสียสละ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม เป็นที่ยอมรับของคนส่วนใหญ่ มีความซื่อสัตย์สุจริต

ณัฐริญา ทรัพย์ปัญญากุล. (2561, 16) ได้กล่าวถึง แนวคิดด้านบทบาทผู้นำและบทบาททางการสื่อสารของผู้นำ ผู้วิจัยเห็นว่าในการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ผู้นำชุมชนเป็นบุคคลที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการนำพาสมาชิกในชุมชน ดำเนินกิจกรรมในทิศทางที่ถูกต้อง รวมทั้งยังเป็นสื่อกลางที่สำคัญในการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานภายนอก

ณัฐวุฒิ พรหมเทศน์. (2564, 20) ได้กล่าวไว้ว่า บทบาทผู้นำท้องถิ่นในหมู่บ้านของสังคมไทยมีความสำคัญต่อรูปแบบการปกครองประเทศ โดยมีกำนันและผู้ใหญ่บ้าน ที่เป็นกลไกสำคัญทางด้านการปกครองของการปกครองส่วนภูมิภาค ซึ่งแสดงบทบาทสองบทบาทพร้อม ๆ กันคือ 1 การเป็นกึ่งข้าราชการประจำ และกึ่งข้าราชการการเมืองระดับท้องถิ่นทั้งยังเป็นผู้ประสานงานระหว่างรัฐกับประชาชน ในการนำนโยบายของรัฐ กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ คอยประสานการทำงานร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านความสำคัญของทางราชการและการพัฒนาพื้นที่ บทบาทกำนันผู้ใหญ่บ้านนั้น 2 ฐานะทางสังคม คือ ฐานะแรกเป็นข้าราชการที่ ทำหน้าที่ช่วยเหลือทางราชการ ฐานะสอง คือ ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของประชาชนในตำบลหรือหมู่บ้าน ดังนั้น กำนันและผู้ใหญ่บ้านจึงมีบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่ง ต่อการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศชาติทุกระดับ ทั้งส่วนกลางส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น นอกจากนี้ยังเป็นผู้นำในท้องถิ่นที่มีบทบาทในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในตำบลและหมู่บ้าน

พัชรี กล่อมเมือง. (2664, 40) ความสำคัญของการพัฒนาจะต้องมองไปถึงสิ่งที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ให้เกิดขึ้นในสังคม สามารถแก้ไขปัญหาให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง เพราะการพัฒนาท้องถิ่นถือเป็นรากฐานในการพัฒนาประเทศที่สำคัญยิ่งองค์กรทุก องค์กรโดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นองค์กรที่สามารถเข้าถึงประชาชนได้ดีที่สุด และใกล้ชิดกับชุมชนมากที่สุด จะต้องหันมาให้ความสำคัญและควรดำเนินกิจกรรมการให้ความรู้กับประชาชนได้เข้าใจและเกิดจิตสำนึกที่ถูกต้อง มีการจัดกิจกรรมสาธารณะเพื่อให้ประชาชนในชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในทุกกระบวนการ พร้อมทั้งมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชนร่วมกัน ฉะนั้นในการพัฒนาท้องถิ่น สังคม

และประเทศชาติ ให้ประสบผลสำเร็จ และเกิดความเจริญในทุกๆ ด้าน บทบาทของผู้นำจึงถือเป็นส่วนสำคัญ ในการทำให้ชุมชนเกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ความยั่งยืนในที่สุด

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน

เพื่อให้การบริหารจัดการด้านความมั่นคงพื้นที่ชายแดนของประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีแนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจน สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสวัสดิการสังคม ได้จัดทำ แผนปฏิบัติการด้านการบริหารจัดการชายแดน ด้านความมั่นคง (พ.ศ. 2566-2570) โดยยึดหลักความ สมดุลระหว่างการรักษาความมั่นคงกับการส่งเสริมความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจในพื้นที่ชายแดน และให้ ความสำคัญกับทั้งประเด็นเชิงพื้นที่ (Area based) และรายประเด็น (Issue based) รวมทั้งการ ดำเนินงานแบบบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้พื้นที่ชายแดน มีความมั่นคง ปลอดภัย และมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของมนุษย์ อย่างสมดุล

1. วิสัยทัศน์ รักษาความมั่นคง ส่งเสริมความมั่งคั่งในพื้นที่ชายแดน

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อให้พื้นที่ชายแดนมีความมั่นคง ปลอดภัย และมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อ การพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของมนุษย์อย่างสมดุล

2.2 เพื่อให้การบริหารจัดการพื้นที่ชายแดนในมิติด้านความมั่นคง มีเอกภาพและ ประสิทธิภาพ รวมทั้งมีการบูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานรัฐและภาคส่วนต่าง ๆ อย่างไร้รอยต่อ

3. ตัวชี้วัด แผนปฏิบัติการด้านการบริหารจัดการชายแดนด้านความมั่นคง

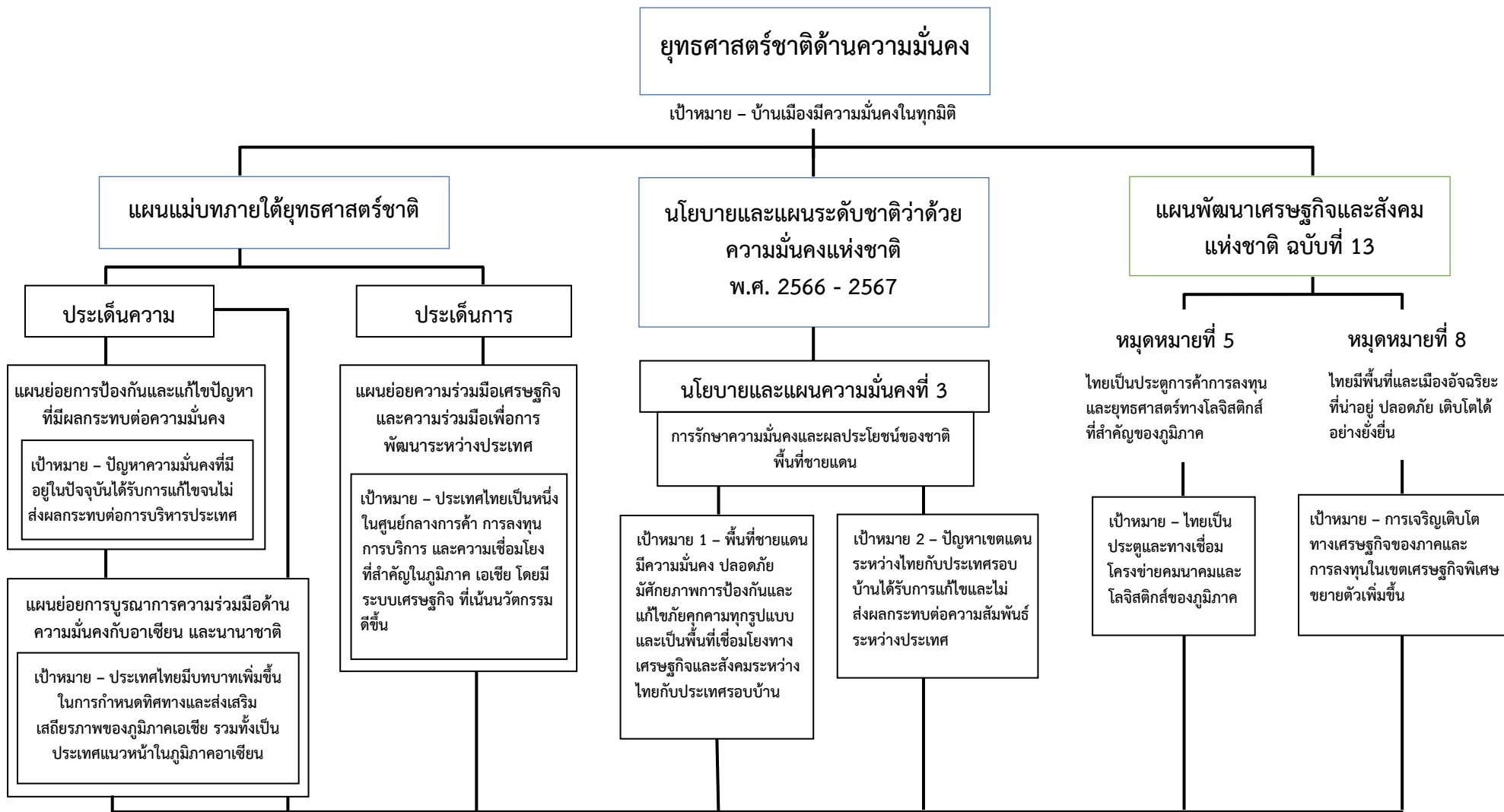
(พ.ศ. 2566 – 2570) อิงตัวชี้วัดจากนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ

(พ.ศ. 2566 – 2570) และแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นความมั่นคง ในแนวทางการพัฒนาส่วนการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรและการพัฒนาประเทศ

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
	2566	2567	2568	2569	2570
1. การพัฒนาระบบป้องกันตามแนวชายแดนด้วยการใช้เทคโนโลยี อย่างน้อยร้อยละ 85 ของจังหวัดชายแดนทั้งหมด ภายในปี 2570	การกำหนดแผนงาน/โครงการที่หน่วยงานต่าง ๆ ดำเนินการในพื้นที่ชายแดน เพื่อเสนอในกรอบงบประมาณปกติของแต่ละส่วนราชการ และกำหนดเป็นเป้าหมาย โดยแผนงาน/โครงการจะต้องมีความสอดคล้องกับระบบเทคโนโลยีที่ สมช. ได้กำหนดไว้	การกำหนดแผนงาน/โครงการที่หน่วยงานต่าง ๆ ดำเนินการในพื้นที่ชายแดน เพื่อเสนอในกรอบงบประมาณปกติของแต่ละส่วนราชการ และกำหนดเป็นเป้าหมาย โดยแผนงาน/โครงการจะต้องมีความสอดคล้องกับระบบเทคโนโลยีที่ สมช. ได้กำหนดไว้	ร้อยละ 50	ร้อยละ 70	ร้อยละ 85
2. มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 5 ต่อปี	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 5 ต่อปี	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 5 ต่อปี	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 5 ต่อปี	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 5 ต่อปี	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 5 ต่อปี
3. เป้าหมายในการสำรวจและจัดทำหลักเขตแดนของไทย อยู่ที่ร้อยละ 80 ภายในปี 2570	แนวทางการสำรวจและจัดทำหลักเขตแดนของไทย	ร้อยละ 50	ร้อยละ 65	ร้อยละ 75	ร้อยละ 80
4.ความสำเร็จของการพัฒนาระบบสนับสนุนบริหารจัดการพื้นที่ชายแดนสำเร็จร้อยละ 85 ในปี 2570	ร้อยละ 35	ร้อยละ 55	ร้อยละ 70	ร้อยละ 80	ร้อยละ 85

4. ความเชื่อมโยงระหว่างนโยบายและแผนระดับอื่น ๆ

เพื่อให้การดำเนินงานในมิติความมั่นคงของประเทศมีความสอดคล้องและเป็นเอกภาพ สำนักงานฯ จึงได้ใช้แนวทางในกรอบยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นความมั่นคง และนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2566 – 2570) รวมถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 เป็นกรอบแนวคิดในการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านฯ ฉบับนี้ โดยมีลักษณะความเชื่อมโยงระหว่างแผนระดับที่ 1 และแผนระดับที่ 21



ภาพที่ 2 แผนปฏิบัติการด้านการบริหารจัดการชายแดนด้านความมั่นคง พ.ศ. 2566 - 2570

แนวทางการดำเนินการ ประกอบด้วย 9 แนวทาง ดังนี้

แนวทางที่ 1 พัฒนาระบบป้องกันพื้นที่ชายแดน

1.1 เป้าหมาย เสริมสร้างประสิทธิภาพการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดระบบป้องกันพื้นที่ชายแดนทั้งทางบกและทางทะเล ทั้งช่องทางที่เป็นทางการและพื้นที่ชายแดนโดยมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีรูปแบบต่าง ๆ ที่เหมาะสมตามศักยภาพพื้นที่ มาใช้ในการสนับสนุนการปฏิบัติงาน รวมถึงรวบรวมข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์แนวโน้มสถานการณ์เพื่อให้สามารถปกป้องอธิปไตย รักษาผลประโยชน์ของชาติ แจ่มเตือน ป้องกันและจัดการภัยความมั่นคง รวมทั้งอาชญากรรมข้ามชาติที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงที

1.2 ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
	2566	2567	2568	2569	2570
1. ร้อยละการใช้/การนำเทคโนโลยีสนับสนุนการปฏิบัติงานในพื้นที่จุดผ่านแดนประเภทต่าง ๆ (จุดผ่านแดนถาวร จุดผ่อนปรนการค้า จุดผ่อนปรนพิเศษ)	มีการใช้/การนำเทคโนโลยีสนับสนุนการปฏิบัติงานในพื้นที่จุดผ่านแดนเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 10 จากปีก่อนหน้านี้	มีการใช้/การนำเทคโนโลยีสนับสนุนการปฏิบัติงานเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 10 จากปีก่อนหน้านี้	มีการใช้/การนำเทคโนโลยีสนับสนุนการปฏิบัติงานเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 10 จากปีก่อนหน้านี้	มีการใช้/การนำเทคโนโลยีสนับสนุนการปฏิบัติงานเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 10 จากปีก่อนหน้านี้	มีการใช้/การนำเทคโนโลยีสนับสนุนการปฏิบัติงานเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 10 จากปีก่อนหน้านี้
2. ระดับความสำเร็จของระบบป้องกันพื้นที่ชายแดนด้วยการใช้เทคโนโลยี ไปสู่การแจ้งเตือน ป้องกัน และจัดการภัยความมั่นคง รวมทั้งอาชญากรรมข้ามชาติ ในพื้นที่ชายแดน	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กำหนด ประสิทธิภาพ เทคโนโลยีที่เหมาะสมในแต่ละพื้นที่ และ ดำเนินการของบประมาณ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กำหนด ประสิทธิภาพ เทคโนโลยีที่เหมาะสมในแต่ละพื้นที่ และ ดำเนินการของบประมาณ	มีการใช้/นำข้อมูลจากระบบการป้องกันพื้นที่ชายแดน/เทคโนโลยีไปใช้ในการแจ้งเตือน ป้องกัน และจัดการภัยความมั่นคง	มีการใช้/นำข้อมูลจากระบบการป้องกันพื้นที่ชายแดน/เทคโนโลยีไปใช้ในการแจ้งเตือน ป้องกัน และจัดการภัยความมั่นคง ไม่น้อยกว่าร้อยละ 40	มีการใช้/นำข้อมูลจากระบบการป้องกันพื้นที่ชายแดน/เทคโนโลยีไปใช้ในการแจ้งเตือน ป้องกัน และจัดการภัยความมั่นคง เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 10 จากปีก่อนหน้า

1.3 แนวทางปฏิบัติ

1.3.1 เพิ่มการใช้/การนำเทคโนโลยีมาใช้ในพื้นที่จุดผ่านแดนประเภทต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการตรวจสอบ ป้องกัน เฝ้าระวังภัยคุกคาม และสนับสนุนการดำเนินงานของหน่วยงาน ที่ปฏิบัติงานในพื้นที่จุดผ่านแดนประเภทต่าง ๆ โดยสมดุลระหว่างการอำนวยความสะดวก และการป้องกันภัยความมั่นคง

1.3.2 จัดทำระบบป้องกันพื้นที่ชายแดนและจัดทำฐานข้อมูล เพื่อป้องกันการกระทำผิดกฎหมายในประเด็นต่าง ๆ เช่น การลักลอบเข้าเมือง อาชญากรรมข้ามชาติ เป็นต้น ในพื้นที่ชายแดน โดยเน้นใช้เทคโนโลยี อาทิ ระบบการติดตามและเฝ้าระวัง (Monitor and Surveillance) ระบบการระบุตัวตนผ่านข้อมูลทางชีวภาพ (Biometrics) อากาศยานไร้คนขับหรือยูเอวี (Unmanned Aerial Vehicle: UAV) ในการดำเนินการ โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพและความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในพื้นที่ พร้อมทั้งจัดทำฐานข้อมูลดังกล่าวเพื่อเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และใช้ประโยชน์ อาทิ การส่งต่อข้อมูลการกระทำผิดให้กับหน่วยงานที่รับผิดชอบในการดำเนินการ ตรวจสอบ ติดตาม จับกุม และ/หรือวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประมวลผลต่อไป

1.3.3 เสริมสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน โดยมุ่งเน้นการพัฒนา และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนตามแนวชายแดน เพื่อให้ประชาชนตามแนวชายแดนเข้ามามีส่วนร่วมในการเป็นเครือข่ายเฝ้าระวังภัยตามแนวชายแดน รวมทั้งส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ ผ่านกลไกความร่วมมือในทุกระดับเพื่อติดตาม เฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติและภัยความมั่นคง

1.4 หน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการตามแนวทางที่ 1

1.4.1 หน่วยงานรับผิดชอบหลัก กท. (บก.ทท.)

1.4.2 หน่วยงานรับผิดชอบร่วม กท. (บก.ทท.), มท., ปค., สด., ปภ., กษ., กต., พณ., กศก., ดศ., ศรชล., ตร. (สตม., ตชด.), ป.ป.ส., พม., ส.อ.ท, กอ.รมน., สชช., สททช. และ สทอภ.

แนวทางที่ 2 พัฒนาระบบการเชื่อมโยงฐานข้อมูลการสัญจรข้ามแดน

2.1 เป้าหมาย พัฒนาระบบการสัญจรข้ามแดนโดยจัดทำฐานข้อมูลกลางการสัญจรข้ามแดนของประเทศ เพื่ออำนวยความสะดวกในการสัญจรข้ามแดน ในขณะเดียวกันสามารถเฝ้าระวังภัยความมั่นคง ที่แฝงมากับการสัญจรข้ามแดน กิจกรรมทางเศรษฐกิจ ของประชาชน และอาชญากรรมข้ามชาติได้อย่างทันทั่วทั้งที่

2.2 ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
	2566	2567	2568	2569	2570
ร้อยละความสำเร็จของการเชื่อมโยงระบบการสัญจรข้ามแดนระหว่างกระทรวงแรงงาน กระทรวงมหาดไทย และกรมการกงสุล	ร้อยละ 50	ร้อยละ 65	ร้อยละ 70	ร้อยละ 75	ร้อยละ 80

2.3 แนวทางปฏิบัติ

2.3.1 เชื่อมโยงข้อมูลการสัญจรข้ามแดนระหว่างหน่วยงานที่กำกับดูแลการสัญจรข้ามแดน ให้มีฐานข้อมูลกลางการสัญจรข้ามแดนของประเทศ โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถติดตามสถานการณ์ เข้า-ออกของบุคคล และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน มีข้อมูลในการตรวจสอบ เพื่อเป็นการป้องกันภัยคุกคาม ได้อย่างรวดเร็ว ทันที และมีประสิทธิภาพในการกำกับติดตาม

2.3.2 ปรับปรุงกฎหมาย/กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งจัดตั้งกลไก เพื่ออำนวยความสะดวกให้การเชื่อมโยงข้อมูลการสัญจรข้ามแดนระหว่างหน่วยงานสามารถเกิดขึ้นได้จริง

2.3.3 อบรมการใช้งานระบบฐานข้อมูลกลางการสัญจรข้ามแดน ทั้งในระดับกำกั้นนโยบาย ระดับอำนวยความสะดวก และโดยเฉพาะระดับปฏิบัติการ เพื่อให้การใช้งานระบบมีประสิทธิภาพ ใช้งานได้ตรงตามวัตถุประสงค์

2.4 หน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการตามแนวทางที่ 2

2.4.1 หน่วยงานรับผิดชอบหลัก ตร. (สตร.)

2.4.2 หน่วยงานรับผิดชอบร่วม มท., กต., รง. และ กอ.รมน.

แนวทางที่ 3 พัฒนาการเชื่อมโยงการขนส่งสินค้าข้ามพรมแดน

3.1 เป้าหมาย พัฒนาระบบฐานข้อมูลประกอบด้วยสินค้าและยานพาหนะ ระบบเทคโนโลยีตรวจสอบสินค้าและยานพาหนะที่มีประสิทธิภาพสูง รวมทั้งความร่วมมือระหว่างประเทศในการลดพิธีการ ด้านศุลกากร เพื่ออำนวยความสะดวกในการขนส่งสินค้าข้ามพรมแดน ทั้งในพื้นที่จุดผ่านแดนและพื้นที่ชายแดน ป้องกันภัยความมั่นคงที่แฝงมากับสินค้าและยานพาหนะข้ามพรมแดนได้อย่างทันที โดยสมดุลระหว่าง มิติทางด้านเศรษฐกิจและความมั่นคง

3.2 ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
	2566	2567	2568	2569	2570
จำนวนประเภทเอกสาร 1 รายการ	1 รายการ	1 รายการ	1 รายการ	1 รายการ	1 รายการ
อิเล็กทรอนิกส์เพิ่มขึ้นอย่าง					
น้อยปีละ 1 รายการ					

3.3 แนวทางปฏิบัติ

3.3.1 เชื่อมโยงข้อมูลแบบบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผ่านระบบ National Single Window : NSW) รวมถึงการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน (ASEAN Single Window) เพื่อเชื่อมโยงข้อมูลแบบบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นการบริการแบบจุดเดียวเบ็ดเสร็จ ลดความซ้ำซ้อนในการทำงาน สามารถป้องกันภัยความมั่นคงที่แฝงมากับกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และเอื้อต่อการตรวจสอบข้อมูลของเจ้าหน้าที่

3.3.2 จัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง (Risk Management) เมื่อมีการขนส่งสินค้าออกช่องทางอนุมัติ ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูล รวมทั้งประเมินความเสี่ยงในระดับพื้นที่หากมีการขนส่งสินค้าข้ามแดน เพื่อป้องกันภัยคุกคามที่อาจแฝงมากับการขนส่งสินค้าได้

3.3.3 จัดทำระบบเชื่อมโยงข้อมูลยานพาหนะ เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงาน และเกิดการตรวจสอบ ติดตาม และสกัดกั้นอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการเชื่อมโยงข้อมูลรถยนต์จักรยานยนต์ และรถบรรทุกระหว่างกรมศุลกากรกับกรมการขนส่งทางบก

3.3.4 เสริมสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ ในการร่วมกันพัฒนาระบบสินค้าและยานพาหนะ อาทิ การลดขั้นตอนต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกการสัญจรข้ามแดนของสินค้า และยานพาหนะ

3.4 หน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการตามแนวทางที่ 3

3.4.1 หน่วยงานรับผิดชอบหลัก กศก.

3.4.2 หน่วยงานรับผิดชอบร่วม คค. (ขบ.), กษ., พณ., ตร. (สตร.), กต., มท., สธ., ทส., ป.ป.ส., กอ.รมน. และ สพร.

แนวทางที่ 4 เตรียมความพร้อมในการยกระดับจุดผ่านแดน

4.1 เป้าหมาย เพื่อศึกษาพื้นที่ในแต่ละจังหวัดชายแดนที่มีความเหมาะสมในการยกระดับเป็นจุดผ่านแดนประเภทต่าง ๆ และเตรียมความพร้อมระบบโครงสร้างพื้นฐานบริเวณจุดผ่านแดนประเภทต่าง ๆ ซึ่งยังไม่ใช้จุดผ่านแดนถาวรให้มีความพร้อมสำหรับการยกระดับเป็นจุดผ่านแดนถาวรและสามารถป้องกันภัยความมั่นคง

4.2 ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
	2566	2567	2568	2569	2570
1. จำนวนรายงานการศึกษาพื้นที่ชายแดนที่มีศักยภาพในการพัฒนาเป็นจุดผ่านแดนประเภทต่าง ๆ	ร้อยละ 50 (16 จังหวัด)	ร้อยละ 100 (31 จังหวัด)	ร้อยละ 100 (31 จังหวัด)	ร้อยละ 100 (31 จังหวัด)	ร้อยละ 100 (31 จังหวัด)
2. จำนวนพื้นที่ที่มีศักยภาพในการพัฒนาเป็นจุดผ่านแดนประเภทต่าง ๆ ได้รับการผลักดันจากหน่วยงานภาครัฐเข้าสู่การหารือในกลไกความร่วมมือต่าง ๆ กับประเทศเพื่อนบ้าน	อย่างน้อย 1 พื้นที่	อย่างน้อย 1 พื้นที่	อย่างน้อย 1 พื้นที่	อย่างน้อย 1 พื้นที่	อย่างน้อย 1 พื้นที่

4.3 แนวทางปฏิบัติ

4.3.1 จัดทำรายงานการศึกษาพื้นที่ในแต่ละจังหวัดที่มีความเหมาะสมในการยกระดับเป็น จุดผ่านแดนประเภทต่าง ๆ อาทิ จุดผ่อนปรนการค้า จุดผ่านแดนถาวรในอนาคต โดยคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ หลักเกณฑ์การเปิดจุดผ่านแดนประเภทต่าง ๆ ตามมติของคณะรัฐมนตรี ความคุ้มค่าในด้านเศรษฐกิจ ตลอดจนความเชื่อมโยงกับโครงสร้างพื้นฐานของประเทศเพื่อนบ้าน

4.3.2 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานบริเวณพื้นที่จุดผ่านแดนประเภทต่าง ๆ ที่มีศักยภาพ ซึ่งยังไม่ใช่จุดผ่านแดนถาวร เพื่อเตรียมความพร้อมในการยกระดับเป็นจุดผ่านแดนถาวร ในอนาคต และสนับสนุนการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่รัฐในการเฝ้าระวังภัยคุกคาม

4.3.3 กำหนดแผนงาน/โครงการโครงสร้างพื้นฐานให้สอดคล้องกับลักษณะเฉพาะในแต่ละพื้นที่ รวมถึงให้มีการบูรณาการการดำเนินงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแบบครบวงจร (End-to-End Process) ตั้งแต่เริ่มโครงการ เพื่อให้แผนงาน/โครงการ สามารถดำเนินการได้อย่างราบรื่นและเกิดประสิทธิผล

4.4 หน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการตามแนวทางที่ 4

4.4.1 หน่วยงานรับผิดชอบหลัก มท.

4.4.2 หน่วยงานรับผิดชอบร่วม คค. (ทล., ทช.), ทส., กศก., กรมธนารักษ์, การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, พณ., สมช., สธ., กต., และ ตร. (สตม.)

แนวทางที่ 5 บริหารจัดการแรงงานต่างด้าวในพื้นที่ชายแดน

5.1 เป้าหมาย แรงงานต่างด้าวในสถานประกอบการในพื้นที่บริเวณชายแดนที่เข้ามาทำงานอย่างผิดกฎหมายมีจำนวนน้อยลง

5.2 ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
	2566	2567	2568	2569	2570
1. ข้อมูลสถานประกอบการในพื้นที่ชายแดน และแรงงานต่างด้าวในสถานประกอบการในพื้นที่ชายแดนมีความครบถ้วน ถูกต้อง และเป็นปัจจุบัน	มีการจัดเก็บข้อมูลสถานประกอบการ และการ แรงงานต่างด้าวในพื้นที่ชายแดน	มีการปรับปรุง/เพิ่มเติมข้อมูลสถานประกอบการ และ แรงงานต่างด้าวในพื้นที่ชายแดน	มีการปรับปรุง/เพิ่มเติมข้อมูลสถานประกอบการ และ แรงงานต่างด้าวจากปีก่อนหน้า	มีการปรับปรุง/เพิ่มเติมข้อมูลสถานประกอบการ และ แรงงานต่างด้าวจากปีก่อนหน้า	มีการปรับปรุง/เพิ่มเติมข้อมูลสถานประกอบการ และ แรงงานต่างด้าวจากปีก่อนหน้า
2. ร้อยละแรงงานต่างด้าวที่ทำงานในสถานประกอบการที่จัดหางานจังหวัดได้เก็บข้อมูลไว้ในพื้นที่บริเวณชายแดนได้รับการตรวจสอบ	ร้อยละ 100	ร้อยละ 100	ร้อยละ 100	ร้อยละ 100	ร้อยละ 100
3. ร้อยละผู้ประกอบการและแรงงานต่างด้าวมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	ร้อยละ 80 ขึ้นไป	ร้อยละ 80 ขึ้นไป	ร้อยละ 80 ขึ้นไป	ร้อยละ 80 ขึ้นไป	ร้อยละ 80 ขึ้นไป

5.3 แนวทางปฏิบัติ

5.3.1 จัดเก็บข้อมูลสถานประกอบการในพื้นที่ชายแดน และแรงงานต่างด้าวในสถานประกอบการในพื้นที่ชายแดนให้มีความครบถ้วน ถูกต้อง และเป็นปัจจุบัน เพื่อความสะดวกในการควบคุม ดูแล และตรวจสอบแรงงานต่างด้าวในสถานประกอบการในพื้นที่ชายแดน

5.3.2 ควบคุม ดูแล และตรวจสอบการทำงานของแรงงานต่างด้าวในสถานประกอบการในพื้นที่ชายแดนให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยใช้มาตรการเชิงรุกในการตรวจสอบ พร้อมทั้งดำเนินคดีต่อผู้กระทำความผิด

5.3.3 เผยแพร่ข้อมูลและ/หรือเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย ระเบียบข้อกำหนด หลักเกณฑ์ ขั้นตอนการปฏิบัติงานแก่ผู้ประกอบการ แรงงานต่างด้าว ประชาชน และผู้ปฏิบัติงานในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายเกิดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน

5.3.4 ใช้ระบบการปฏิบัติงานที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน อาทิ ระบบการให้บริการแบบจุดเดียวเบ็ดเสร็จ (One Stop Service : OSS)

5.3.5 บังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเข้าเมืองผิดกฎหมายอย่างเคร่งครัด นอกจากนี้ ให้พิจารณาปรับปรุงกฎหมายในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับการเข้าเมืองผิดกฎหมาย ให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน

5.3.6 ส่งเสริมสถานประกอบกิจการให้มีการฝึกอบรมฝีมือแรงงานต่างด้าว ที่เข้ามาทำงานอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ตามสาขาอาชีพที่เป็นประโยชน์ต่อนายจ้างและลูกจ้าง โดยสามารถนำค่าใช้จ่ายที่ได้ใช้ไปในการฝึกอบรมฝีมือแรงงานมาใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. 2545

5.4 หน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการตามแนวทางที่ 5

5.4.1 หน่วยงานรับผิดชอบหลัก รง.

5.4.2 หน่วยงานรับผิดชอบร่วม ปค., กท. (ทท., ทบ., ทร.), ตร. (สตร.), สธ., กต., พม., พณ., และ กอ.รมน.

แนวทางที่ 6 พัฒนาระบบการเฝ้าระวังโรคและภัยสุขภาพข้ามแดน

6.1 เป้าหมาย ป้องกันการแพร่ระบาดของโรคที่เป็นภัยคุกคามต่อประชาชน รวมถึงพัฒนาระบบป้องกันการระบาดตามแนวชายแดน การเข้าถึงบริการสุขภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนตามแนวชายแดน และการเคลื่อนย้ายผู้ป่วยข้ามพรมแดน

6.2 ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
	2566	2567	2568	2569	2570
ร้อยละพื้นที่ชายแดนมีระบบหรือกลไกความร่วมมือระหว่างประเทศในการเฝ้าระวังป้องกันควบคุมโรคในพื้นที่ตามช่องทางเข้าออกระหว่างประเทศ	ร้อยละ 25 (6 จังหวัด)	ร้อยละ 50 (12 จังหวัด)	ร้อยละ 75 (18 จังหวัด)	ร้อยละ 100 (24 จังหวัด)	ร้อยละ 100 (24 จังหวัด)

6.3 แนวทางปฏิบัติ

6.3.1 จัดให้มีกลไกทั้งในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการเพื่อการเฝ้าระวังป้องกัน ให้ความรู้ แก่ไข และรักษาโรคระบาดในคนอย่างครบวงจร โดยบูรณาการดำเนินงาน ในหน่วยงานที่มีการปฏิบัติงาน ที่เกี่ยวข้องให้มีประสิทธิภาพ และทันทั่วถึง

6.3.2 จัดทำ ปรับปรุง หรือแก้ไข ข้อกำหนด/ข้อตกลงระหว่างประเทศ เกี่ยวกับการส่งต่อผู้ป่วยข้ามพรมแดนให้มีความรวดเร็ว เกิดเอกภาพ ไร้รอยต่อในการปฏิบัติงาน และมีความสมดุลระหว่าง มิติด้านมนุษยธรรมและด้านความมั่นคง

6.3.3 พัฒนาระบบการตรวจคัดกรองในการสัณจรข้ามแดน โดยการพัฒนาศักยภาพ และกลไกการดำเนินงานเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมโรคและภัยสุขภาพ ตามวาระความมั่นคงด้านสุขภาพโลก (Global Health Security Agenda: GHSA) ในระดับจังหวัด เพื่อให้สามารถป้องกันการระบาดของโรค ที่เป็นภัยคุกคามได้ทันทั่วถึง ตามกฎอนามัยระหว่างประเทศ (IHR 2005)

6.3.4 แลกเปลี่ยนข้อมูลทางการแพทย์ระหว่างไทยกับประเทศรอบบ้าน เพื่อใช้คาดการณ์สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคตามแนวชายแดน รวมถึงการวิจัยร่วมด้านสุขภาพในพื้นที่ชายแดน (Border Health Co-Research)

6.3.5 สนับสนุนความช่วยเหลือทางด้านเทคนิคและอบรมความรู้ด้านการแพทย์ให้กับเจ้าหน้าที่ความมั่นคงด่านหน้าของไทย และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับด้านสาธารณสุขของประเทศรอบบ้าน

6.4 หน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการตามแนวทางที่ 6

6.4.1 หน่วยงานรับผิดชอบหลัก สธ.

6.4.2 หน่วยงานรับผิดชอบร่วม ปค., สธ., อปท., ปภ., ตร. (สตร.), รง., กต., กท. (ทท.), กศก. และ กอ.รมน.

แนวทางที่ 7 พัฒนาระบบการติดตาม เฝ้าระวัง แจ้งเตือน ป้องกันโรคระบาดในพืชและสัตว์ รวมถึงควบคุม สุขอนามัย พืชและสุขภาพสัตว์ข้ามพรมแดน

7.1 เป้าหมาย - ป้องกันการแพร่ระบาดของโรค ศัตรูพืช รวมถึงพาหะที่เป็นภัยคุกคามต่อพืช สัตว์และสิ่งแวดล้อม และพัฒนาระบบเฝ้าระวังและป้องกันการระบาดของในพืชและสัตว์ข้ามพรมแดน

7.2 ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
	2566	2567	2568	2569	2570
1. ร้อยละการตรวจสินค้าด้านปศุสัตว์ที่นำเข้า/ส่งออกผ่านชายแดน	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80
2. ร้อยละการตรวจสินค้าด้านประมงที่นำเข้าผ่านพรมแดน	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 50	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 50	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 50	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 50	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 50
3. ร้อยละของการนำเข้าผลิตภัณฑ์พืชที่ปฏิบัติได้ตามมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช.(Sanitary and Phytosanitary Measures : SPS) โดยเทียบกับปีฐาน (2565)	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 85	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 90	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 93	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 95
4. ร้อยละการปรับปรุงระบบการเคลื่อนย้ายสัตว์และซากสัตว์ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Movement)	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80 จากแผนการดำเนินงานที่กำหนดไว้	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80 จากแผนการดำเนินงานที่กำหนดไว้	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80 จากแผนการดำเนินงานที่กำหนดไว้	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80 จากแผนการดำเนินงานที่กำหนดไว้	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80 จากแผนการดำเนินงานที่กำหนดไว้
5. ร้อยละการพัฒนาระบบเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุม และแจ้งเตือนภัยจากโรคสัตว์น้ำข้ามพรมแดน	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 70 จากแผนการดำเนินงานที่กำหนดไว้	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 70 จากแผนการดำเนินงานที่กำหนดไว้	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 70 จากแผนการดำเนินงานที่กำหนดไว้	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 70 จากแผนการดำเนินงานที่กำหนดไว้	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 70 จากแผนการดำเนินงานที่กำหนดไว้
6. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาระบบการแจ้งเตือนการปฏิบัติที่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขการนำเข้าพืชและผลิตผลพืช	ส่งผลการแจ้งเตือนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ได้	ตรวจสอบและแก้ไขผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ได้	ออกหนังสือแจ้งเตือนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ได้	จัดทำรายงานผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ได้	ใช้ระบบการแจ้งเตือนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมด

7.3 แนวทางปฏิบัติ

7.3.1 จัดตั้งกลไกทั้งในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติ เพื่อพัฒนาระบบการติดตาม เฝ้าระวัง แจ้งเตือน ป้องกันโรคระบาด พาหะของโรค และศัตรูพืช ทั้งในพืช สัตว์ และสัตว์น้ำ รวมถึงควบคุมสุขอนามัยพืชและสุขภาพสัตว์ข้ามพรมแดน โดยบูรณาการดำเนินงาน ในหน่วยงานที่มีภารกิจงานที่เกี่ยวข้องให้มีประสิทธิภาพ และทันห่วงที่

7.3.2 พัฒนาระบบติดตาม เฝ้าระวัง และตรวจสอบกักกันพืชและสัตว์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการตรวจคัดกรอง โดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมสนับสนุนการปฏิบัติงาน ณ จุดผ่านแดน เช่น การตรวจเอกสาร Health certification สำหรับการขออนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์และซากสัตว์ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Movement) โดยให้สามารถเชื่อมโยง National Single Window (NSW) ได้ เพื่อให้สามารถป้องกันการ เพื่อให้สามารถป้องกันการระบาดของโรค พาหะของโรค และศัตรูพืชและสัตว์ที่เป็นภัยคุกคามได้ทันห่วงที่ และเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันทางการค้าของประเทศไทยได้

7.3.3 พัฒนากลไกความร่วมมือที่เกี่ยวข้องกับการติดตาม เฝ้าระวัง แจ้งเตือน ป้องกันโรคระบาดในพืชและสัตว์ รวมถึงควบคุมสุขอนามัยพืชและสุขภาพสัตว์ข้ามพรมแดน ในทุกระดับร่วมกับประเทศรอบบ้านและองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถเฝ้าระวัง และป้องกันการระบาดข้ามพรมแดนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7.3.4 พัฒนาระบบการข่าว และเครือข่ายภาคประชาสังคม โดยมุ่งเน้นการแลกเปลี่ยนข้อมูลและองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องของหน่วยงานให้เกิดการบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ และพัฒนาการข่าวเครือข่ายภาคประชาชน โดยให้ภาคประชาชนเป็นกลไกการแจ้งเตือนในระดับพื้นที่

7.3.5 สนับสนุนความช่วยเหลือทางด้านเทคนิคและอบรมความรู้ด้านการเกษตร ให้กับบุคลากรของหน่วยงาน เจ้าหน้าที่ความมั่นคงด้านหน้าของไทย และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับด้านการเกษตร ของประเทศรอบบ้าน

7.3.6 ปรับปรุงมาตรการ กฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้าสัตว์น้ำให้สอดคล้องกับสถานการณ์การระบาดของโรค และสถานการณ์การค้าระหว่างประเทศ

7.4 หน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการตามแนวทางที่ 7

7.4.1 หน่วยงานรับผิดชอบหลัก กษ. (สป.กษ.)

7.4.2 หน่วยงานรับผิดชอบร่วม กษ. (กวก., กปม., กปศ.), กศก., ตร. (สตร., บช.ตชต.), กท. (ทบ., ทร., กก.ป้องกันชายแดน, กปช.จต.), ทส., สธ. (อย.) และ มท. (ปค.)

แนวทางที่ 8 ดำเนินการจัดระเบียบหรือควบคุมพื้นที่ที่มีปัญหาเขตแดน

8.1 เป้าหมาย เสริมสร้างเอกภาพและประสิทธิภาพในการดำเนินงานของหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบหรือควบคุมพื้นที่ที่มีปัญหาเขตแดน เพื่อลดการเผชิญหน้าหรือการกระทบกระทั่งกับประเทศรอบบ้าน โดยมีความสมดุลระหว่างผลประโยชน์แห่งชาติและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ตลอดจนปรับปรุงกลไก/ระบบการติดตามและเฝ้าระวังสถานการณ์ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคง ในพื้นที่ดังกล่าว

8.2 ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
	2566	2567	2568	2569	2570
ร้อยละความสำเร็จ	การกำหนด	สำเร็จ	สำเร็จ	สำเร็จ	สำเร็จ
ของการดำเนินการแก้ไข	แผนการ	ร้อยละ 50	ร้อยละ 65	ร้อยละ 75	ร้อยละ 80
ปัญหาเขตแดนของไทย	ดำเนินงาน	จาก	จาก	จาก	จาก
เพิ่มขึ้น	ด้านเขต	แผนการ	แผนการ	แผนการ	แผนการ
	แดน	ดำเนินงาน	ดำเนินงาน	ดำเนินงาน	ดำเนินงาน

8.3 แนวทางปฏิบัติ

8.3.1 ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาลำพูนที่มีปัญหาเขตแดน รวมถึงเขตทางทะเลระหว่างไทยกับประเทศรอบบ้าน สนับสนุนให้มีการเจรจาเพื่อแก้ไขปัญหาลำพูนภายใต้กรอบและกลไกที่มีอยู่ รวมทั้งให้มีการศึกษาแนวทางและรูปแบบความร่วมมือประเภทต่าง ๆ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาลำพูนในพื้นที่ที่มีปัญหาลำพูน

8.3.2 จัดระเบียบพื้นที่ที่มีเงื่อนไขของปัญหาลำพูนความมั่นคง โดยใช้กลไกที่เกี่ยวข้องในทุกระดับ เพื่อแก้ไขปัญหาลำพูน โดยระยะยาวไม่ให้เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาพื้นที่ชายแดน และเป็นปัญหาลำพูนความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

8.3.3 เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ และสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องต่อประชาชน ในพื้นที่ที่มีปัญหาลำพูน เพื่อให้ประชาชนเข้าใจและรับทราบความสำคัญและความจำเป็นต่าง ๆ ในขั้นตอนการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

8.4 หน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการตามแนวทางที่ 8

8.4.1 หน่วยงานรับผิดชอบหลัก สมช.

8.4.2 หน่วยงานรับผิดชอบร่วม กท. (ทท., ทอ.), มท., กปส., กต., ศรชล. และตร. (บช.ตชด.)

แนวทางที่ 9 จัดทำฐานข้อมูลความมั่นคงด้านชายแดน

9.1 เป้าหมาย เพื่อให้หน่วยงานในพื้นที่ชายแดน หรือที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการชายแดนสามารถใช้ข้อมูลจากฐานข้อมูลความมั่นคงด้านชายแดนในการจัดทำแผนงาน/โครงการ รวมถึงการตัดสินใจ ในระดับปฏิบัติ และการกำหนดแนวทางในระดับนโยบาย ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

9.2 ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
	2566	2567	2568	2569	2570
ร้อยละความสำเร็จในการ แปลงข้อมูลสารสนเทศ ทางการข่าว ข้อมูล เชิงสถิติ รวมถึงข้อมูล การรายงานสถานการณ์ ในพื้นที่ชายแดน เป็นข้อมูล ในรูปแบบดิจิทัล	ร้อยละ 30	ร้อยละ 50	ร้อยละ 65	ร้อยละ 75	ร้อยละ 80

9.3 แนวทางปฏิบัติ

9.3.1 ดำเนินการแปลงข้อมูลสารสนเทศทางการข่าว ข้อมูลเชิงสถิติ รวมถึงข้อมูลการรายงานสถานการณ์ในพื้นที่ชายแดน เป็นข้อมูลในรูปแบบดิจิทัล โดยจัดทำเป็นฐานข้อมูลที่มีรูปแบบเดียวกันทุกหน่วยงาน (Single Format) เพื่อใช้เป็นข้อมูลดิบ (Raw Data) ให้กับหน่วยงานในพื้นที่ชายแดน หรือที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการชายแดนที่ต้องการใช้ข้อมูล

9.3.2 กำหนดกลไกในการบูรณาการข้อมูล การกำหนดรูปแบบ สิทธิการเข้าถึง การกำหนดชั้นความลับ ให้เหมาะสมกับระดับผู้ใช้งาน เพื่อให้ผู้ใช้งานสามารถเลือกใช้ข้อมูลได้อย่างเหมาะสม และให้ฐานข้อมูลมีความปลอดภัยให้สอดคล้องกับการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ

9.3.3 พัฒนาระบบกระดานข้อมูล (Dashboard) ด้านความมั่นคงชายแดน เพื่อให้หน่วยงานในระดับอำนาจการและนโยบาย ติดตามสถานการณ์ได้อย่างเป็นปัจจุบัน และเป็นข้อมูลเสนอแนะให้รัฐบาลพิจารณาสั่งการนโยบายให้สอดคล้องกับสถานการณ์และพื้นที่ได้อย่างทันท่วงที

9.3.4 กำหนดแนวทางเผยแพร่ข้อมูลด้านความมั่นคงชายแดนแก่สาธารณชน โดยให้สมดุลระหว่างหลักความโปร่งใสของภาครัฐ (Government Transparency) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติ

9.4 หน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการตามแนวทางที่ 9

9.4.1 หน่วยงานรับผิดชอบหลัก สมช. (กชป. และ ศทส.)

9.4.2 หน่วยงานรับผิดชอบร่วม กศก., กท. (ทท., ทบ.), คค. (ขบ.) ตร. (บช.ตชด., สตม.), กษ. (กวก.), พณ., กต., ศส., สพร., มท., สธ., และ กอ.รมน.

กลไกการขับเคลื่อน

เพื่อให้แผนปฏิบัติการด้านการบริหารจัดการชายแดนด้านความมั่นคง (พ.ศ. 2566 – 2570) ดำเนินการบรรลุเป้าหมายและมีผลสัมฤทธิ์ตามที่ได้กำหนดไว้ จึงเห็นควรให้มีการจัดตั้งกลไก 2 ระดับได้แก่

1. กลไกในระดับนโยบาย

ให้มีคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติพื้นที่ชายแดน ที่มีรองนายกรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายเป็นประธาน ทำหน้าที่กำหนดกรอบทิศทาง กำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนงานที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความมั่นคง

และผลประโยชน์ของชาติในพื้นที่ชายแดนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งให้คำแนะนำ ปรีกษา เสนอแนะแนวทางการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของ ชาติพื้นที่ชายแดน ตลอดจนประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

2. กลไกระดับการขับเคลื่อนแผน

ให้มีคณะกรรมการขับเคลื่อนแผนบริหารจัดการชายแดนด้านความมั่นคง

(พ.ศ. 2566-2570) ที่มีรองปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นประธาน ทำหน้าที่ติดตามการดำเนินงาน ตรวจสอบผลการปฏิบัติ และประเมินผลการดำเนินการของหน่วยงานบูรณาการในแต่ละแนวทาง การดำเนินงาน โดยมุ่งให้แผนปฏิบัติการด้านการบริหารจัดการชายแดนด้านความมั่นคง (พ.ศ. 2566 -2570) สอดคล้องกับเป้าหมายด้านการรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติในพื้นที่ชายแดน ภายใต้แผนระดับที่ 2 ที่เกี่ยวข้อง ให้มีความเป็นเอกภาพตามหลักความสัมพันธ์เชิงเหตุและผล (Causal Relationship : XYZ) รวมทั้งให้มีการเสนอจุดเน้นด้านความมั่นคงชายแดน และข้อจำกัด การดำเนินการของหน่วยงานรับผิดชอบ

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

1. รัฐบาลให้ความสำคัญในประเด็นการรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติพื้นที่ ชายแดนผ่านแผนปฏิบัติการด้านการบริหารจัดการชายแดนด้านความมั่นคง (พ.ศ. 2566 – 2570) โดยพิจารณาสนับสนุนงบประมาณในแผนงาน/โครงการในแต่ละแนวทางการดำเนินการ รวมถึงการ มอบจุดเน้นด้านความมั่นคงชายแดนเชิงนโยบาย กำหนดความเร่งด่วนของแผนงาน/โครงการ ผ่าน คณะกรรมการการรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติพื้นที่ชายแดน ภายใต้บริบทความมั่นคง ความมั่นคงชายแดนในขณะนั้น

2. หน่วยงานรับผิดชอบหลักและหน่วยงานรับผิดชอบร่วมปฏิบัติตามแนวทางการ ดำเนินการ โดยปรับแนวทางแผนงาน/โครงการด้านความมั่นคงชายแดนที่หน่วยงานรับผิดชอบอยู่เดิม ให้สอดคล้อง กับเป้าหมายของแผนปฏิบัติการด้านการบริหารจัดการชายแดนด้านความมั่นคง (พ.ศ. 2566 – 2570) รวมทั้งประเมินผลในแนวทางการดำเนินการที่หน่วยฯ รับผิดชอบ และรายงานให้ กระทรวงมหาดไทยในฐานะหน่วยงานบูรณาการขับเคลื่อนทราบตามกำหนด

3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายใต้แผนปฏิบัติการด้านการบริหารจัดการชายแดน ด้านความมั่นคง (พ.ศ. 2566 – 2570) มีความเข้าใจในการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการด้านฯ ทั้งระดับผู้บริหาร เจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกประสานการปฏิบัติในระดับส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค และ เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติ

4. กระทรวงมหาดไทยในฐานะหน่วยงานบูรณาการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการด้านการบริหาร จัดการชายแดนด้านความมั่นคง (พ.ศ. 2566 – 2570) สามารถติดตามและประเมินผลแนวทาง การดำเนินการภายใต้แผนปฏิบัติการด้านฯ อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งบูรณาการทำงานหน่วยงานภายใต้ แผนปฏิบัติการด้านฯ รวมถึงบูรณาการภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และภาคประชาชน ผ่านคณะ อนุกรรมการขับเคลื่อนแผนบริหารจัดการชายแดนด้านความมั่นคง (พ.ศ. 2566 – 2570)

5. สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติกำกับดูแลการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการด้านการ บริหารจัดการชายแดนด้านความมั่นคง (พ.ศ. 2566 – 2570) ผ่านคณะกรรมการรักษาความ มั่นคงและผลประโยชน์ของชาติพื้นที่ชายแดน เพื่อให้แผนปฏิบัติการด้านการบริหารจัดการชายแดน

ด้านความมั่นคง (พ.ศ. 2566 – 2570) บรรลุเป้าหมายโดยอำนวยการ สนับสนุน หรือประสานการดำเนินการที่จำเป็น รวมถึงให้ข้อเสนอเชิงนโยบายให้กับคณะกรรมการฯ พิจารณาจุดเน้นที่สำคัญ ด้านความมั่นคงชายแดนของประเทศได้อย่างสอดคล้องกับพลวัตด้านความมั่นคงชายแดน ทั้งนี้ในกรณีที่สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติเห็นว่า การดำเนินงานใดของหน่วยงานของรัฐไม่เป็นไปตามแผนปฏิบัติการด้านการบริหารจัดการชายแดนด้านความมั่นคง (พ.ศ. 2566 – 2570) ให้เสนอความเห็นต่อสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ เพื่อพิจารณาเสนอเรื่องต่อนายกรัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรี พิจารณาตามที่เห็นสมควรต่อไป

2.4 สถานการณ์ตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์

2.4.1 มิติทางการเมือง

ไทยและเมียนมาร์มีความสัมพันธ์กันมายาวนาน ในอดีตสถานการณ์ความไม่สงบบริเวณชายแดนไทย-เมียนมาร์ ส่งผลให้บางช่วงเวลาความสัมพันธ์ไม่ราบรื่น เกิดความหวาดระแวงระหว่างกัน อย่างไรก็ตาม แม้เมียนมาร์จะถูกคว่ำบาตรจากประชาคมระหว่างประเทศ แต่ไทยในฐานะเพื่อนบ้านติดกัน ก็พยายามคงความสัมพันธ์ที่ดีไว้ และพยายามผลักดันนโยบายเกี่ยวพันเชิงสร้างสรรค์ (Constructive engagement) เนื่องจากเห็นว่าการโดดเดี่ยวเมียนมาร์ โดยที่ไม่พยายามเข้าใจความเป็นจริงในเมียนมาร์ ไม่ส่งผลต่อการพัฒนาประชาธิปไตยและสังคมเมียนมาร์ แต่การเปิดโอกาสให้เมียนมาร์ได้รับรู้พัฒนาการความเป็นไป มุมมอง และความคาดหวังของประชาคมระหว่างประเทศ น่าจะช่วยให้เมียนมาร์เข้าใจ และปรับตัวให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาคมระหว่างประเทศ โดยไทยได้สนับสนุนให้เมียนมาร์เข้าเป็นสมาชิกอาเซียนจนเป็นผลสำเร็จในปี 2540

ความสัมพันธ์ทางการเมืองระหว่างไทย-เมียนมาร์ในยุคปฏิรูปของเมียนมาร์ดำเนินไปด้วยดีในทุกด้าน ดังจะเห็นได้จากการแลกเปลี่ยนการเยือนระหว่างผู้นำระดับสูงของทั้งสองฝ่ายเป็นระยะ ๆ การฟื้นฟูโลกความร่วมมือทั้งในกรอบคณะกรรมาธิการร่วม (JC) คณะกรรมการชายแดนทั้ง JBC RBC และคณะกรรมการปักปันเขตแดน การเพิ่มพูนความร่วมมือต่าง ๆ ระหว่างกัน ซึ่งมีความคืบหน้าอย่างมากและต่อเนื่อง อาทิ การปราบปรามยาเสพติด การปราบปรามการค้ามนุษย์และผู้ลักลอบหลบหนีเข้าเมือง การจัดระเบียบแรงงานเมียนมาร์ในไทย และการยกระดับจุดผ่านแดนชั่วคราวและถาวรเป็นจุดผ่านแดนสากล 4 แห่ง (ท่าขี้เหล็ก-แม่สาย เมียวดี-แม่สอด เกาเสง-ระนอง และทิกิ-บ้านพุน้ำร้อน จ.กาญจนบุรี) ตลอดจนความร่วมมือด้านการข้ามแดน ซึ่งทั้งสองฝ่ายกำลังหารือ เรื่องการยกเว้นการตรวจลงตราสำหรับผู้ถือหนังสือเดินทางบุคคลธรรมดา และการเปิดให้ผู้ถือบัตรผ่านแดนสามารถเดินทางเข้าถึงพื้นที่ของอีกฝ่ายหนึ่งได้มากขึ้น

นอกจากนี้โดยที่เมียนมาร์อยู่ในช่วงเปลี่ยนผ่านสำคัญทางการเมือง ไทยได้สนับสนุนพัฒนาการ ประชาธิปไตยและกระบวนการปกครองแห่งชาติดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งได้มีบทบาทสนับสนุนเมียนมาร์ในเวทีการประชุมระหว่างประเทศทั้งในระดับภูมิภาคและพหุภาคี และเรียกร้องให้ยกเลิกมาตรการคว่ำบาตรตลอดจนส่งเสริมให้ประชาคมระหว่างประเทศสนับสนุนเมียนมาร์อย่างสร้างสรรค์

2.4.2 มิติเศรษฐกิจ

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมามูลค่าการค้าชายแดนระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้านเพิ่มขึ้นอย่างมาก โดยเมียนมาร์ถือเป็นตลาดเพื่อนบ้านที่ทวีความสำคัญมากขึ้นต่อเนื่อง เนื่องจากกำลังซื้อของชาว

เมียนมาร์ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามระดับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่เปิดกว้างมากขึ้น แต่เมียนมาร์ ยังไม่สามารถผลิตสินค้าเพื่อตอบสนองความต้องการบริโภคในประเทศได้อย่างเพียงพอ การนำเข้าจึงมีความสำคัญอย่างมาก โดยเฉพาะสินค้าอุปโภคบริโภค อาทิ อาหาร เสื้อผ้า และยารักษาโรค รวมทั้งวัสดุก่อสร้าง ซึ่งเป็นที่ต้องการเพิ่มขึ้นจากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณสุขบริโภค หรือกระทั่งสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อาทิ เครื่องใช้ไฟฟ้า และเฟอร์นิเจอร์ ซึ่งไทยสามารถตอบสนองความต้องการสินค้าดังกล่าวที่เพิ่มขึ้นในพม่าได้เป็นอย่างดี เนื่องจากชาวพมามองว่าสินค้าไทยเป็นสินค้าน่าเชื่อถือ มีคุณภาพสูง รูปลักษณ์สวยงามและทันสมัย เมื่อประกอบกับพรมแดนของไทยกับพม่า ที่ติดต่อกันถึง 2,401 กิโลเมตร และมีช่องทางคมนาคมในหลายจังหวัดของไทยที่อยู่ติดกับพม่า อาทิ เชียงราย เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ตาก กาญจนบุรี ประจวบคีรีขันธ์และระนอง จึงเอื้อประโยชน์อย่างมากต่อการค้าชายแดนระหว่างกัน

ในบรรดาการค้าผ่านด่านศุลกากรต่าง ๆ นั้น การส่งออกและนำเข้าผ่านด่านศุลกากรสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี นับว่ามีมูลค่าสูงเป็นอันดับ 1 ที่ 114.6 พันล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 58 ของมูลค่าการค้าชายแดนทั้งหมดระหว่างไทยกับเมียนมาร์ (ส่วนใหญ่เป็นการนำเข้าก๊าซธรรมชาติ) แต่หากพิจารณาการส่งออกไปเมียนมาร์แล้วการส่งออกผ่านด่านแม่สอด จังหวัดตาก มีมูลค่าสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 55 ของมูลค่าส่งออกสินค้าไทยไปเมียนมาร์ ผ่านด่านชายแดนทั้งหมด ทั้งนี้ สินค้าส่งออกสำคัญของไทยไปเมียนมาร์ผ่านด่านชายแดน อาทิ น้ำมันดีเซล เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ น้ำมันเบนซิน ผ้าผืนและด้าย และเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ ขณะที่สินค้านำเข้าสำคัญ อาทิ ก๊าซธรรมชาติ โค กระบือ สุกร แพะ แกะ สัตว์น้ำ ผัก และไม้ซุง

การพัฒนาพื้นที่ชายแดนระหว่างไทยและเมียนมาร์และพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง นอกจากจะเอื้อประโยชน์ต่อการค้าระหว่างสองประเทศแล้ว ยังอาจต่อยอดไปถึงการลงทุนในธุรกิจประเภทต่าง ๆ อีกด้วย อันจะช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจไทยและเมียนมาร์ในระยะถัดไป ทั้งนี้ การพัฒนาในช่วงที่ผ่านมาและกำลังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ซึ่ง ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนการค้าชายแดน อาทิ การยกระดับด่านการค้าต่าง ๆ ในปี 2556 ด่านเมียวดี (ติดกับอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก) และด่านบ้านพุน้ำร้อน (ตรงข้ามกับด่านทิกี เมืองทวาย รัฐตะนาวศรีของพม่า) ได้รับการยกระดับเป็นด่านผ่านแดนถาวรโดยด่านบ้านพุน้ำร้อนเป็น 1 ใน 12 พื้นที่เป้าหมายที่จะจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน ซึ่งหากมีการจัดตั้งเขตฯและลงทุนโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ อาจช่วยให้มูลค่าการค้าชายแดนที่ด่านดังกล่าวขยายตัวเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ในช่วงปลายปี 2557 จุดผ่อนปรนด่านสิงขร (ติดกับบ้านหนองหิน ตำบลคลองวาว อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์) ได้รับการยกระดับเป็นด่านผ่านแดนถาวร ทั้งนี้ นักวิเคราะห์มองว่าการยกระดับ จุดผ่อนปรนด่านสิงขรจะส่งผลให้มูลค่าการค้าเพิ่มขึ้นเป็นไม่ต่ำกว่า 30,000 ล้านบาทต่อปี พร้อมทั้งยังสร้างโอกาสทางการค้าและการลงทุนให้ผู้ประกอบการไทยในหลายธุรกิจ อาทิ ประมง ห้างเย็น เกษตรและเกษตรแปรรูปโรงแรมและการท่องเที่ยว

ในส่วนของการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน มีการพัฒนาท่าเรือขนส่งสินค้า นอกจากการพัฒนาท่าเรือขนส่งสินค้าให้มีมาตรฐาน อาทิ ท่าเรือริมแม่น้ำเมยแล้ว ยังจะมีการเปิดใช้ท่าเรือขนาดเล็กเชิงพาณิชย์ของ บมจ. อิตาเลียนไทย ดีเวลล็อปเมนต์ ทางฝั่งเมืองทวายของพม่า ซึ่งจะช่วยให้การขนส่งสินค้ามีความสะดวกรวดเร็วขึ้น และยังช่วยกระตุ้นการค้า เนื่องจากเป็นท่าเรือที่ใช้ขนส่งสินค้าต่อไปยังเมืองย่างกุ้งของพม่า ทั้งนี้ การเปิดใช้ท่าเรือดังกล่าวคาดว่าจะช่วยให้มูลค่าการค้าชายแดนด่านบ้านพุน้ำร้อน มีแนวโน้มขยายตัวราวร้อยละ 50

โครงการก่อสร้างสะพานมิตรภาพไทย-พม่าแห่งที่ 2 (อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก และเมืองเมียวดี) ยังอยู่ระหว่างการดำเนินการ ซึ่งจะเชื่อมต่อกับโครงการพัฒนาเส้นทางแม่สอด เมียวดี-กอกาเรก ในพม่า ทั้งนี้ การเปิดสะพานมิตรภาพไทย-เมียนมาร์ แห่งที่ 1 (อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก และเมืองเมียวดี) ส่งผลให้การค้าขายแดนขยายตัวเพิ่มขึ้น ดังนั้น ภาครัฐกิจการค้าขายแดนและจังหวัดตากจึงเสนอให้มีการก่อสร้างสะพานมิตรภาพไทย-เมียนมาร์แห่งที่ 2 เพื่อลดความแออัดในการใช้สะพานมิตรภาพไทย-เมียนมาร์ แห่งที่ 1 ทั้งนี้ นักวิเคราะห์หามองว่าหากการก่อสร้างสะพานมิตรภาพไทย-พม่า แห่งที่ 2 แล้วเสร็จจะส่งผลดีต่อเศรษฐกิจอำเภอแม่สอด และช่วยเพิ่มมูลค่าการค้าขายแดนด่านแม่สอดเป็นราว 60,000 ล้านบาท เพราะนอกจากเส้นทางดังกล่าวจะเพิ่ม ช่องทางการขนส่งแล้วยังช่วยกระจายสินค้าไปยังภูมิภาคอื่นของเมียนมาร์ได้สะดวกรวดเร็วอีกด้วย เมืองเมียวดีถือเป็นจุดกระจายสินค้าสำคัญของไทยในเมียนมาร์ เนื่องจากมีพรมแดนติดกับอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก และมีสะพานมิตรภาพไทย-พม่าแห่งที่ 1 เป็นเส้นทางเชื่อมโยงการค้าระหว่างกัน อีกทั้งอยู่ใกล้เมืองเศรษฐกิจสำคัญของเมียนมาร์ อาทิ เมืองย่างกุ้ง และเมืองมะละแหม่งนอกจากนี้ เมืองเมียวดียังมีศักยภาพในการเป็นประตูการค้าเชื่อมคาบสมุทรอินโดจีนสู่ภูมิภาคเอเชียใต้และ ยุโรป จากการที่ตั้งอยู่บนเส้นทางเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor : EWEC) อีกด้วย หากการพัฒนาเมืองคู่แฝดแล้วเสร็จ จะมีส่วนช่วยกระตุ้นมูลค่าการค้าขายแดนระหว่างไทยและเมียนมาร์ให้เพิ่มขึ้นอีกมาก โดยในช่วงที่ผ่านมาได้มีกระแสตื่นตัวของนักลงทุนไทยและนักลงทุนต่างชาติที่เข้าไป ศึกษาโอกาสทางการค้าและการลงทุนในพื้นที่ดังกล่าว และมีการลงทุนก่อสร้างโรงแรมและที่พักในอำเภอแม่สอดเพิ่มขึ้น เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องซึ่งมีส่วนช่วยสร้างการจ้างงานและกระตุ้นกิจกรรมทางเศรษฐกิจให้คึกคักมากขึ้น โดยเขตเศรษฐกิจพิเศษเมียวดี จัดตั้งในปี 2552 และอยู่ระหว่างการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มีศูนย์บริการด้านศุลกากรแบบ One Stop Service เพื่ออำนวยความสะดวกในการส่งออกและนำเข้าสินค้านี้ระหว่างไทยกับเมียนมาร์ คลังสินค้า และอาคารพาณิชย์ รวมทั้ง ยังมีการเตรียมพื้นที่สำหรับจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมเมียวดี และพื้นที่สำหรับก่อสร้างโรงแรม ที่พักอาศัย เพื่อดึงดูดการค้า การลงทุน รวมถึงการท่องเที่ยว ซึ่งคาดว่าจะมีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้น ดังนั้น จึงถือเป็นโอกาสขยายตลาดวัสดุก่อสร้างเพื่อรองรับการพัฒนาาระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานและยังเป็นประตูการลงทุนสำหรับ นักลงทุนไทยที่ต้องการเข้าไปดำเนินธุรกิจในพม่า โดยเฉพาะธุรกิจท่องเที่ยวและบริการที่เกี่ยวข้อง หรือธุรกิจที่ต้องใช้ปัจจัยการผลิตราคาถูกจากพม่า อาทิ สินแร่และวัตถุดิบทางการเกษตร รวมถึงการจ้างแรงงาน เพื่อผลิตและแปรรูปสินค้า ซึ่งจะช่วยประหยัดต้นทุนการผลิตได้

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศักดา ดีเดชา (2558) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนานโยบายเพื่อความสามารถในการแข่งขัน ของเขตเศรษฐกิจพิเศษแม่สอด การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะแนวทางเชิงนโยบาย และการบริหารจัดการเขตเศรษฐกิจพิเศษ แม่สอดดำเนินการโดยใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งระดับปฐมภูมิ และทุติยภูมิ และใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสม (Mixed methodology) โดยการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) เชิงปริมาณ (Quantitative research) ตามแนวทางการวิจัยแบบการมีส่วนร่วมของประชาชน (Public participation method) โดยทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อ พัฒนาดัชนีชี้วัด และสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำนวน 30 คน ซึ่งประกอบไปด้วยกรรมการในคณะกรรมการ นโยบายเขต

เศรษฐกิจพิเศษ และกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนในการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษแม่สอด ทั้งในส่วนกลาง และในระดับพื้นที่ รวมถึงกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ จากนั้นนำผลการวิเคราะห์การสัมภาษณ์เชิงลึก กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับนโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษที่ดีในระดับนานาชาติเพื่อนำมากำหนด ประเด็นสำคัญด้านนโยบาย และแนวทางการบริหารจัดการเขตเศรษฐกิจพิเศษแม่สอด ตามความต้องการของทุกภาคส่วนได้ จากนั้นจัดทำร่างข้อเสนอแนะแนวทางเชิงนโยบาย และการบริหารจัดการเขตเศรษฐกิจแม่สอดเพื่อความสามารถในการแข่งขันระดับนานาชาติ เพื่อนำไปปรับปรุงความคิดเห็น (Public hearing) และวิธีการสำรวจทัศนคติสาธารณะ (Public opinion survey) จากกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระดับพื้นที่ และกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ และนำข้อมูลจากการรับฟังความคิดเห็นและสำรวจทัศนคติสาธารณะไปรวบรวมประกอบการจัดทำข้อเสนอแนะในงานวิจัยผลการศึกษา พบว่ากลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่างๆ มีวัตถุประสงค์เชิงนโยบายต่อการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษแม่สอด ในประเด็นที่คล้ายคลึงกัน คือ ต้องการให้เขตเศรษฐกิจพิเศษเป็นกลไกในการกระจายการพัฒนาไปสู่ภูมิภาค เชื่อมโยงเศรษฐกิจไทยกับประเทศเมียนมาร์ ในประเด็นที่ยังมีความเห็นแย้ง คือ ด้านการจัดการที่ดิน และแรงงานอย่างเหมาะสมในพื้นที่ ซึ่งมีข้อเสนอของภาคเอกชนบางกลุ่มต้องการให้มีการกำหนดค่าแรงงานขั้นต่ำในพื้นที่สำหรับแรงงาน สัญชาติเมียนมาร์ซึ่งต่ำกว่าอัตราค่าแรงงานขั้นต่ำที่ประเทศไทยกำหนด รวมถึงการนำพื้นที่ป่าไม้และป่าสงวนมากำหนด เป็นพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษแม่สอด ในขณะที่ภาคประชาชนและแรงงานไม่เห็นด้วยกับประเด็นดังกล่าว นอกจากนี้ ภาคประชาชน และแรงงานยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาซึ่งไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิตในพื้นที่ ข้อเสนอแนะแนวทางเชิงนโยบายที่สำคัญ ได้แก่ เขตเศรษฐกิจพิเศษแม่สอดควรเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมประเทศไทย เข้ากับประเทศเมียนมาร์ วางจุดยืนร่วมในการพัฒนากับเขตเศรษฐกิจพิเศษเมียวดีโดยอุตสาหกรรมแปรรูปขั้นต้น สำหรับ สินค้าที่จำเป็นต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยให้ตั้งอยู่ในเขตเศรษฐกิจพิเศษเมียวดีซึ่งได้เปรียบด้านต้นทุน แต่ยังคงพึ่งพา การพัฒนาระบบสาธารณูปโภคที่มีข้อจำกัดจากประเทศไทย และเขตเศรษฐกิจพิเศษแม่สอดควรเน้นอุตสาหกรรมแปรรูป ขั้นกลางหรือแปรรูปขั้นปลายที่มีมูลค่าสูงเพื่อยอดจากวัตถุดิบซึ่งแปรรูปมาจากเขตเศรษฐกิจพิเศษเมียวดี และส่งเสริม ธุรกิจที่รองรับอุตสาหกรรม และการค้าระหว่างประเทศ โดยขอบเขตพื้นที่ของเขตเศรษฐกิจพิเศษแม่สอดควรกำหนดให้ ครอบคลุมทั้งอำเภอโดยกำหนดประเภทธุรกิจเป้าหมายการส่งเสริมแทนการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษแบบล้อมรั้วมิดชิด ซึ่งอาจทำให้การเชื่อมโยงกับผู้ประกอบการท้องถิ่น และในประเทศค่อนข้างจำกัด และรัฐบาลกลางควรกำหนดการถ่ายโอนอำนาจการอนุญาต อนุมัติที่เกี่ยวข้องให้กับหน่วยงานในท้องถิ่น และกำหนดให้มีแนวทางการพัฒนาบริการภาครัฐ พัฒนาระดับสาธารณสุข การศึกษา สาธารณูปโภค และสันหนนาการต่างๆ ตลอดจนควรมีแผนการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม และมลภาวะที่ดี

ณัฐยา สีหะวงษ์ และ ธนอมวรรณ ประเสริฐเจริญสุข. (2561) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษากับพฤติกรรมการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 วัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1. ระดับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 2. ระดับพฤติกรรมการสอนของครู และ 3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม

ของผู้บริหารสถานศึกษากับพฤติกรรมการสอนของครู กลุ่มตัวอย่างจำนวน 435 คน โดยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Sampling) ตามขนาดของโรงเรียน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม มีลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง มีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ 0.95 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป หาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Coefficient) ด้วยการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์แบบพหุ (Multiple Correlation) ผลการวิจัยพบว่า 1. ระดับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 25 โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเป็นพลเมืองดี ด้านความเคารพ ด้านความยุติธรรม และด้านความไว้วางใจ 2. ระดับพฤติกรรมการสอนของครู โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนด้านการวัดและประเมินผล ด้านการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้านการใช้สื่อ และเทคโนโลยี และด้านการวิจัยในชั้นเรียน 3. ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษากับพฤติกรรมการสอนของครูมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุเท่ากับ 0.436 มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4. ความสัมพันธ์พหุภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ทั้ง 6 ด้าน คือ ความไว้วางใจ ความเคารพความรับผิดชอบ ความยุติธรรม ความเอื้ออาทร และความเป็นพลเมืองดีกับพฤติกรรมการสอนของครู มีค่าเท่ากับ 0.501 สามารถทำนายพฤติกรรมการสอนของครูได้ถูกต้อง 25.1 แสดงว่า ตัวแปรทั้ง 6 ด้านภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสอนของครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุปรัชญา บุญมาก. (2561) โอกาสในการพัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศไทยและกลุ่มประเทศ CLMV จากนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย การพัฒนาระบบการขนส่งทางถนนโครงข่ายเชื่อมโยงระหว่างประเทศจากที่ประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปี พ.ศ. 2558 ซึ่งการพัฒนาโครงข่ายทางถนนเพื่อให้สามารถเชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้านและเป็นประตูทางการค้าชายแดนที่มีศักยภาพ จึงเป็นแผนพัฒนาที่มีความจำเป็นอย่างเร่งด่วนในการเริ่มปรับปรุง พัฒนา และต่อขยายเส้นทาง (สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม, 2559) เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับการขยายตัวของเศรษฐกิจที่ทวีเพิ่มมากขึ้น ซึ่งในปัจจุบันเส้นทางเข้าสู่ด่านชายแดนระหว่างประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้านในบางเส้นทางนั้นประสบปัญหาการจราจรติดขัด จากเส้นทางการสัญจรที่เป็นคอขวด รวมถึงสภาพของถนนที่ใช้ในการสัญจรยังไม่ได้มาตรฐานและไม่สามารถรองรับปริมาณของรถที่สัญจรไป มา ระหว่างประเทศได้อย่างเพียงพอ ดังนั้นในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 จึงได้มีการให้ความสำคัญ ถึงประเด็นทางด้านการพัฒนาระบบการขนส่งโครงข่ายทางถนนทั้งเส้นทางภายในประเทศและเส้นทางระหว่างประเทศโดยการ บำรุงรักษาและยกระดับคุณภาพ รวมถึงตระหนักถึงความปลอดภัยของการขนส่งทางถนนและขยายขีดความสามารถ ในการรองรับปริมาณจราจรที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งได้มีโครงการพัฒนาโครงข่ายทางพิเศษและทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง บริเวณด่านการค้าและประตูการค้าที่สำคัญและมีความสำคัญต่อประเทศในด้านเศรษฐกิจ เช่น ด่านปาดังเบซาร์

อำเภอสะเดา จังหวัด สงขลา ตำบลบ้านน้ำร้อน อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี เพื่อเพิ่มศักยภาพในการเคลื่อนย้ายคนและสินค้าของทั้งหน่วยงาน ภาครัฐและเอกชนในเขตการค้าชายแดนให้เอื้ออำนวยต่อการติดต่อการค้ากับประเทศเพื่อนบ้าน ที่เพิ่มขึ้นจากการเข้าสู่ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การที่ประเทศไทยได้เข้าเป็นสมาชิกในกรอบความร่วมมือทั้งความร่วมมือทวิภาคและพหุภาคีกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มประเทศ CLMV ซึ่งได้ก่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างกันในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบ โลจิสติกส์ เพื่อเป็นการรองรับแผนความร่วมมือระหว่างประเทศจึงได้มีการร่วมกันจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาทางหลวง เช่น โครงการทางหลวงเอเชีย (Asian Highway) โครงการทางหลวงอาเซียน (ASEAN Highway) โครงการภายใต้กรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง (Greater Mekong Subregion: GMS) โครงการภายใต้กรอบความร่วมมือทวิภาคีร่วมกับ ประเทศลาว เมียนมาร์ กัมพูชาและมาเลเซีย โดยโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ส่วนให้เป็นโครงการ เพื่อทำการขยายช่องทางการจราจรในเขตทางหลวงเดิมเพื่อแก้ปัญหาการจราจรที่เป็นคอขวดในเส้นทางที่มุ่งสู่ด่านการค้าชายแดน (สำนักแผนงานกรมทางหลวง, 2559) ตัวอย่างเช่น 1) ทางหลวงหมายเลข 221 อำเภอกันทรลักษ์ เขาพระวิหาร 2) ทางหลวงหมายเลข 214 อำเภอปราสาท จอมทอง 3) ทางหลวงหมายเลข 1020 เชียงราย เชียงของ 4) ทางหลวงหมายเลข 1021 อำเภอดอกคำใต้-อำเภอเทิง 5) ทางหลวงหมายเลข 12 เลียงเมืองแม่สวด – สะพานข้ามแม่น้ำเมยแห่งที่ 2 โอกาสในการพัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศไทยและกลุ่มประเทศ CLMV จากนโยบายด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาาระบบโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560-2564 ซึ่งมีเป้าหมายในการยกระดับการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทยให้ก้าวไปสู่การเป็นศูนย์กลางธุรกิจการค้า การบริการ รวมถึงการลงทุน ในภูมิภาค ผ่านทางยุทธศาสตร์ 3 หลัก คือ 1) การพัฒนาเพิ่มมูลค่าของระบบห่วงโซ่อุปทาน 2) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก 3) การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนด้านโลจิสติกส์ สำหรับการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์นั้นถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญในสนับสนุนเศรษฐกิจและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและประเทศในอนุภูมิภาคและในกลุ่มประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN) ซึ่งประเทศในกลุ่ม CLMV อันได้แก่ ประเทศ กัมพูชา ลาว เมียนมาร์ และเวียดนาม ซึ่งเป็นทั้งประเทศที่อยู่ในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเช่นเดียวกับประเทศไทยและ กลุ่มประเทศดังกล่าวยังเป็นกลุ่มประเทศที่มีการค้าขายกับประเทศไทยมาอย่างยาวนาน ดังนั้นจากความสำคัญของกลุ่มประเทศ CLMV ต่อเศรษฐกิจ ธุรกิจการค้าและบริการของประเทศไทย ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 จึงได้บรรจุยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศส่วนที่ 4 ในยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์นอกจากมุ่งเน้นทางด้านการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานภายในประเทศให้ ครอบคลุมทั่วทั้งประเทศ ประชาชนทุกคนมีสิทธิในการเข้าถึงการใช้บริการโครงสร้างพื้นฐานอย่างเท่าเทียม และนำไปสู่การยกระดับมาตรฐานคุณภาพชีวิตของประชาชนแล้วนั้น ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศ ยังมุ่งเน้นในการริเริ่มและต่อยอดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ระหว่างประเทศ ผ่านทางการขนส่งรูปแบบต่าง ๆ ทั้งการขนส่งทางราง การขนส่งทางน้ำ และการขนส่งทางถนน เพื่อส่งเสริมในการเชื่อมโยงโครงข่าย ระบบโครงสร้างพื้นฐานทั้งในประเทศและต่อเนื่องไปยังอนุภูมิภาคและใน

อาเซียนอย่างเป็นระบบ และจากการพัฒนาทางด้านระบบโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ นั้นยังเป็นการอำนวยความสะดวกและสามารถการสร้างโอกาสในการพัฒนา อุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องเพื่อยกระดับประสิทธิภาพ มาตรฐานและบริการของประเทศไทยให้ทัดเทียมกับผู้ประกอบการ ในต่างประเทศ อันนำไปสู่ความเติบโตของเศรษฐกิจการค้าของประเทศไทยต่อไปในอนาคต

ภัสนันท์ พ่วงเถื่อน. (2562) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำกับวัฒนธรรมองค์การของหน่วยงานราชการไทยในพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1 ศึกษารูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารหน่วยงานในเขต พื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกที่ประกอบด้วยจังหวัดชลบุรี จังหวัดระยอง จังหวัดจันทบุรี และจังหวัดตราด ทั้งหน่วยงานส่วนภูมิภาคและหน่วยงานท้องถิ่น 2 ศึกษาแบบแผนวัฒนธรรมองค์การของหน่วยงานราชการ และ 3 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมภาวะผู้นำและแบบแผนวัฒนธรรมองค์การที่เกิดขึ้น โดยเป็นการวิจัยรูปแบบผสมผสาน ที่นำวิธีการวิจัยเชิงสำรวจมาใช้ร่วมกับวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม จำนวน 330 ชุด ทำการเก็บจากกลุ่มตัวอย่างใน 8 หน่วยงาน แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างที่สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 16 คน และการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม ผลการวิจัยพบว่า 1 หน่วยงานราชการที่ศึกษามีรูปแบบพฤติกรรมภาวะผู้นำแบบมุ่งเน้นภายนอกมากที่สุด ได้แก่ การแสดงถึงพฤติกรรมด้านการสร้างเครือข่ายกับภาคส่วนต่าง ๆ และการเป็นตัวแทนหรือสัญลักษณ์หน่วยงาน รองลงมาคือ พฤติกรรมภาวะผู้นำแบบมุ่งงาน เนื่องจาก ผู้บริหารจะมีการวางแผนและติดตามงานอย่างสม่ำเสมอ 2 แบบแผนวัฒนธรรมองค์การของหน่วยงานราชการที่ศึกษาเป็นแบบเน้นบทบาทมากที่สุด โดยมีลักษณะการยึดหลักความถูกต้องตามระเบียบกฎเกณฑ์ข้อบังคับสำหรับเป็นแนวทางการปฏิบัติงานและสำหรับการติดต่อปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในองค์การ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำและวัฒนธรรมองค์การ พบว่า การที่หน่วยงานราชการมีผู้บริหารที่แสดงพฤติกรรมภาวะผู้นำแบบมุ่งภายนอกมีส่วนสำคัญต่อการมีวัฒนธรรมองค์การแบบเน้นความสำเร็จ เนื่องจากผู้บริหารต้องพยายามประสานความร่วมมือจากภาคส่วนต่าง ๆ เข้ามาช่วยให้โครงการหรือกิจกรรมบรรลุผลสำเร็จ ตลอดจนแก้ไขปัญหาลักษณะต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ขณะที่พฤติกรรมภาวะผู้นำแบบมุ่งงานมีส่วนในการเกิดวัฒนธรรมองค์การแบบเน้นบทบาทเนื่องจากบุคลากรต่างยึดถือบทบาทตามตำแหน่งงาน อำนาจหน้าที่ และขอบเขตของงานตามระเบียบ โดยมีผู้บริหารดำรงสถานะเป็นผู้บังคับบัญชาโดยตำแหน่ง ภารกิจจึงเป็นไปตามกิจวัตรหรือตามที่กำหนดในแผนงาน ทั้งนี้ ผู้บริหารมีบทบาทในฐานะกลไกการฝังตรึงวัฒนธรรมผ่าน บุคลิกลักษณะส่วนตัว การมอบหมายงาน วิธีการจูงใจและให้รางวัล ทำให้บุคลากรรับรู้และเรียนรู้จนยึดถือเป็นแนวปฏิบัติและค่านิยม

ศศิธร สุขสิงคลี. (2562) ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมภาวะผู้นำที่มีผลต่อคุณภาพการทำงานของบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมภาวะผู้นำของ ผู้บริหารสถานศึกษาและศึกษาคูณาการทำงานของบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดเชียงใหม่ ตลอดจนศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองตัวแปร ประชากร ได้แก่ หัวหน้าแผนกครูผู้สอน ตลอดจนบุคลากรทางการศึกษา ในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดเชียงใหม่จำนวนทั้งสิ้น 17 แห่ง รวมทั้งสิ้น 4,941 คน ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งตามสัดส่วน ได้จำนวนตัวอย่างทั้งสิ้น 370 คน ใช้แบบสอบถามเป็น

เครื่องมือในการเก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยใช้ One Sample t-test และ Pearson correlation coefficient

ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาและศึกษาคุณภาพการทำงานของบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดเชียงใหม่ อยู่ระดับมาก และในภาพรวมมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยเป็นความสัมพันธ์ทางบวกในระดับค่อนข้างสูง

ชไมพร ปินใจ, เพชรสุณีย์ ทั้งเจริญกุล และทริยาพรรณ สุภามณี. (2563). ได้ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำเชิงปฏิรูปของหัวหน้าหอผู้ป่วยและพฤติกรรมการแสดงความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลมหาวิทยาลัย เขตภาคเหนือ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำเชิงปฏิรูปของหัวหน้าหอผู้ป่วยตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลมหาวิทยาลัย เขตภาคเหนือ 2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการแสดงความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยเขตภาคเหนือ 3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงปฏิรูปของหัวหน้าหอผู้ป่วยและพฤติกรรมการแสดงความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลมหาวิทยาลัย เขตภาคเหนือ เป็นการศึกษาเชิงพรรณนาเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยใช้เครื่องมือเป็นแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง 376 คน จากการศึกษาพบว่า พยาบาลวิชาชีพพบว่าหัวหน้าหอผู้ป่วยมีภาวะผู้นำเชิงปฏิรูปอยู่ในระดับสูง พยาบาลวิชาชีพร้อยละ 88 มีพฤติกรรมการแสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับสูง การรับรู้ภาวะผู้นำเชิงปฏิรูปของหัวหน้าหอผู้ป่วยมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการแสดงความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพ ผลการศึกษานี้ทำให้ผู้บริหารทางการพยาบาลมีความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ภาวะผู้นำเชิงปฏิรูปของหัวหน้าหอผู้ป่วยและพฤติกรรมแสดงความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพ และมีข้อเสนอแนะให้หัวหน้าหอผู้ป่วยควรต้องภาวะผู้นำเชิงปฏิรูปเพื่อจะได้นำไปใช้ในการจูงใจให้ผู้ตามมีการแสดงความคิดเห็นที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลง

ปภินวิช ศรีกุล. (2563) ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงพฤติกรรม และปฏิบัติงานตามบทบาท หน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในเขตอำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี 2. ศึกษาอิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในเขตอำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี 3. ศึกษาแนวทางในการพัฒนาการปฏิบัติงานตามบทบาท หน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในเขตอำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี จากศึกษากลุ่มตัวอย่าง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน แพทย์ประจำตำบล และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ในเขตอำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี จำนวน 202 คน ผ่านการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลผ่านสถิติ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการศึกษาพบว่า ระดับภาวะผู้นำเชิงพฤติกรรมของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ภาวะผู้นำแบบประชาธิปไตยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาเป็นภาวะผู้นำแบบเผด็จการ และภาวะผู้นำแบบเสรีนิยมมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ในส่วนของการประเมินการปฏิบัติงานตามหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก พบว่า ด้านการนำข้อราชการไปประกาศแก่ราษฎรอยู่ในระดับค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ในขณะที่ด้านการจัดหมู่บ้านให้เป็นระเบียบเรียบร้อยมีค่าเฉลี่ยต่ำ ยังอยู่ในระดับดีมาก สรุปได้ว่า ภาวะผู้นำแบบประชาธิปไตยและภาวะผู้นำแบบเสรีนิยมมี

อิทธิพลต่อการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี เนื่องด้วยมีการพัฒนาภาวะผู้นำของตนเองอยู่เสมอ มีการเปลี่ยนแปลง และเรียนรู้วิธีการทำงานแบบใหม่ ให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชน กล้ายอมรับผิด ไม่ผลักภาระแก่ผู้อื่น เปิดให้ตนเองสามารถเข้าถึงได้ ประชาชนเกิดความมั่นใจ ในขณะที่ภาวะผู้นำแบบเผด็จการไม่อาจส่งผลในทางที่ดีทัดเทียมภาวะผู้นำแบบที่กล่าวมาข้างต้น

สรายุทธ์ หอมจันทร์.(2563) ภาวะผู้นำของกำนันผู้ใหญ่บ้านที่ส่งผลต่อการบริหารราชการ ส่วนท้องที่ในจังหวัดสุพรรณบุรี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับภาวะผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในจังหวัดสุพรรณบุรี 2) ระดับการบริหารราชการส่วนท้องที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในจังหวัดสุพรรณบุรี และ 3) ภาวะผู้นำของกำนันผู้ใหญ่บ้านที่ส่งผลต่อการบริหารราชการส่วนท้องที่ในจังหวัดสุพรรณบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้ เก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ประชากรผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีภูมิลำเนาในเขตจังหวัดสุพรรณบุรีจำนวน 384 คน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพได้แก่ ผู้บริหารระดับสูงของอำเภอ ได้แก่ นายอำเภอและปลัดอาวุโส อำเภอละ 2 ท่าน จำนวน 20 ท่าน โดยสุ่มเป็นตัวแทนประชากรทั้งหมด เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 2 ชนิด คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ การแปลผลนำเสนอข้อมูลในลักษณะการบรรยาย วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน สภาพโดยรวมความสำคัญของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านนั้นมีใช้อยู่ที่เป็นตำแหน่งที่ได้แต่งตั้งกันมาเป็นเวลานานเท่านั้น แต่ตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านนั้นเป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อชุมชน ตำบล หมู่บ้าน ซึ่งจำเป็นจะต้องมีผู้นำที่เป็นผู้นำโดยธรรมชาติและเป็นผู้นำโดยทางการในบุคคลเดียวกัน เป็นผู้ที่สามารถทราบข้อมูลต่าง ๆ ของตำบล หมู่บ้านได้เป็นอย่างดีและเป็นผู้ที่ประชาชนในท้องที่ให้ความศรัทธาเคารพนับถือ ให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน ดังนั้นกำนันผู้ใหญ่บ้าน จึงเป็นบุคคลสำคัญและจำเป็นต้องมีอยู่คู่กับสังคมไทย ความแตกต่างในด้านคุณลักษณะทางสังคมของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในเรื่อง เพศ อายุ อาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา ระยะเวลา การดำรงตำแหน่งและความสัมพันธ์ด้านเครือญาติ ก็นับเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบไม่โดยตรงก็โดยอ้อมต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน นอกจากนี้ ภาวะความเป็นผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของกำนันผู้ใหญ่บ้าน มีความแตกต่างกัน เนื่องจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นบุคคลสำคัญที่จะกระตุ้น สนับสนุน ส่งเสริมและชักนำให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วม ในการพัฒนาชุมชนของตนเอง ซึ่งหากกำนันผู้ใหญ่บ้านมีคุณลักษณะความเป็นผู้นำมากเพียงใดย่อมจะได้รับความเชื่อถือและความไว้วางใจ รวมทั้ง ได้รับความร่วมมืออันดี ทั้งจากข้าราชการและราษฎรในการพัฒนาตำบลหมู่บ้าน ผลการศึกษา พบว่า 1. ภาวะผู้นำของกำนันผู้ใหญ่บ้านในจังหวัดสุพรรณบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านมีแรงขับสูง ด้านมีแรงจูงใจสูง ด้านมีความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านมีความซื่อสัตย์ ด้านมีความรู้ในด้านบริหารงานท้องถิ่น 2. การบริหารราชการส่วนท้องที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ด้านการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุดไปต่ำสุด ได้แก่ ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการ

ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ด้านการทะเบียนต่าง ๆ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพ 3. ภาวะผู้นำของกำนันผู้ใหญ่บ้านในจังหวัดสุพรรณบุรี สามารถพยากรณ์ ความสำเร็จของการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นได้ ร้อยละ 75.90 4. ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าภาวะผู้นำของกำนันผู้ใหญ่บ้านด้านมีแรงขับสูง ด้านมีแรงจูงใจสูง ด้านมีความซื่อสัตย์ ด้านมีความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านมีความรู้ในด้านการบริหารงานมีอิทธิพลต่อการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นใน จังหวัดสุพรรณบุรี ทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

สุริยา พรหมเรือง, พระครูพิจิตรศุภการ และ มะลิวัลย์ โยธารักษ์ (2563) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา กับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูในอำเภอบำเหน็จณรงค์ สังกัด สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1 เพื่อศึกษาภาวะผู้นำเชิงพฤติกรรมของ ผู้บริหารสถานศึกษา 2 เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครู 3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษากับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูในอำเภอบำเหน็จณรงค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูในสถานศึกษาที่ทำหน้าที่ด้านการสอนในอำเภอบำเหน็จณรงค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 48 โรงเรียน ครูจำนวน 226 คน ผลการวิจัย พบว่า 1 ระดับภาวะผู้นำเชิงพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอ บำเหน็จณรงค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 อยู่ในระดับ มากที่สุด 2 ระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูในอำเภอบำเหน็จณรงค์ สังกัดสำนักงาน เขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 อยู่ในระดับมากที่สุด 3 ความสัมพันธ์ ระหว่างภาวะผู้นำเชิงพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษากับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครู ในอำเภอบำเหน็จณรงค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 มีความสัมพันธ์กันทางเต็มบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

แสงสุริยา ศรีพูน และ วรพล คล่องเชิงคร (2563) ศึกษาเรื่อง การศึกษาภาวะผู้นำเชิงพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมหนองคาย เขต 1 การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาภาวะผู้นำเชิงพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา 2) ศึกษาแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรในสถานศึกษา และ 3) ศึกษาภาวะผู้นำเชิงพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมหนองคาย เขต 1 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน และการสุ่มอย่างง่าย ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 312 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทำการวิเคราะห์เพื่อหาค่าสถิติโดย คำนวณหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการถดถอยพหุคูณแบบมีขั้นตอน ผลการวิจัย พบว่า 1. ภาวะผู้นำเชิงพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2. แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรในสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก 3. ภาวะผู้นำเชิงพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรในสถานศึกษา เรียง

ตามลำดับ คือ พฤติกรรมผู้นำแบบทำงานเป็นทีม พฤติกรรมผู้นำแบบมุ่งงาน และพฤติกรรมผู้นำแบบมุ่งคน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.57 สามารถร่วมกันพยากรณ์แรงจูงใจในการปฏิบัติงานได้ร้อยละ 32 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ค่าความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการพยากรณ์เท่ากับ 0.41

อนุชิต บุญรินทร์. (2563) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายในประเทศไทยของชาวเมียนมาร์หลังจากการเปิดประชาคมอาเซียน การศึกษาค้นคว้านี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายของชาวเมียนมาร์ ก่อนและหลังจากการเปิดประชาคมอาเซียน 2) เพื่อวิเคราะห์สาเหตุ ในการลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายของชาวเมียนมาร์ ก่อนและหลังการเปิดประชาคมอาเซียน 3) เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาการลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายของชาวเมียนมาร์ในประเทศไทย ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มได้แก่ 1) เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ป้องกันปราบปรามการลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย 2) หน่วยงาน บริษัท องค์กร หรือบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับชาวเมียนมาร์ และ 3) ชาวเมียนมาร์ที่ลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย และถูกกฎหมายทั้งก่อนและหลังจากการเปิดประชาคมอาเซียน รวมจำนวนผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 13 ราย ซึ่งผลการศึกษาพบว่า 1) สภาพปัญหาการลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายของชาวเมียนมาร์ก่อนและหลังจากการเปิดประชาคมอาเซียนมีความแตกต่างกัน โดย หลังจากการเปิดประชาคมอาเซียนปัญหาการลักลอบเข้าเมืองของชาวเมียนมาร์ลดน้อยลงอย่างมาก 2) สาเหตุที่ชาวเมียนมาร์ลักลอบเข้ามายังประเทศไทย มีสาเหตุส่วนใหญ่มาจาก 2.1) ความต้องการ ได้อัตราค่าจ้างที่สูงกว่า 2.2) ภาวะไร้การจ้างงานในประเทศเมียนมาร์ 2.3) ภัยสงครามและการเมือง 2.4) การลักลอบเข้ามาไทยทำได้โดยง่าย และ 2.5) ไม่เกรงกลัวบทลงโทษกฎหมายไทย และ 2.6) กระบวนการขออนุญาตทำงานในต่างประเทศมีความยุ่งยากและค่าใช้จ่ายสูง ซึ่งสาเหตุก่อนและหลังจากเปิดประชาคมอาเซียน ยังคงไม่แตกต่างกัน และ 3) แนวทางในการแก้ไขปัญหาการลักลอบเข้าเมือง มีการนำกลไกเกี่ยวกับการกฎหมายการจ้างแรงงานต่างด้าวมาบังคับใช้ ซึ่งสามารถแก้ต้นเหตุที่ทำให้ชาวเมียนมาร์ตัดสินใจลักลอบเข้ามายังประเทศไทย

ทันตา อู่ยธีรทัต. (2564) ได้ศึกษาเรื่องรูปแบบความมั่นคงแนวชายแดนจังหวัดแม่ฮ่องสอนประเทศไทย กับสาธารณรัฐสหภาพเมียนมาร์ การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษา ระดับความมั่นคงแนวชายแดนจังหวัดแม่ฮ่องสอน 2) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความมั่นคงแนวชายแดนจังหวัดแม่ฮ่องสอน และ 3) สร้างรูปแบบความมั่นคงแนวชายแดนจังหวัดแม่ฮ่องสอน ประเทศไทยกับสาธารณรัฐสหภาพเมียนมาร์ การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ดำเนินการโดยศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนในจังหวัดแม่ฮ่องสอน จำนวน 399 คน เครื่องมือการวิจัยได้แก่แบบสอบถามซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 สถิติที่ใช้ ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอย แบบพหุคูณเชิงเส้นตรง และดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพโดยจัดการสนทนากลุ่มกับการสัมภาษณ์ เชิงลึกซึ่งผู้ให้ข้อมูลสำคัญประกอบด้วย บุคคลที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงตามแนวชายแดนซึ่งเลือกมา แบบเจาะจง รวม 32 คน และใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับความมั่นคงแนวชายแดนจังหวัดแม่ฮ่องสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความมั่นคงแนวชายแดนจังหวัดแม่ฮ่องสอน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และ .05 มีจำนวน 5 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัย

ด้านดินแดน ปัจจัยภายนอกประเทศ ปัจจัยด้านข้าราชการที่เกี่ยวข้องความมั่นคง ปัจจัยด้านพลเมืองรัฐ และปัจจัยด้านกฎหมายระหว่างประเทศ และ 3) ข้อเสนอแนะจากการประชุมกลุ่มย่อยและการสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่า รูปแบบ ความมั่นคงแนวชายแดนจังหวัดแม่ฮ่องสอนของประเทศไทยกับสาธารณรัฐสหภาพเมียนมาร์ ประกอบด้วย 13 ปัจจัย ได้แก่ เขตแนวชายแดน นักธุรกิจ/พ่อค้า กฎหมายระหว่างประเทศ อำนาจ อธิปไตย กฎหมายไทย พลเมืองรัฐ ปัจจัยภายนอกประเทศ ความมีเอกภาพและประสิทธิภาพ ดินแดน ความร่วมมือและการมีส่วนร่วม ข้าราชการทั่วไป และที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงหน่วยงานราชการ

บัณฑิตา สิทธิพงศากุล. (2564). ศึกษาเกี่ยวกับ ภาวะผู้นำของผู้บริหารกับองค์กรสมรรถนะสูงของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ 1. เพื่อทราบภาวะผู้นำของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม 2. เพื่อทราบองค์กรสมรรถนะสูงของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม 3. เพื่อทราบความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำของผู้บริหารกับองค์กรสมรรถนะสูงของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม เป็นงานวิจัยประเภทปริมาณโดยเก็บข้อมูลผ่านแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้บริหารตามแนวคิดของคุชและพอสเนอร์ และองค์กรสมรรถนะสูงตามแนวคิดของบลันชาร์ด โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม จำนวน 63 แห่ง โดยมีผู้ให้ข้อมูลสถานศึกษาละ 3 คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการหรือ รักษาการแทน ผู้อำนวยการ จำนวน 1 คน รองผู้อำนวยการ หรือ หัวหน้าฝ่ายบริหารงานบุคคล จำนวน 1 คน และครูผู้สอนจำนวน 1 คน รวมผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 189 คน และวิเคราะห์ข้อมูลผ่านความรู้ทางสถิติ ข้อมูลความถี่ ร้อยละ ค่ามัธยฐานและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ผลวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายด้าน พบว่ามีภาวะผู้นำอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้าน ดังนี้ ด้านการเสริมสร้างกำลังใจ และด้านการสร้างแรงบันดาลใจในการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน และมีภาวะผู้นำที่อยู่ในระดับมาก 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการมอบอำนาจให้ผู้อื่นสามารถปฏิบัติงาน ด้านการแสดงเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติ และ ด้านการทำทนายกระบวนการองค์กรสมรรถนะสูงของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายด้าน พบว่ามีตัวแปรอยู่ในระดับมากที่สุด 4 ด้าน ดังนี้ ด้านการสื่อสารอย่างเปิดเผยระหว่างบุคลากรในองค์กร, ด้านการให้ความสำคัญต่อผู้รับบริการเป็นสำคัญ, ด้านระบบโครงสร้างและกระบวนการการทำงานสนับสนุนวิสัยทัศน์ และด้านการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และมีตัวแปรอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการแบ่งปันอำนาจและการมีส่วนร่วม และด้านการมีวิสัยทัศน์ที่ทุกคนในองค์กรมองเห็นภาพ ภาวะผู้นำของผู้บริหารกับองค์กรสมรรถนะสูงของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในระดับสูงและคล้อยตามกัน

คมสันต์ นาควังไทร (2566) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พลวัตความมั่นคงในการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนจังหวัดตาก ในสถานการณ์การพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษตากที่ทำให้เกิดพลวัตทางสังคมและความมั่นคง ชายแดนในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงเป็นพลวัตนั้น ความมั่นคงชายแดนนั้น

เป็นลักษณะการรักษาความมั่นคงในทุกมิติ อาทิปัญหาการสู้รบตามแนวชายแดน ปัญหาการลักลอบหลบหนีเข้าเมือง ปัญหาความไม่ชัดเจนของแนวเขตแดนและปัญหาการลักลอบค้าอาวุธสงคราม อีกทั้งยังมีปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในสมัยปัจจุบัน ได้แก่ ปัญหาการกำหนดสถานะบุคคล ปัญหายาเสพติด ปัญหาแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย ปัญหาความขัดแย้งในสังคม ปัญหา การทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปัญหาสาธารณสุขขนาดใหญ่ ปัญหาโรคระบาด และปัญหาการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ ปัญหาธุรกรรมการเงินผิดกฎหมาย ซึ่งจากปัญหาดังกล่าวเห็นได้ว่าในพื้นที่อาจมีแนวโน้มของปัญหาเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย ความท้าทายใน การจัดการด้านความมั่นคงพื้นที่ชายแดนของภาครัฐที่อาจจะยังมีการเกิดปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ บทบาทสำคัญในการร่วมมือและดูแลรักษาความมั่นคงในพื้นที่ชายแดนซึ่งมีความเปลี่ยนแปลง ในพื้นที่ทั้งในรูปแบบความสัมพันธ์ในเชิงพื้นที่และการไปมาหาสู่ระหว่างพลเมือง ทั้งในด้านเศรษฐกิจและวัฒนธรรมสองฟากฝั่งในบริเวณพื้นที่ชายแดน การประสานการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ในการเตรียมความพร้อมการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง การปรับปรุงระบบติดตามเฝ้าระวัง ศึกษา วิเคราะห์ และประเมิน สถานการณ์ด้านความมั่นคงในทุกระดับเพื่อเสนอแนะแนวทาง แผนป้องกันความเสียหายและลดผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศเป็นไปตามประเด็นในยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นความมั่นคง (พ.ศ.2561-พ.ศ.2580) ถือเป็นกรอบแนวทางการดำเนินการหลัก สู่แผนปฏิบัติในพื้นที่ชายแดนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านความมั่นคง จำนวน 6 ด้าน ตามประเด็นยุทธศาสตร์การจัดการความมั่นคงชายแดน คือ 1) ด้านยาเสพติด 2) ด้านแรงงานและการลักลอบหลบหนีเข้าเมือง 3) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 4) ด้านสาธารณสุข 5) ด้านโรคระบาด 6) ด้านปัญหาการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งในแต่ละด้านมีภาคประชาสังคมมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการความมั่นคงชายแดน ในทุกระดับอย่างไรก็ตามในสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงและผันผวนค่อนข้างสูงทั้งในสถานการณ์ระดับ ประชาคมโลก ระดับอนุภาค รวมถึงระดับชาติและระดับพื้นที่ โดยมีเครือข่ายภาคพลเมืองคอยให้การสนับสนุน ทั้งด้านนโยบายองค์ความรู้และการสร้างกลไกขับเคลื่อนแผนในระดับต่าง ๆ ในกระบวนการนโยบายของภาคประชาชนและองค์กรภาคประชาชน ที่จะเข้าไปมีส่วนร่วม ในการจัดการปัญหาในพื้นที่ชายแดนได้อย่างแท้จริงและเป็นไปได้ในเชิงปฏิบัติและกลไกที่จะนำไปสู่การขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคงชายแดน และการร่วมมือ ข้ามพรมแดนในมุมมองของความมั่นคงในสังคมที่เป็นพลวัตการเปลี่ยนแปลงทั้งปัจจัยและเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองภายในประเทศเป็นกลไกขับเคลื่อนเป็นปัจจัยแห่งความสำเร็จในนโยบายและท้าทายการพัฒนากระบวนการนโยบายในทุกระดับ ซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมรับมือความมั่นคงรูปแบบใหม่ในสังคมที่มีความเป็นพลวัตโดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจในการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจชายแดน

ธิตาภรณ์ ภูโอบ และกาญจนา หินเฑาะว์. (2566) ได้ศึกษาเรื่อง ผลกระทบของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการสร้างสรรค่นวัตกรรมของกลุ่มธุรกิจชุมชน การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของธุรกิจชุมชนที่มีต่อภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของวิสาหกิจชุมชน 2) เพื่อศึกษาผลกระทบของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมที่มีต่อการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของกลุ่มธุรกิจชุมชน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างคือ วิสาหกิจชุมชนผู้ประกอบการประเภผ้าและเครื่องแต่งกายที่ได้รับเกณฑ์การประเมินในระดับ

5 ดาว จำนวน 352 โดยกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับให้เกิดขึ้นได้เท่ากับ 0.05 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย ผลการศึกษาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้นำวิสาหกิจชุมชน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้นำธุรกิจชุมชน ด้านการสร้างหลักประกัน ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการกำหนดความเสี่ยง และด้านการปรับตัวเพื่อการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากตามลำดับ ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมด้านการปรับตัวเพื่อการเรียนรู้ ด้านความสามารถในการพึ่งพาตนเองอย่างสร้างสรรค์ด้านการหาประโยชน์จากโอกาส และด้านการจัดการความเสี่ยง มีผลกระทบเชิงบวกต่อพฤติกรรมการสร้างสร้งนวัตกรรมของกลุ่มธุรกิจชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการศึกษาค้นนี้สามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถทางการแข่งขันของธุรกิจชุมชน จากการเลือกผู้นำที่สามารถขับเคลื่อนให้เกิดการพัฒนานวัตกรรมในชุมชนรวมถึงเป็นแนวทางให้ผู้ประกอบการนำไปพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถของตนเองเพื่อจะได้เปรียบในการแข่งขันของธุรกิจชุมชน

อรุณรัตน์ สี่บุตร, สุรางคนา มัณยานนท์ และชญานิธิ แปรดี. (2566) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษากับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูในกลุ่มพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามสวาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาภาวะผู้นำเชิงพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามสวาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 2. ศึกษาแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูในกลุ่ม พัฒนาคุณภาพการศึกษาตามสวาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 และ 3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษากับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูในกลุ่มพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตามสวาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ครูผู้สอนในกลุ่มพัฒนา คุณภาพการศึกษาตามสวาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 59 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 97 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า 1. ภาวะผู้นำเชิงพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามสวายสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2. แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูในกลุ่มพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามสวายสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 โดยรวม อยู่ในระดับมาก 3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษากับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูในกลุ่มพัฒนา คุณภาพการศึกษาตามสวาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 มีความสัมพันธ์กันทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ณัฐวุฒิ โกยรัมย์, พิมพ์พิสุทธิ์ เกียรในเมื่อง และวรรณยุดา อพรรัมย์.(2567) ได้ทำการศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำด้านการพัฒนาชุมชนสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน กรณีศึกษาชุมชนบ้านกระเจา ตำบลลำดวน อำเภอกะสัง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาศักยภาพภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนบ้านกระเจา ตำบลลำดวน อำเภอกะสัง จังหวัดบุรีรัมย์ 2) เพื่อ

ศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำของชุมชน บ้านกระเจา ตำบลลำตวน อำเภอกะสัง จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยได้กำหนดครัวเรือนเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 147 ครัวเรือน เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสอบถาม และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth interview) การวิเคราะห์ข้อมูลและการหาค่าสถิติในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติมาประกอบวัดค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพโดยรวมชุมชนแห่งนี้มีรูปแบบการบริหารจัดการโดยผู้นำที่มีประสิทธิภาพและ เป็นที่ยอมรับ ทั้งในด้านการประสานงานร่วมกับชาวบ้าน การส่งเสริมการพัฒนาผลผลิตของชุมชน รวมถึงการสร้างสามัคคีในชุมชน ซึ่งล้วนเป็นผลจากภาวะผู้นำที่แข็งแกร่งและมีวิสัยทัศน์ที่ก้าวไกล นอกจากนี้ผู้นำชุมชนยังได้รับรางวัล “สิ่งทอง” และเข็มเชิดชูเกียรติในฐานะชุมชนที่มีการพัฒนาโดดเด่น เป็นเครื่องยืนยันถึงประสิทธิภาพในการบริหารจัดการของผู้นำในพื้นที่นี้ ผลวิจัยพบว่า ความพึงพอใจต่อผู้นำรายด้านเมื่อพิจารณาโดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ที่สุด 6 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านความสามารถในการจัดการ ($\bar{X}$ = 4.99, S.D. = .116) ด้านความมุ่งมั่นในการทำงาน ($\bar{X}$ = 4.98, S.D. = .149) ด้านทักษะความรู้ ($\bar{X}$ = 4.98, S.D. = .156) ด้านมนุษยสัมพันธ์ ($\bar{X}$ = 4.98, S.D. = .156) ด้านคุณธรรมจริยธรรม ($\bar{X}$ = 4.97, S.D. = .163) ด้านบทบาทการรักษาความสงบเรียบร้อย ($\bar{X}$ = 4.97, S.D. = .169) ตามลำดับแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำด้านการพัฒนาชุมชนสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน โดยหลักการที่สำคัญ การทำงานคือ ครองตน ครองคน ครองงาน ผู้นำต้องเป็นบุคคลตัวอย่าง ปฏิบัติตนตามคุณธรรมจริยธรรมให้ความเสมอภาค สร้างความศรัทธา สร้างความสามัคคีในชุมชน การบริหารงานที่นำพาชาวบ้านและหมู่บ้านไปสู่จุดหมายเดียวกันได้นั้นต้องให้ความสำคัญกับชาวบ้านโดยมีการใช้งานให้เหมาะสมกับความสามารถ

นันท์พันธ์ คดคง. (2567). ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาภาวะผู้นำของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในเขตพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาภาวะของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาภาวะผู้นำของกำนันผู้ใหญ่บ้าน และ 3) ข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในเขตพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ โดยเก็บกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสอบถามคือกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในเขตจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 300 คน และกลุ่มตัวอย่างจากการสัมภาษณ์ คือ ผู้ว่าราชการจังหวัดพิษณุโลก นายอำเภอทั้ง 9 อำเภอ และกำนันผู้ใหญ่บ้านแทนบทองค์ จำนวน 10 คน รวม 20 คน สภาพโดยรวม จังหวัดพิษณุโลกถือว่าเป็นเมืองสำคัญทางการปกครอง เป็นศูนย์กลางทางการค้าและการลงทุนในกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง นี่อาจจะเป็นผลที่ตามมาว่าผู้บริการระดับจังหวัด และผู้นำในระดับท้องถิ่นทั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านย่อมได้รับการปฏิบัติงานที่เป็นการเพิ่มศักยภาพของตนอยู่ตลอดเวลา จนกลายเป็นนักปกครองในระดับท้องถิ่นที่เข้มแข็งอย่างเต็มศักยภาพ ผลการวิจัยพบว่า 1.ระดับการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาภาวะของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในเขตจังหวัดพิษณุโลกทั้งหมด 7 ด้าน ด้านอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายอื่น ด้านกิจการสาธารณะประโยชน์ ด้านการใช้อำนาจหน้าที่ทางการปกครองราชการและรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการนำข้อราชการไปประกาศแก่ราชการ ด้านการรายงานต่อทางราชการและการบริการ และด้านการที่เกี่ยวกับคดีอาญา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก 2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาภาวะผู้นำของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ตามพระราชบัญญัติการปกครองท้องถิ่น พ.ศ.2457 พบว่า ระดับการศึกษา สถานภาพ

รายได้ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อ การพัฒนาภาวะของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในเขตจังหวัดพิษณุโลก และ 3. ข้อเสนอแนะต่อแนวทางในการพัฒนา ภาวะผู้นำของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในเขตพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก จากการสัมภาษณ์พบว่า การปฏิบัติหน้าที่ของ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านจังหวัดพิษณุโลกมีความร่วมมือ ประสานกันในพื้นที่ที่กันพอสมควร แนวทางการพัฒนาภาวะ ผู้นำของกำนันผู้ใหญ่บ้านในเขตพื้นที่ จังหวัดพิษณุโลก คือ การเพิ่มศักยภาพในเรื่องการจัดการด้านเทคโนโลยี สารสนเทศสำหรับการ บริหาร พร้อมทั้งมีการปรับตัวให้เข้ากับนโยบายของกระทรวง

ตารางที่ 1. แสดงงานวิจัยที่ศึกษาพฤติกรรมภาวะผู้นำและความมั่นคงตามแนวชายแดน

ผู้วิจัย	ภาวะผู้นำเชิงพฤติกรรม	ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม	ภาวะผู้นำเชิงปฏิรูป	ภาวะผู้นำแบบมุ่งงาน	ภาวะผู้นำแบบมุ่งสัมพันธ์	ภาวะผู้นำแบบเผชิญการ	ภาวะผู้นำแบบประชาธิปไตย	ภาวะผู้นำแบบเสรีนิยม	ความมั่นคงตามแนวชายแดน
ศักดิ์ ดิเดชา (2558)									✓
ณัฐยา สีหะวงษ์ (2561)	✓								
สุปรีชญา บุญมาก (2561)									✓
ภัสรินทร์ พ่วงเถื่อน (2562)				✓	✓				
ศศิธร สุขสิงคลี (2562)				✓					
ชไมพร ปิ่นใจ (2563)			✓						
ปภินวิช ศรีกุล (2563)						✓	✓	✓	
สรายุทธ์ หอมจันทร์.(2563)					✓				
สุริยา พรหมเรือง (2563)	✓								
แสงสุริยา ศรีพูน (2563)				✓	✓				
อนุชิต บุญรินทร์ (2563)									✓
ทันตา อู่ยธีรทัต (2564)									✓
บัณฑิตา สิทธิพวงสากุล (2564)				✓	✓				
คมสันต์ นาควังไทร (2566)									✓
ธิตาภรณ์ ภูโอบ (2566)		✓							
อรุณรัตน์ สีหบุตร (2566)	✓								
ณัฐวุฒิ โกยรัมย์ (2567)				✓	✓				
นันทพันธ์ คดคง (2567)									
รวม	3	1	1	5	5	1	1	1	5

จากตารางที่ 1 ภาวะผู้นำที่ผู้วิจัยจะนำไปใช้ศึกษา ภาวะผู้นำแบบมุ่งงาน และภาวะผู้นำ แบบมุ่งสัมพันธ์ และการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน

2.6 สรุปการทบทวนวรรณกรรม

พื้นที่ตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์ เป็นพื้นที่ที่มีความอ่อนไหว เนื่องจากพื้นที่ดังกล่าวสามารถนำพาทั้งความเจริญรุ่งเรืองและปัญหา ความยุ่งยากมาให้แก่ประเทศไทยได้ เพราะพื้นที่ดังกล่าวจะมีการทำการนำเข้า ส่งออกสินค้าที่สำคัญ สร้างสภาพคล่องทางเศรษฐกิจแก่ประเทศได้เป็นอย่างมาก ในขณะเดียวกันก็มักมีปัญหาระหว่างประเทศเกิดขึ้นอยู่บ่อยครั้ง ไม่ว่าจะเป็นปัญหาเรื่องเขตแดน ปัญหาด้านมนุษยชนโดยเฉพาะ ปัญหาผู้ลี้ภัยสงคราม แรงงานต่างด้าว การค้ามนุษย์ ปัญหา ยาเสพติด และอื่น ๆ อีกมากมาย ซึ่งทั้งหมดจะส่งผลกระทบต่อสังคมภายในประเทศ ไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม ดังนั้นจึงการสร้างสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน เพื่อพัฒนาให้พื้นที่ตามแนวชายแดนให้มีความแข็งแรงยิ่งขึ้น เพื่อเป็นกำแพงที่มั่นคงให้กับประเทศ ในกระบวนการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน เป็นการบูรณาการการทำงานร่วมกันของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็น ภาครัฐและภาคประชาชน โดยมีผู้นำชุมชนซึ่งในที่นี้หมายถึง กำนันและผู้ใหญ่บ้าน ในฐานะข้าราชการที่อยู่ในลำดับขั้นต่ำและผู้นำของประชาชน ผู้นำชุมชนเหล่านี้จึงเป็นเสมือนคนกลางที่คอยเชื่อมโยงความรู้ ความเข้าใจ วิธีการ และความคิดเห็นของทั้งสองฝั่งให้แผนงานดำเนินไปในทิศทางที่เหมาะสม ทั้งนี้กรอบแนวคิดและการทบทวนวรรณกรรมข้างต้นจะเป็นพื้นฐานในการศึกษา เพื่อนำไปสู่การตอบคำถามวิจัยที่ว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารในการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์ อยู่ในระดับใดและภาวะผู้นำมีความสัมพันธ์ต่อการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์หรือไม่ อย่างไร โดยใช้พื้นที่หมู่บ้านตามแนวชายแดนของตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก เป็นแหล่งศึกษา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนในการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน ไทย-เมียนมาร์ กรณีศึกษา ตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก ผู้วิจัยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนในหมู่บ้านตามแนวชายแดนของตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตากประกอบด้วย 6หมู่บ้านได้แก่ 1. บ้านแม่สอง 2. บ้านแม่สลิดหลวง 3. บ้านแม่สลิดน้อย 4. บ้านแม่โทะ 5. บ้านแม่นิล และ 6. บ้านห้วยมะโหนก รวมประชากรทั้งสิ้นจำนวน 12,055 คน (สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง 2567, ออนไลน์)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนในหมู่บ้านตามแนวชายแดนของตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก จำนวน 388 คน โดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของทาโร ยามาเน่ (1973) ประกอบการคำนวณ ที่ความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 และทำการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling)

สูตรการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดยกำหนดให้ n = จำนวนของขนาดกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากรทั้งหมดที่ใช้ในการวิจัย

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง (กำหนดไว้ที่ 0.05)

แทนค่า

$$n = \frac{12,055}{1 + 12,055(0.05)^2}$$
$$n = \frac{12,055}{31.137}$$
$$n = 387.15$$
$$n = 388$$

จากการคำนวณได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 388 คน เนื่องจากขนาดของประชากรแต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกันจึงสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามสัดส่วนประชากรของประชาชนในเขตหมู่บ้านทั้ง 6 หมู่บ้านที่ติดชายแดนของตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก ตามสูตรคำนวณ ดังนี้

$$n_1 = \frac{nN_1}{N}$$

โดยกำหนดให้ n_1 = จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่จะสุ่มจากแต่ละกลุ่ม

N = จำนวนประชากรทั้งหมด

n = จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการทั้งหมด

N_1 = จำนวนประชากรแต่ละกลุ่ม

ประชาชนทั้ง 6 หมู่บ้านชายแดน ของตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก	จำนวน (คน)	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
บ้านแม่สอง	1,506	48
บ้านแม่สลิดหลวง	4,446	146
บ้านแม่สลิดน้อย	2,301	71
บ้านแม่โงะ	1,367	46
บ้านแม่นิล	1,139	37
บ้านห้วยมะโหนด	1,296	40
รวม	12,055	388

ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง (1 พฤษภาคม พ.ศ.2567)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยการพิจารณาจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ โครงสร้างและลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนในการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน ไทย-เมียนมาร์ กรณีศึกษา ตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตากโดยมีเนื้อหาที่ครอบคลุม ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถามโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

3.2.1 ศึกษาค้นคว้ารายละเอียดต่างๆ จากเอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำของผู้นำชุมชน และการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดนไทย

3.2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากเอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำของผู้นำชุมชน และการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดนไทย

3.2.3 สร้างแบบสอบถามแบ่งเป็น 4 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย 2 ข้อ คือ หมู่บ้านที่อาศัยอยู่และระยะเวลาที่อยู่อาศัยในหมู่บ้าน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก ประกอบด้วย ภาวะผู้นำแบบมุ่งงาน และภาวะผู้นำแบบมุ่งความสัมพันธ์ โดยแต่ละด้านมี 8 ข้อย่อย รวมทั้งหมดจำนวน 16 ข้อ โดยลักษณะคำถาม มีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดย ผู้ศึกษากำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามระบุระดับภาวะผู้นำของผู้นำชุมชน ทั้งนี้ผู้ศึกษากำหนดเกณฑ์การให้คะแนนในการตอบแบบสอบถามออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง ภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนอยู่ในระดับ มากที่สุด
- 4 หมายถึง ภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนอยู่ในระดับ มาก
- 3 หมายถึง ภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนอยู่ในระดับ ปานกลาง
- 2 หมายถึง ภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนอยู่ในระดับ น้อย
- 1 หมายถึง ภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ของ Likert Scale (Best 1981,) ดังนี้

- 1.00 - 1.80 มีความคิดเห็นระดับ น้อยที่สุด
- 1.81 - 2.60 มีความคิดเห็นระดับ น้อย
- 2.61 - 3.40 มีความคิดเห็นระดับ ปานกลาง
- 3.41 - 4.20 มีความคิดเห็นระดับ มาก
- 4.21 - 5.00 มีความคิดเห็นระดับ มากที่สุด

ตอนที่ 3 การสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน ไทย-เมียนมาร์ ในเขตหมู่บ้านทั้ง 6 ที่ติดชายแดนของตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยผู้วิจัย สอบถามระดับการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน ไทย-เมียนมาร์ จากแผนการบริหารจัดการชายแดน ด้านความมั่นคง (พ.ศ.2566-2570) ของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้แก่ 1. พื้นที่ชายแดนมีความมั่นคง ปลอดภัย มีศักยภาพการป้องกันและแก้ไขภัยคุกคามทุกรูปแบบ และเป็นพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจและสังคมระหว่างไทยกับประเทศรอบบ้าน 2. ปัญหาเขตแดนระหว่างไทยกับประเทศรอบบ้านได้รับการแก้ไขและไม่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ 3. ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค 4. การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ รวมทั้งหมดจำนวน 26 ข้อ ทั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดคะแนนในการตอบแบบสอบถามออกเป็น 5 ระดับและใช้เกณฑ์การแปลความหมายของ Likert Scale (Likert, 1981) เช่นเดียวกับแบบสอบถามตอนที่ 2

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในพัฒนาการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน ไทย-เมียนมาร์ ทั้ง 6 หมู่บ้านที่ติดชายแดนของตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended Form) หลังจากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะที่ได้จากแบบสอบถาม ของประชาชนที่มีต่อภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนในการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน ไทย-เมียนมาร์ กรณีศึกษา ตำบลแม่สอง อำเภอ

ทำสองยาง จังหวัดตาก โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยประมวลความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ได้เห็นความคิดเห็นที่สอดคล้องและแตกต่างของผู้ตอบแบบสอบถาม และหลังจากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาแยกประเภทและจัดหมวดหมู่เพื่อแสดงให้เห็นถึงแต่ละประเด็นอย่างชัดเจน และอธิบายเพื่อสรุปผลการศึกษาต่อไป

3.2.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและภาษาที่ใช้ ทำการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3.2.5 นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) พร้อมทั้งพิจารณาความถูกต้องชัดเจนของภาษาที่ใช้หรือความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) โดยมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 จึงจะยอมรับได้ จำนวน 3 ท่าน ดังนี้

- 1) ผศ.ดร.นักรบ เกียรธำ อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จังหวัดจันทบุรี
- 2) นายเสนีย์ แก้วมณี ปลัดอำเภอชำนาญการ อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก
- 3) นายประเสริฐ อะกะเรื่อน ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ต๋าน อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก

3.2.6 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำมาเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา ให้พิจารณาความสมบูรณ์อีกครั้ง และนำไปทดลอง (Try out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ณ บ้านหนองบัว ตำบลแม่อุสุ แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ โดยวิธีการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Cronbach's alpha coefficient) ของครอนบาค โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยมีเกณฑ์ตัดสินว่าค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา ตั้งแต่ 0.75 ขึ้นไปจึงจะยอมรับได้

3.2.7 นำเครื่องมือที่ทดลองใช้แล้วเสนออาจารย์ต่อที่ปรึกษา เพื่อปรับปรุงเครื่องมือให้ถูกต้องสมบูรณ์และจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้เวลาประมาณ 2 สัปดาห์ แล้วตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้รับคืน คัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์และนำมาลงรหัส (Coding) ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.3.1 ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัยสถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก ถึงนายอำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากประชาชน ในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 388 คน

3.3.2 ส่งแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่าง พร้อมชี้แจงรายละเอียดความมุ่งหมายของการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อทำความเข้าใจให้ตรงกันในการตอบแบบสอบถาม

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองและการลงพื้นที่จริง เพื่อนำแบบสอบถามไปแจกแก่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 388 คน ในเขตตำบลแม่สอง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดตาก ตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อนำแบบสอบถามไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล ดำเนินการดังนี้

3.4.1 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนแล้ว นำมาลงรหัส (Code) ตามเกณฑ์ของเครื่องมือแต่ละตอน

3.4.2 นำแบบสอบถามที่ลงรหัสแล้ว มาบันทึกลงในโปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อประมวลผลข้อมูลที่ได้จัดเก็บและคำนวณหาค่าทางสถิติแล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อตอบคำถามวิจัยและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยนำเสนอผลในรูปแบบตารางประกอบความเรียงและนำผลการศึกษาที่วิเคราะห์แล้วมาสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและเขียนข้อเสนอแนะ

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล การวิจัยครั้งนี้ มีสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) เพื่อหาค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปแบบของตารางและบรรยายตาราง

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ภาวะผู้นำของผู้นำชุมชน กับการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน ไทย-เมียนมาร์ ในเขตตำบลแม่สอง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดตาก ผู้วิจัยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) โดยมีสูตร ดังนี้

$$r_{xy} = \frac{n \sum xy - (\sum x)(\sum y)}{\sqrt{[n \sum x^2 - (\sum x)^2][n \sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	$\sum x$	แทน	ผลรวมคะแนนรายชื่อของกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum y$	แทน	ผลรวมคะแนนรวมของทั้งกลุ่ม
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมคะแนนชุด x แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum y^2$	แทน	ผลรวมคะแนนชุด y แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum xy$	แทน	ผลรวมของผลคูณระหว่าง x และ y
	n	แทน	จำนวนคนหรือกลุ่มตัวอย่าง

โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จะมีค่าระหว่าง -1.00 ถึง + 1.00 มีรายละเอียด ดังนี้

ถ้าค่า r เป็นลบ แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม คือ ถ้า X เพิ่มขึ้น Y จะลด แต่ถ้า X ลด Y จะเพิ่ม

ถ้าค่า r เป็นบวก แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน คือ ถ้า X เพิ่มขึ้น Y จะเพิ่ม แต่ถ้า X ลด Y จะลดด้วย

ถ้าค่า r มีค่าเข้าใกล้ 1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันและมีความสัมพันธ์กันมาก

ถ้าค่า r เข้าใกล้ 1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามมีความสัมพันธ์กันมาก

ถ้า r เท่ากับ 0 แสดงว่า X และ Y ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ถ้า r มีค่าเข้าใกล้ 0 แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์กันน้อย

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์จะพิจารณาจากค่า Sig. (2-tailed) หากค่า Sig. (2-tailed) มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าตัวแปรสองตัวมีความสัมพันธ์กัน ในทางตรงกันข้ามหากค่า Sig. (2-tailed) มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าตัวแปรสองตัวไม่มีความสัมพันธ์กัน หลังจากนั้นจึงจะทำการวิเคราะห์ระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยจะพิจารณาจาก ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ตามเกณฑ์ ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.91-1.00 แสดงว่า มีความสัมพันธ์ระดับสูงมาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.71-0.90 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระดับสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.31-0.70 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.01-0.30 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระดับต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0 แสดงว่ามีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนในการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน ไทย-เมียนมาร์ กรณีศึกษา ตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 388 คน มาทำการวิเคราะห์ข้อมูล และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการสื่อความหมายที่ตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อต่าง ๆ ในการวิเคราะห์ดังนี้

N	แทน	จำนวนประชากร
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
f	แทน	ค่าความถี่
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
R_{xy}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนในการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน

ไทย-เมียนมาร์ กรณีศึกษา ตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก ผู้วิจัยได้นำเสนอ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ไว้ 5 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคล ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนในเขตตำบลแม่สองอำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน ไทย-เมียนมาร์ กรณีศึกษา ตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าสหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนกับการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์ ในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางในการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน ไทย-เมียนมาร์ ในเขตหมู่บ้านที่ติดชายแดนของตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล คุณลักษณะส่วนบุคคล ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 2 ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคล ของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n = 388)			
ข้อ	ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	เพศ		
	1. ชาย	138	35.57
	2. หญิง	250	64.43
2	การศึกษา		
	1. ประถมศึกษา	185	47.68
	2. มัธยมศึกษา	159	40.98
	3. ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	43	11.08
	4. สูงกว่าปริญญาตรี	1	0.26
3	อายุ		
	1. 18 - 25 ปี	124	31.96
	2. 26 - 40 ปี	117	30.15
	3. 40 - 55 ปี	110	28.35
	4. มากกว่า 55 ปี	37	9.54
4	หมู่บ้านที่อาศัย		
	1.บ้านแม่สอง	48	12.37
	2.บ้านแม่สลิดหลวง	146	37.63
	3.บ้านแม่สลิดน้อย	71	18.30
	4.บ้านแม่โทะ	46	11.86
	5.บ้านแม่นิล	37	9.54
	6.บ้านห้วยมะโหนด	40	10.31
5	ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในหมู่บ้านของตน		
	1. ต่ำกว่า 10ปี	24	6.19
	2. 10 – 25ปี	159	40.98
	3. 26 – 50ปี	149	38.40
	4. 51 – 65ปี	30	7.73
	5. มากกว่า 65ปี	26	6.70

จากตารางที่ 2 แสดงข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่าเพศหญิง จำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 64.43 เพศชาย จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 35.57 การศึกษา ระดับประถมจำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 47.68 ระดับมัธยมศึกษาจำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 40.98 ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจำนวน 43 คนคิดเป็นร้อยละ 11.08 สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 1

คน คิดเป็นร้อยละ 0.26 อายุ 18 - 25 ปี จำนวน 124 คนคิดเป็นร้อยละ 31.96 อายุ 26 - 40 ปี จำนวน 117 คนคิดเป็นร้อยละ 30.15 อายุ 40 - 55 ปี จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 28.35 อายุ มากกว่า 55 ปี จำนวน 37 คนคิดเป็นร้อยละ 9.54 หมู่บ้านที่อาศัย บ้านแม่สลิทหลวงจำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 37.63 บ้านแม่สลิทน้อยจำนวน 71 คนคิดเป็น ร้อยละ 18.30 บ้านแม่สองจำนวน 48 คนคิดเป็นร้อยละ 12.37 บ้านแม่โทะจำนวน 46 คนคิดเป็นร้อยละ 11.86 บ้านห้วยมะโหนกจำนวน 40 คนคิดเป็นร้อยละ 10.31 บ้านแม่นิลจำนวน 37 คนคิดเป็นร้อยละ 9.54 ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในหมู่บ้าน ของตน 10 - 25 ปี จำนวน 159 คนคิดเป็นร้อยละ 40.98 26 - 25 ปี จำนวน 149 คนคิดเป็นร้อยละ 38.40 51 - 65 ปี จำนวน 30 คนคิดเป็น ร้อยละ 7.73 มากกว่า 65 ปี จำนวน 26 คนคิดเป็นร้อยละ 6.70 ต่ำกว่า 10ปีจำนวน 24 คนคิดเป็นร้อยละ 6.19

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ภาวะผู้นำของผู้นำชุมชน ในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของประชาชนต่อภาวะผู้นำของผู้นำชุมชน ในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก โดยภาพรวม

($n = 388$)

ภาวะผู้นำของผู้นำชุมชน ในเขตตำบล แม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก	$\bar{X}$	$S.D.$	ระดับความคิดเห็น
ด้านภาวะผู้นำแบบมุ่งงาน	4.05	0.63	มาก
ด้านภาวะผู้นำแบบมุ่งสัมพันธ์	4.09	0.62	มาก
รวม	4.07	0.60	มาก

จากตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อภาวะผู้นำของผู้นำชุมชน ในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อภาวะผู้นำของ ผู้นำชุมชนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$) เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้านเรียงตามลำดับได้ ดังนี้ภาวะผู้นำแบบมุ่งสัมพันธ์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$)และภาวะผู้นำแบบมุ่งงาน อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.05$)

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของประชาชนต่อภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก ด้านภาวะผู้นำแบบมุงงาน

($n = 388$)

ข้อ	ด้านภาวะผู้นำแบบมุงงาน	$\bar{X}$	$S.D.$	ระดับความคิดเห็น
1.	ผู้นำชุมชนมีการควบคุมกำกับติดตามตรวจสอบการดำเนินงานตามนโยบายของภาครัฐ อย่างต่อเนื่อง	3.97	0.86	มาก
2.	ผู้นำชุมชนมีการกำหนด แผนงาน และเป้าหมายของการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน	3.98	0.84	มาก
3.	ผู้นำชุมชนมีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อส่วนรวม	4.15	0.85	มาก
4.	ผู้นำชุมชนมีการออกคำสั่งเพื่อมอบหมายงานให้ชาวบ้านอย่างชัดเจน	4.18	0.87	มาก
5.	ผู้นำชุมชนประชุมชาวบ้านเพื่อแจ้งข่าวสารอย่างสม่ำเสมอ	4.05	0.89	มาก
6.	ผู้นำชุมชนกระตุ้นให้ชาวบ้านมีความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงาน	3.98	0.90	มาก
7.	ผู้นำชุมชนเชื่อมั่นในความสามารถ และทักษะ ของชาวบ้าน	4.00	0.87	มาก
8.	ผู้นำชุมชนเน้นความสำเร็จของงานเป็นเป้าหมายสูงสุด	4.07	0.86	มาก
รวม		4.05	0.63	มาก

จากตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก ด้านภาวะผู้นำแบบมุงงานโดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$)และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นสูงสุดได้แก่ ผู้นำชุมชนมีการออกคำสั่งเพื่อมอบหมายงานให้ชาวบ้านอย่างชัดเจน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$) รองลงมาได้แก่ ผู้นำชุมชนมีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อส่วนรวม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$) ระดับความคิดเห็นต่ำสุดได้แก่ ผู้นำชุมชนมีการควบคุมกำกับติดตามตรวจสอบการดำเนินงานตามนโยบายของภาครัฐ อย่างต่อเนื่อง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$)

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของประชาชนต่อภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก ด้านภาวะผู้นำแบบมุ่งสัมพันธ์

($n = 388$)

ข้อ	ภาวะผู้นำแบบมุ่งสัมพันธ์	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1.	ผู้นำชุมชนให้ความช่วยเหลือแก่ชาวบ้านด้วยความจริงใจ	4.07	0.85	มาก
2.	ผู้นำชุมชนมีการประสานงานกับชาวบ้านอย่างสร้างสรรค์	4.13	0.86	มาก
3.	ผู้นำชุมชนให้อิสระแก่ชาวบ้านในการเสนอความคิดเห็น เพื่อแก้ปัญหา	4.16	0.82	มาก
4.	ผู้นำชุมชนเปิดโอกาสให้ชาวบ้านตัดสินใจในการปฏิบัติงานได้ด้วยตนเอง	4.04	0.86	มาก
5.	ผู้นำชุมชนมีพฤติกรรมที่เป็นมิตร ชาวบ้านสามารถเข้าถึงได้ง่าย	4.21	0.85	มาก
6.	ผู้นำชุมชนสร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงาน	4.15	0.85	มาก
7.	ผู้นำชุมชนปฏิบัติตนให้มีความมีความเสมอภาคกับชาวบ้านทุกคน	4.01	0.87	มาก
8.	ผู้นำชุมชนมีการบริหารงานโดยคำนึงถึง สภาพการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคม	3.96	0.86	มาก
รวม		4.09	0.62	มาก

จากตารางที่ 5 แสดงผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก ด้านภาวะผู้นำแบบมุ่งสัมพันธ์ในภาพรวม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นสูงสุดได้แก่ ผู้นำชุมชนมีพฤติกรรมที่เป็นมิตร ชาวบ้านสามารถเข้าถึงได้ง่ายมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.21$)รองลงมาได้แก่ ผู้นำชุมชนให้อิสระแก่ชาวบ้านในการเสนอความคิดเห็นเพื่อแก้ปัญหา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$) ระดับความคิดเห็นต่ำสุดได้แก่ผู้นำชุมชนมีการบริหารงานโดยคำนึงถึงสภาพการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล การสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน ไทย-เมียนมาร์ กรณีศึกษา ตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน ไทย- เมียนมาร์ กรณีศึกษา ตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก โดยภาพรวม

($n = 388$)

ข้อ	การสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน ไทย- เมียนมาร์	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1.	พื้นที่ชายแดนมีความมั่นคง ปลอดภัย มีศักยภาพ การป้องกันและแก้ไขภัยคุกคามทุกรูปแบบ และ เป็นพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจและสังคม ระหว่างไทยกับประเทศรอบบ้าน	3.98	0.54	มาก
2.	ปัญหาเขตแดนระหว่างไทยกับประเทศรอบบ้าน ได้รับการแก้ไขและไม่ส่งผลกระทบต่อ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ	4.06	0.51	มาก
3.	ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคม และโลจิสติกส์ของภูมิภาค	3.86	0.63	มาก
4.	การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ	3.99	0.56	มาก
รวม		3.97	0.49	มาก

จากตารางที่ 6 แสดงผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน ไทย-เมียนมาร์ กรณีศึกษาตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตากในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีระดับความคิดเห็นสูงสุดได้แก่ปัญหาเขตแดนระหว่างไทยกับประเทศรอบบ้านได้รับการแก้ไขและไม่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$) รองลงมาได้แก่ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$) ระดับความคิดเห็นต่ำสุดได้แก่ ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาคมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$)

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน ไทย- เมียนมาร์ กรณีศึกษา ตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก ด้านพื้นที่ชายแดนมีความมั่นคง ปลอดภัย มีศักยภาพการป้องกันและแก้ไขภัยคุกคามทุกรูปแบบ และเป็นพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจและสังคมระหว่างไทยกับประเทศรอบบ้าน

($n = 388$)

ข้อ	พื้นที่ชายแดนมีความมั่นคง ปลอดภัยมีศักยภาพการป้องกันและแก้ไขภัยคุกคามทุกรูปแบบและเป็นพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจและสังคมระหว่างไทยกับประเทศรอบบ้าน	$\bar{X}$	$S.D.$	ระดับความคิดเห็น
1.	มีการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคล ให้กับชาวบ้านที่ยังไม่มีทร.14 ให้เกิดสิทธิขั้นพื้นฐานกับการรักษาความมั่นคง อย่างเหมาะสม	3.88	0.87	มาก
2.	ชาวบ้านสามารถเข้าถึงบริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพได้	3.82	0.97	มาก
3.	ชาวบ้านให้ความสำคัญกับการควบคุมและป้องกันโรคติดต่อตามแนวชายแดน	4.07	0.80	มาก
4.	ชาวบ้านให้ความช่วยเหลือกับผู้นำชุมชน และภาครัฐในการแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าว	4.08	0.83	มาก
5.	ชาวบ้านให้ความช่วยเหลือกับผู้นำชุมชน และภาครัฐในการแก้ไขปัญหายาเสพติด	3.94	0.79	มาก
6.	ชาวบ้านให้ความช่วยเหลือกับผู้นำชุมชน และภาครัฐ ในการ เฝ้าระวังปัญหาการสู้รบตามแนวชายแดน	4.00	0.78	มาก
7.	ชาวบ้านให้ความร่วมมือในการจัดระเบียบการสัญจรข้ามแดน โดยผสมผสานกับวิถีชีวิตในชุมชนให้เหมาะสมกับการรักษาความมั่นคงของพื้นที่	4.01	0.74	มาก
8.	ชาวบ้านให้ความช่วยเหลือกับผู้นำชุมชน และภาครัฐในการขับเคลื่อนนโยบายการกระจายความเจริญสู่ท้องถิ่น	4.06	0.79	มาก
รวม		3.98	0.54	มาก

จากตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน ไทย-เมียนมาร์ กรณีศึกษา ตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก ด้านพื้นที่ชายแดนมีความมั่นคง ปลอดภัย มีศักยภาพการป้องกันและแก้ไขภัยคุกคามทุกรูปแบบ และเป็นพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจและสังคมระหว่างไทยกับประเทศรอบบ้านในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าระดับความคิดเห็นสูงสุดได้แก่ชาวบ้าน ให้ความ

ช่วยเหลือกับผู้นำชุมชน และภาครัฐในการแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าว มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$) รองลงมาได้แก่ชาวบ้านให้ความสำคัญกับการควบคุมและป้องกันโรคติดต่อตามแนวชายแดนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$) ระดับความคิดเห็นต่ำสุดได้แก่ชาวบ้านสามารถเข้าถึงบริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพได้ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$)

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน ไทย-เมียนมาร์ กรณีศึกษา ตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก ด้านปัญหาเขตแดนระหว่างไทยกับประเทศรอบบ้านได้รับการแก้ไขและไม่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

($n = 388$)

ข้อ	ปัญหาเขตแดนระหว่างไทยกับประเทศรอบบ้าน ได้รับการแก้ไขและไม่ส่งผลกระทบต่อ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1.	มีการจัดระบบหมู่บ้านและกลุ่มพลังมวลชน ตลอดจนอาสาสมัครบริเวณชายแดนเพื่อป้องกัน ความปลอดภัย	4.04	0.79	มาก
2.	ชาวบ้านรู้จักแนวเขตแดนของประเทศไทยเป็น อย่างดี	4.06	0.80	มาก
3.	วิถีชีวิตของชาวบ้านในการข้ามเขตแดน ไม่ทำให้ เกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน	4.11	0.78	มาก
4.	ชาวบ้านมีส่วนร่วมในการพัฒนาหมู่บ้าน เพื่อสร้าง ความมั่นคงของชาติ	4.14	0.78	มาก
5.	ชาวบ้านใช้ประโยชน์จากแม่น้ำเมย โดยไม่มีความ ขัดแย้ง ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตแดนของประเทศไทยกับ เมียนมาร์	4.10	0.78	มาก
6.	ชาวบ้านให้ความร่วมมือกับผู้นำชุมชนและภาครัฐ ในการรักษาแนวเขตแดนของประเทศ	4.01	0.76	มาก
7.	ชาวบ้านร่วมฝึกซ้อมการอพยพหนีภัยสงคราม เมื่อเกิดการสู้รบตามแนวชายแดน	3.97	0.79	มาก
8.	ภาครัฐสนับสนุนให้ชุมชนชายแดนมีการพัฒนา สามารถพึ่งพาตัวเองได้	4.01	0.80	มาก
รวม		4.06	0.51	มาก

จากตารางที่ 8 แสดงผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน ไทย-เมียนมาร์ กรณีศึกษา ตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก ด้านปัญหาเขตแดนระหว่างไทยกับประเทศรอบบ้านได้รับการแก้ไขและไม่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

ระดับความคิดเห็นสูงสุดได้แก่ชาวบ้านมีส่วนร่วมในการพัฒนาหมู่บ้าน เพื่อสร้างความมั่นคงของชาติมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$) รองลงมาได้แก่วิถีชีวิตของชาวบ้านในการข้ามเขตแดนไม่ทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) ระดับความคิดเห็นต่ำสุดได้แก่ชาวบ้านร่วมฝึกซ้อมการอพยพหนีภัยสงคราม เมื่อเกิดการสู้รบตามแนวชายแดนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$)

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน ไทย-เมียนมาร์ กรณีศึกษา ตำบลแม่สลอง อำเภอสองยาง จังหวัดตากด้านไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

(n = 388)				
ข้อ	ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1.	ชาวบ้านได้รับรู้ว่า ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการคมนาคมของประเทศในภูมิภาคนี้	3.75	0.97	มาก
2.	ชาวบ้านได้รับรู้ว่า ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการขนส่งเพื่อกระจายสินค้าข้ามต่างประเทศ	3.72	0.96	มาก
3.	ชาวบ้านรู้จักการใช้รถใช้ถนนให้ปลอดภัย เพราะมีการขนส่งค่อนข้างหนาแน่น	4.02	0.82	มาก
4.	ผู้นำชุมชนแจ้งให้ชุมชนรับทราบเกี่ยวกับโครงการของภาครัฐในการพัฒนาศักยภาพของประเทศ เรื่องการพัฒนาเส้นทางเพื่อเชื่อมโครงข่ายคมนาคม	3.94	0.90	มาก
5.	ชาวบ้านสนับสนุนกิจกรรมของภาครัฐ ในการสร้างทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคม	3.90	0.83	มาก
6.	ชาวบ้านเห็นความสำคัญของการเป็นศูนย์กลางการขนส่งสินค้า	3.85	0.83	มาก
รวม		3.86	0.63	มาก

จากตารางที่ 9 แสดงผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน ไทย-เมียนมาร์ กรณีศึกษา ตำบลแม่สลอง อำเภอสองยาง จังหวัดตากด้านไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาคในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นสูงสุดได้แก่ชาวบ้านรู้จักการใช้รถใช้ถนนให้ปลอดภัย เพราะมีการขนส่งค่อนข้างหนาแน่น มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$) รองลงมาได้แก่ผู้นำชุมชนแจ้งให้ชุมชนรับทราบเกี่ยวกับโครงการของภาครัฐในการพัฒนาศักยภาพของประเทศ เรื่องการพัฒนาเส้นทางเพื่อเชื่อมโครงข่ายคมนาคม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$) ระดับความคิดเห็นต่ำสุดได้แก่ชาวบ้านได้รับรู้ว่า ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการขนส่งเพื่อกระจายสินค้าข้ามต่างประเทศมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$)

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน ไทย-เมียนมาร์ กรณีศึกษา ตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก ด้าน การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

($n = 388$)

ข้อ	การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1.	ชาวบ้านสนับสนุนกิจกรรมการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจให้กับชุมชน	4.02	0.78	มาก
2.	กิจกรรมทางการเกษตรในพื้นที่ ช่วยการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจให้กับชุมชน	4.03	0.79	มาก
3.	กิจกรรมการค้าขายบริเวณชายแดน ส่งผลให้เกิดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ	3.84	0.87	มาก
4.	ผู้นำชุมชนมีส่วนร่วมในการประสานงานเพื่อสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจให้กับชุมชน	4.07	0.81	มาก
5.	ชาวบ้านให้ความร่วมมือกับภาครัฐ เพื่อส่งเสริมความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจให้กับชุมชน	3.96	0.74	มาก
6.	ภาครัฐ มีโครงการผลักดันการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ	4.05	0.81	มาก
รวม		3.99	0.56	มาก

จากตารางที่ 10 แสดงผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน ไทย-เมียนมาร์ กรณีศึกษา ตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก ด้านการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นสูงสุดได้แก่ ผู้นำชุมชนมีส่วนร่วมในการประสานงานเพื่อสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจให้กับชุมชนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$) รองลงมาได้แก่ภาครัฐมีโครงการผลักดันการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$) ระดับความคิดเห็นต่ำสุดได้แก่กิจกรรมการค้าขายบริเวณชายแดนส่งผลให้เกิดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนกับการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์ ในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนกับการสร้าง ความมั่นคงตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์ ในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตากโดยแยกเป็นรายด้าน

ตัวแปรที่ศึกษา	Y ₁	Y ₂	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄
Y ₁	1	.863*	.609*	.799*	.503*	.679*
Y ₂	.863*	1	.599*	.794*	.499*	.729*
X ₁	.609*	.599*	1	.686*	.731*	.678*
X ₂	.799*	.794*	.686*	1	.594*	.752*
X ₃	.503*	.499*	.731*	.594*	1	.687*
X ₄	.679*	.729*	.678*	.752*	.687*	1

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนกับการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์ ในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตากมีตัวแปร ดังนี้ Y₁ = ภาวะผู้นำแบบมุ่งงาน Y₂ = ภาวะผู้นำแบบมุ่งสัมพันธ์ X₁ = ด้านพื้นที่ชายแดนมีความมั่นคงปลอดภัย มีศักยภาพการป้องกันและแก้ไขภัยคุกคามทุกรูปแบบ และเป็นพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจและสังคมระหว่างไทยกับประเทศรอบบ้าน X₂ = ด้านปัญหาเขตแดนระหว่างไทยกับประเทศรอบบ้านได้รับการแก้ไขและไม่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ X₃ = ด้านไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค X₄ = ด้านการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ทุกตัวแปร มีความสัมพันธ์กันทางบวก โดยเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ ค่าสหสัมพันธ์สูงสุด ได้แก่ Y₁ กับ Y₂ เท่ากับ .863* รองลงมาได้แก่ Y₁ กับ X₂ เท่ากับ .799* อันดับ 3 ได้แก่ Y₂ กับ X₂ เท่ากับ .794* อันดับ 4 ได้แก่ X₂ กับ X₄ เท่ากับ .752* อันดับ 5 ได้แก่ X₁ กับ X₃ เท่ากับ .731* อันดับ 6 ได้แก่ Y₂ กับ X₄ เท่ากับ .729* อันดับ 7 ได้แก่ X₃ กับ X₄ เท่ากับ .687* อันดับ 8 ได้แก่ X₁ กับ X₂ เท่ากับ .686* อันดับ 9 ได้แก่ Y₁ กับ X₄ เท่ากับ .679* อันดับ 10 ได้แก่ X₁ กับ X₄ เท่ากับ .678* อันดับ 11 ได้แก่ Y₁ กับ X₁ เท่ากับ .609* อันดับ 12 ได้แก่ Y₂ กับ X₁ เท่ากับ .599* 13 ได้แก่ X₂ กับ X₄ เท่ากับ .594* อันดับ 14 ได้แก่ Y₁ กับ X₃ เท่ากับ .503* อันดับสุดท้ายได้แก่ Y₂ กับ X₃ เท่ากับ .499*

ตารางที่ 12 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้	ผลการทดสอบ
ภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนมีความสัมพันธ์กับการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์ ในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก	Pearson Correlation	
1. ภาวะผู้นำแบบมุ่งงาน มีความสัมพันธ์กับด้านพื้นที่ชายแดนมีความมั่นคงปลอดภัยมีศักยภาพการป้องกันและแก้ไขภัยคุกคามทุกรูปแบบ และเป็นพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจและสังคมระหว่างไทยกับประเทศรอบบ้าน		ยอมรับสมมติฐาน*
2. ภาวะผู้นำแบบมุ่งงาน มีความสัมพันธ์กับด้านปัญหาเขตแดนระหว่างไทยกับประเทศรอบบ้านได้รับการแก้ไขและไม่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ		ยอมรับสมมติฐาน*
3. ภาวะผู้นำแบบมุ่งงาน มีความสัมพันธ์กับด้านไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค		ยอมรับสมมติฐาน*
4. ภาวะผู้นำแบบมุ่งงาน มีความสัมพันธ์กับด้านการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ		ยอมรับสมมติฐาน*
5. ภาวะผู้นำแบบมุ่งสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์กับด้านพื้นที่ชายแดนมีความมั่นคงปลอดภัยมีศักยภาพการป้องกันและแก้ไขภัยคุกคามทุกรูปแบบ และเป็นพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจและสังคมระหว่างไทยกับประเทศรอบบ้าน		ยอมรับสมมติฐาน*
6. ภาวะผู้นำแบบมุ่งสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์กับด้านปัญหาเขตแดนระหว่างไทยกับประเทศรอบบ้าน ได้รับการแก้ไขและไม่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ		ยอมรับสมมติฐาน*
7. ภาวะผู้นำแบบมุ่งสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์กับด้านไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค		ยอมรับสมมติฐาน*
8. ภาวะผู้นำแบบมุ่งสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์กับด้านการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ		ยอมรับสมมติฐาน*

จากตารางที่ 12 การทดสอบสมมติฐานภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนมีความสัมพันธ์กับการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์ในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก ด้วยค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน พบว่า ยอมรับสมมติฐานทั้ง 8 ด้าน

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางในการสร้างความมั่นคง ตามแนวชายแดน ไทย-เมียนมาร์ ในเขตหมู่บ้านที่ติดชายแดนของตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก

แนวทางในการสร้างความมั่นคง ตามแนวชายแดน ไทย-เมียนมาร์ ในเขตหมู่บ้านที่ติดชายแดนของตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตากพบว่า ควรมีการฝึกซ้อมการหลบภัยจากภาวะสงครามของชาวบ้านตามแนวชายแดน โดยประสานความร่วมมือกันระหว่าง เจ้าหน้าที่ปกครอง ทหาร ตำรวจ ผู้นำชุมชนและชาวบ้าน ควรมีระบบการแจ้งข้อมูลข่าวสารที่รวดเร็ว เพื่อการป้องกันภัย และพัฒนาระบบการส่งความช่วยเหลือไปยังพื้นที่เกิดเหตุ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนในการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์ ในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนในการสร้างความมั่นคง ตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์ ในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนกับการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์ ในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก จำแนกตาม คุณลักษณะส่วนบุคคล การศึกษาครั้งนี้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 388 คน โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทำการสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามความคิดเห็นของประชาชนต่อภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก สรุปได้ดังนี้

5.1.1 ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคล ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จำนวน 388 คน จำแนกตามเพศ เพศหญิง จำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 64.43 เพศชาย จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 35.57

จำแนกตามการศึกษา ระดับประถม จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 47.68 ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 40.98 ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 11.08 สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.26

จำแนกตามอายุ 18 - 25 ปี จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 31.96 อายุ 26 - 40 ปี จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 30.15 อายุ 40 - 55 ปี จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 28.35 อายุมากกว่า 55 ปี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.54

จำแนกตามหมู่บ้านที่อาศัย บ้านแม่สลิดหลวง จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 37.63 บ้านแม่สลิดน้อย จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 18.30 บ้านแม่สอง จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.37 บ้านแม่โละ จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.86 บ้านห้วยมะโหนด จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.31 บ้านแม่นิล จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.54

จำแนกตามระยะเวลาที่อยู่อาศัยในหมู่บ้านของตน 10 - 25 ปี จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 40.98 26 - 35 ปี จำนวน 149 คน คิดเป็น ร้อยละ 38.40 36 - 45 ปี จำนวน 30 คน คิดเป็น ร้อยละ 7.73 มากกว่า 46 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.70 ต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.19

5.1.2 ภาวะผู้นำของผู้นำชุมชน ในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อภาวะผู้นำของผู้นำชุมชน ในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก โดยภาพรวม พบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงตามความลำดับได้ดังนี้ ภาวะผู้นำแบบมุ่งสัมพันธ์ อยู่ในระดับมาก และ ภาวะผู้นำแบบมุ่งงาน อยู่ในระดับมาก

5.1.3 การสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน ไทย-เมียนมาร์ กรณีศึกษา ตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน ไทย-เมียนมาร์ กรณีศึกษา ตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก ในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีระดับความคิดเห็นสูงสุดได้แก่ ปัญหาเขตแดนระหว่างไทยกับประเทศรอบบ้านได้รับการแก้ไขและไม่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ระดับความคิดเห็นต่ำสุดได้แก่ ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

5.1.4 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนกับการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์ ในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก

ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนกับการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์ ในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก มีตัวแปร ดังนี้ Y_1 = ภาวะผู้นำแบบมุ่งงาน Y_2 = ภาวะผู้นำแบบมุ่งสัมพันธ์ X_1 = ด้านพื้นที่ชายแดนมีความมั่นคงปลอดภัย มีศักยภาพการป้องกันและแก้ไขภัยคุกคามทุกรูปแบบ และเป็นพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจและสังคมระหว่างไทยกับประเทศรอบบ้าน X_2 = ด้านปัญหาเขตแดนระหว่างไทยกับประเทศรอบบ้านได้รับการแก้ไขและไม่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ X_3 = ด้านไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค X_4 = ด้านการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ทุกตัวแปรมีความสัมพันธ์กันทางบวกและยอมรับสมมติฐาน ทั้ง 8 ด้าน

5.1.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางในการสร้างความมั่นคง ตามแนวชายแดน ไทย-เมียนมาร์ ในเขตหมู่บ้านที่ติดชายแดนของตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก พบว่า แนวทางในการสร้างความมั่นคง ตามแนวชายแดน ไทย-เมียนมาร์ ในเขตหมู่บ้านที่ติดชายแดนของตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก ควรมีการฝึกซ้อมการหลบภัยจากภาวะสงครามของชาวบ้านตามแนวชายแดน โดยประสานความร่วมมือกันระหว่าง เจ้าหน้าที่ปกครอง ทหาร ตำรวจ ผู้นำชุมชนและชาวบ้าน ควรมีระบบการแจ้งข้อมูลข่าวสารที่รวดเร็ว เพื่อการป้องกันภัย และพัฒนาระบบการส่งความช่วยเหลือไปยังพื้นที่เกิดเหตุ

5.2 อภิปรายผล

จากผลการวิจัย ภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนในการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์ ในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก นำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

ภาวะผู้นำแบบมุ่งสัมพันธ์ในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นสูงสุดได้แก่ ผู้นำชุมชนมีพฤติกรรมที่เป็นมิตร ชาวบ้านสามารถเข้าถึงได้ง่าย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ผู้นำชุมชนให้อิสระแก่ชาวบ้านในการเสนอความคิดเห็น เพื่อแก้ปัญหา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ระดับความคิดเห็นต่ำสุดได้แก่ ผู้นำชุมชนมีการบริหารงาน โดยคำนึงถึง สภาพการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า พื้นที่ตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์ มีความอ่อนไหวทางด้านความมั่นคงและความปลอดภัย ผู้นำชุมชนจะต้องมีการปรับตัวให้สามารถทำงานร่วมกับชาวบ้านในหมู่บ้านของตนได้ โดยใช้พฤติกรรมที่เน้นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีภายในชุมชนจึงจะสามารถปฏิบัติงานร่วมกันได้อย่างราบรื่นและบรรลุเป้าหมายสอดคล้องกับแนวคิดของ จิรัฏฐ์ฉัตร เบญจนันท์. (2558, 49) ได้กล่าวไว้ว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง คุณลักษณะส่วนบุคคลของบุคคลหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อผู้อื่น โดยใช้กระบวนการ การสร้างสัมพันธ์ภาพ การสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้ตามสามารถปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้อย่างเต็มใจและกระตือรือร้น และสอดคล้องกับแนวคิดของ จิรียา ปันทวงกูร. (2559, 16) ผู้นำชุมชน หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ได้รับการยอมรับจากกลุ่มคนที่อยู่ในอาณาบริเวณเดียวกันให้ทำหน้าที่ประสานความคิดในชุมชน ให้โอกาสแก่สมาชิกได้แสดงความคิดเห็น เป็นผู้ที่มีความสามารถ มีความพร้อมที่จะเป็นผู้นำในการประสานความสัมพันธ์ในกลุ่มให้เกิดความร่วมมือในการทำงาน สามารถค้นหาสิ่งที่มีอยู่ของสมาชิกในชุมชนและดึงมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชน เพื่อบรรลุเป้าหมายความสำเร็จของชุมชน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปณิธิวิ ศรีกุล. (2563) ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงพฤติกรรม และปฏิบัติงานตามบทบาท หน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในเขตอำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี 2. ศึกษาอิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในเขตอำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี 3. ศึกษาแนวทางในการพัฒนาการปฏิบัติงานตามบทบาท หน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในเขตอำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี จากศึกษากลุ่มตัวอย่าง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน แพทย์ประจำตำบล และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ในเขตอำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี จำนวน 202 คน ผ่านการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลผ่านสถิติ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการศึกษาพบว่า ระดับภาวะผู้นำเชิงพฤติกรรมของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ภาวะผู้นำแบบประชาธิปไตย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของบัณฑิตา สิทธิพาสกุล. (2564) ศึกษาเกี่ยวกับ ภาวะผู้นำของผู้บริหารกับองค์กรสมรรถนะสูงของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ 1. เพื่อทราบภาวะผู้นำของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม 2. เพื่อทราบองค์กรสมรรถนะสูงของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม 3. เพื่อทราบความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำของผู้บริหารกับองค์กรสมรรถนะสูงของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม เป็นงานวิจัยประเภทปริมาณโดยเก็บข้อมูลผ่านแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้บริหารตามแนวคิดของคุชและพอสเนอร์ และองค์กรสมรรถนะสูงตามแนวคิดของ บลันชาร์ด โดยเก็บข้อมูล

จากกลุ่มตัวอย่าง คือ สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม จำนวน 63 แห่ง โดยมีผู้ให้ข้อมูลสถานศึกษาละ 3 คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการหรือ รักษาการแทน จำนวน 1 คน รองผู้อำนวยการ หรือ หัวหน้าฝ่ายบริหารงานบุคคล จำนวน 1 คน และครูผู้สอน จำนวน 1 คน รวมผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 189 คน และวิเคราะห์ข้อมูลผ่านความรู้ทางสถิติ ข้อมูลความถี่ ร้อยละ ค่ามัธยฐานเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ผลวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายด้าน พบว่ามีภาวะผู้นำอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้าน ดังนี้ ด้านการเสริมสร้างกำลังใจ และด้านการสร้างแรงบันดาลใจในการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน และมีภาวะผู้นำที่อยู่ในระดับมาก 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการมอบอำนาจให้ผู้อื่นสามารถปฏิบัติงาน ด้านการแสดงเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติ และ ด้านการทำทนายกระบวนการองค์กร สมรรถนะสูงของสถานศึกษาและสอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐวุฒิ โกยรัมย์, พิมพ์พิสุทธิ์ เกียรในเมือง และวรรณยุดา อพรรัมย์.(2567) ได้ทำการศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำด้านการพัฒนาชุมชนสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน กรณีศึกษาชุมชนบ้านกระเจา ตำบลลำตวน อำเภอกะสัง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาศักยภาพภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนบ้านกระเจา ตำบลลำตวน อำเภอกะสัง จังหวัดบุรีรัมย์ 2) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำของชุมชน บ้านกระเจา ตำบลลำตวน อำเภอกะสัง จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยได้กำหนดครัวเรือนเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 147 ครัวเรือน เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสอบถาม และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth interview) การวิเคราะห์ข้อมูลและการหาค่าสถิติในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติมาประกอบวัดค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลวิจัยพบว่า ความพึงพอใจต่อผู้นำรายด้านเมื่อพิจารณาโดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ที่สุด 6 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านความสามารถในการจัดการ ด้านความมุ่งมั่นในการทำงาน ด้านทักษะความรู้ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านคุณธรรมจริยธรรม (ด้านบทบาทการรักษาความสงบเรียบร้อย ตามลำดับแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำด้านการพัฒนาชุมชนสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน โดยหลักการที่สำคัญ การทำงานคือ ครองตน ครองคน ครองงาน ผู้นำต้องเป็นบุคคลตัวอย่าง ปฏิบัติตนตามคุณธรรมจริยธรรมให้ความเสมอภาค สร้างความศรัทธา สร้างความสามัคคีในชุมชน การบริหารงานที่นำพาชาวบ้านและหมู่บ้านไปสู่จุดหมายเดียวกันได้นั้นต้องให้ความสำคัญกับชาวบ้านโดยมีการใช้งานให้เหมาะสมกับความสามารถ

ภาวะผู้นำแบบมุ่งงาน โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นสูงสุดได้แก่ ผู้นำชุมชนมีการออกคำสั่งเพื่อบอหมายงานให้ชาวบ้านอย่างชัดเจน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก รองลงมาได้แก่ ผู้นำชุมชนมีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อส่วนรวม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ระดับความคิดเห็นต่ำสุดได้แก่ ผู้นำชุมชนมีการควบคุม กำกับ ติดตาม ตรวจสอบการดำเนินงานตามนโยบายของภาครัฐ อย่างต่อเนื่อง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้นำชุมชนตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์ ต้องเตรียมพร้อมสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ให้บรรลุเป้าหมายตามนโยบายและข้อสั่งการของที่ว่าการอำเภอและจังหวัด จึงต้องมีการมอบหมายหน้าที่ในการทำงานให้กับชาวบ้านที่มีความรู้ความสามารถ และทักษะที่เหมาะสมไว้อย่างชัดเจนและผู้นำชุมชนมีความพร้อมร่วมปฏิบัติตามนโยบายนั้น ๆ

ได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับแนวคิดของ Yukl (2006, 5) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ภาวะผู้นำ เป็นกระบวนการ การใช้อิทธิพลโน้มน้าว ที่มีผลต่อการตัดสินใจของกลุ่มหรือเป้าหมายขององค์กร หรืออาจกล่าวได้ว่า เป็นกระบวนการใช้อิทธิพลกระตุ้นพฤติกรรมการทำงานเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ รวมทั้งเป็นกระบวนการโน้มน้าวหรือใช้อิทธิพลต่อกลุ่มและเป็นกระบวนการรักษาสภาพกลุ่มและวัฒนธรรมกลุ่มและสอดคล้องกับแนวคิดของพิมผกา ธรรมสิทธิ์ (2554, 208) กล่าวว่า ภาวะผู้นำ มีความสำคัญดังนี้ ภาวะผู้นำ เป็นคุณสมบัติส่วนตัวของผู้นำแต่ละคน ที่แสดงออกในพฤติกรรมต่าง ๆ เช่น ความสามารถในการตัดสินใจสั่งการ เพื่อให้ผู้ร่วมงานดำเนินกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เป็นสิ่งที่ฝึกอบรมให้เกิดขึ้นได้และขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปผู้นำที่มีภาวะผู้นำสูงต้องสามารถแสดงพฤติกรรมในการนำและความมีอิทธิพลต่อผู้ร่วมงานในทุกสถานการณ์ ผู้นำ เป็นตัวการแห่งความเปลี่ยนแปลง (Changer Agent) ภายในหน่วยงานหรือกลุ่มฉะนั้นภาวะผู้นำจึงส่งผลกระทบต่อสิ่งอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นร่วมงาน องค์กรหรือสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องที่ก่อให้เกิดประสิทธิผลและสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทพันธ์ คตคง. (2567). ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาภาวะผู้นำของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในเขตพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาภาวะของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาภาวะผู้นำของกำนันผู้ใหญ่บ้าน และ 3) ข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในเขตพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ โดยเก็บกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสอบถามคือกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในเขตจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 300 คน และกลุ่มตัวอย่างจากการสัมภาษณ์ คือ ผู้ว่าราชการจังหวัดพิษณุโลก นายอำเภอทั้ง 9 อำเภอ และกำนันผู้ใหญ่บ้านแบบทองคำ จำนวน 10 คน รวม 20 คน ผลการวิจัยพบว่า 1.ระดับการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาภาวะของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในเขตจังหวัดพิษณุโลก ทั้งหมด 7 ด้าน ด้านอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายอื่น ด้านกิจการสาธารณะประโยชน์ ด้านการใช้อำนาจหน้าที่ทางการปกครองราชการและรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการนำข้าราชการไปประกาศแก่ราษฎร ด้านการรายงานต่อทางราชการและการบริการ และด้านการที่เกี่ยวกับคดีอาญา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก 2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาภาวะผู้นำของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ตามพระราชบัญญัติการปกครองท้องถิ่น พ.ศ.2457 พบว่า ระดับการศึกษา สถานภาพ รายได้ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาภาวะของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในเขตจังหวัดพิษณุโลก และ 3. ข้อเสนอแนะต่อแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในเขตพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก พบว่าการปฏิบัติหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านจังหวัดพิษณุโลกมีความร่วมมือ ประสานกันในพื้นที่กันพอสมควร แนวทางการพัฒนาภาวะ ผู้นำของกำนันผู้ใหญ่บ้านในเขตพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก คือ การเพิ่มศักยภาพในเรื่องการจัดการด้านเทคโนโลยี สารสนเทศสำหรับการบริหาร พร้อมทั้งมีการปรับตัวให้เข้ากับนโยบายของกระทรวง

พื้นที่ชายแดนมีความมั่นคง ปลอดภัย มีศักยภาพการป้องกันและแก้ไขภัยคุกคามทุกรูปแบบและเป็นพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจและสังคมระหว่างไทยกับประเทศรอบบ้านในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นสูงสุดได้แก่ชาวบ้าน ให้ความช่วยเหลือกับผู้นำชุมชน และภาครัฐในการแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าว มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ชาวบ้านให้ความสำคัญกับการควบคุมและป้องกันโรคติดต่อ

ตามแนวชายแดน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ระดับความคิดเห็นต่ำสุดได้แก่ ชาวบ้านสามารถเข้าถึงบริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพได้ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า หมู่บ้านตามแนวตะเข็บชายแดนมีความเป็นเครือญาติของทั้งสองฝั่งประเทศค่อนข้างสูง รวมถึงการข้ามแดนตามช่องทางธรรมชาติเป็นเรื่องที่ง่ายและสะดวกส่งผลให้มีแรงงานต่างด้าวและเครือญาติที่อยู่ฝั่งประเทศเมียนมาร์ ลักลอบข้ามแดนเข้ามาเพื่อแสวงหาโอกาสในการทำงานและรายได้ในประเทศไทย มีผลต่อการระบาดของโรคบางโรค ที่ระบบสาธารณสุขไทยต้องใช้ทรัพยากรในการป้องกันโรคดังกล่าวเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ แผนปฏิบัติการด้านการบริหารจัดการชายแดน ด้านความมั่นคง (พ.ศ. 2566-2570) แนวทางปฏิบัติ เพิ่มการใช้ การนำเทคโนโลยี มาใช้ในพื้นที่จุดผ่านแดนประเภทต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการตรวจสอบ ป้องกัน เฝ้าระวังภัยคุกคาม และสนับสนุนการดำเนินงานของหน่วยงาน ที่ปฏิบัติงานในพื้นที่จุดผ่านแดนประเภทต่าง ๆ โดยสมดุลระหว่างการอำนวยความสะดวกและการป้องกันภัยความมั่นคง จัดทำระบบป้องกันพื้นที่ชายแดนและจัดทำฐานข้อมูล เพื่อป้องกันการกระทำผิดกฎหมายในประเด็นต่าง ๆ เช่น การลักลอบเข้าเมือง อาชญากรรมข้ามชาติ เป็นต้น ในพื้นที่ชายแดน โดยเน้นใช้เทคโนโลยี อาทิ ระบบการติดตามและเฝ้าระวัง (Monitor and Surveillance) ระบบการระบุตัวตนผ่านข้อมูลทางชีวภาพ (Biometrics) อากาศยานไร้คนขับหรือยูเอวี (Unmanned Aerial Vehicle: UAV) ในการดำเนินการ โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพและความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในพื้นที่ พร้อมทั้งจัดทำฐานข้อมูลดังกล่าวเพื่อเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและใช้ประโยชน์ อาทิ การส่งต่อข้อมูลการกระทำผิดให้กับหน่วยงานที่รับผิดชอบในการดำเนินการตรวจสอบ ติดตาม จับกุม และ/หรือวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประมวลผลต่อไป เสริมสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน โดยมุ่งเน้นการพัฒนา และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนตามแนวชายแดน เพื่อให้ประชาชนตามแนวชายแดนเข้ามามีส่วนร่วมในการเป็นเครือข่ายเฝ้าระวังภัยตามแนวชายแดน รวมทั้งส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ ผ่านกลไกความร่วมมือในทุกระดับเพื่อติดตาม เฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติและภัยความมั่นคง และสอดคล้องกับแนวคิดของ ญัฐวุฒิ พรหมเทศน์. (2564, 20) ได้กล่าวไว้ว่า บทบาทผู้นำท้องถิ่นในหมู่บ้านของสังคมไทย มีความสำคัญต่อรูปแบบการปกครองประเทศ โดยมีกำนันและผู้ใหญ่บ้าน ที่เป็นกลไกสำคัญทางด้านการปกครองของการปกครองส่วนภูมิภาค ซึ่งแสดงบทบาทสองบทบาทพร้อม ๆ กันคือ 1 การเป็นกึ่งข้าราชการประจำ และกึ่งข้าราชการการเมืองระดับท้องถิ่นทั้งยังเป็นผู้ประสานงานระหว่างรัฐกับประชาชน ในการนำนโยบายของรัฐ กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ คอยประสานการทำงานร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านความสำคัญของทางราชการและการพัฒนาพื้นที่ บทบาทกำนันผู้ใหญ่บ้านนั้น 2 ฐานะทางสังคม คือฐานะแรกเป็นข้าราชการที่ ทำหน้าที่ช่วยเหลือทางราชการ ฐานะสอง คือ ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของประชาชนในตำบลหรือหมู่บ้าน ดังนั้น กำนันและผู้ใหญ่บ้านจึงมีบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศชาติทุกระดับ ทั้งส่วนกลางส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น นอกจากนี้ยังเป็นผู้ในท้องถิ่นที่มีบทบาท ในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในตำบลและหมู่บ้าน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สรายุทธ์ หอมจันทร์.(2563) ภาวะผู้นำของกำนันผู้ใหญ่บ้านที่ส่งผลต่อการบริหารราชการ ส่วนท้องที่ในจังหวัดสุพรรณบุรี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับภาวะผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในจังหวัดสุพรรณบุรี 2) ระดับการบริหารราชการส่วนท้องที่ของกำนัน

ผู้ใหญ่บ้าน ในจังหวัดสุพรรณบุรี และ 3) ภาวะผู้นำของกำนันผู้ใหญ่บ้านที่ส่งผลต่อการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสุพรรณบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้ เก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ประชากรผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีภูมิลำเนาในเขตจังหวัดสุพรรณบุรีจำนวน 384 คน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ ผู้บริหารระดับสูงของอำเภอ ได้แก่ นายอำเภอและปลัดอาวุโส อำเภอละ 2 ท่าน จำนวน 20 ท่าน โดยสุ่มเป็นตัวแทนประชากรทั้งหมด เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 2 ชนิด คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ การแปลผลนำเสนอข้อมูลในลักษณะการบรรยาย วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ผลการศึกษา พบว่า 1. ภาวะผู้นำของกำนันผู้ใหญ่บ้านในจังหวัดสุพรรณบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านมีแรงขับสูง ด้านมีแรงจูงใจสูง ด้านมีความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านมีความซื่อสัตย์ ด้านมีความรู้ในด้านบริหารงานท้องถิ่น 2. การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ด้านการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุดไปต่ำสุด ได้แก่ ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ด้านการทะเบียนต่าง ๆ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพ 3. ภาวะผู้นำของกำนันผู้ใหญ่บ้านในจังหวัดสุพรรณบุรี สามารถพยากรณ์ความสำเร็จของการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นได้ ร้อยละ 75.90 4. ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ภาวะผู้นำของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ด้านมีแรงขับสูง ด้านมีแรงจูงใจสูง ด้านมีความซื่อสัตย์ ด้านมีความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านมีความรู้ ในด้านบริหารงาน มีอิทธิพลต่อการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสุพรรณบุรี ทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของคมสันต์ นาควังไทร (2566) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พลวัตความมั่นคงในการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนจังหวัดตาก ในสถานการณ์การพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษตากที่ทำให้เกิดพลวัตทางสังคมและความมั่นคง ชายแดนในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงเป็นพลวัตนั้นความมั่นคงชายแดนนั้นเป็นลักษณะการรักษาความมั่นคงในทุกมิติ อาทิปัญหาการสู้รบตามแนวชายแดน ปัญหาการลักลอบหลบหนีเข้าเมือง ปัญหาความไม่ชัดเจนของแนวเขตแดนและปัญหาการลักลอบค้าอาวุธสงคราม อีกทั้งยังมีปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในสมัยปัจจุบัน ได้แก่ ปัญหาการกำหนดสถานะบุคคล ปัญหายาเสพติด ปัญหาแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย ปัญหาความขัดแย้งในสังคม ปัญหา การทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปัญหาสาธารณสุขขนาดใหญ่ ปัญหาโรคระบาด และปัญหาการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ ปัญหาธุรกรรมการเงิน ผิดกฎหมาย ซึ่งจากปัญหาดังกล่าวเห็นได้ว่าในพื้นที่อาจมีแนวโน้มของปัญหาเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย ความท้าทายใน การจัดการด้านความมั่นคง พื้นที่ชายแดนของภาครัฐที่อาจจะยังมีการเกิดปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ บทบาทสำคัญในการร่วมมือและดูแลรักษาความมั่นคงในพื้นที่ชายแดนซึ่งมีความเปลี่ยนแปลง ในพื้นที่ทั้งในรูปแบบความสัมพันธ์ในเชิงพื้นที่และการไปมาหาสู่ระหว่างพลเมือง ทั้งในด้านเศรษฐกิจและวัฒนธรรมสองฟากฝั่งในบริเวณพื้นที่ชายแดน การประสานการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ในการเตรียมความพร้อมการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง การปรับปรุงระบบติดตามเฝ้าระวัง ศึกษาวิเคราะห์ และประเมิน สถานการณ์ด้านความมั่นคงในทุกระดับเพื่อเสนอแนะแนวทาง แผนป้องกันความเสียหายและลดผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศเป็นไปตามประเด็นในยุทธศาสตร์ชาติด้านความ

มั่นคง ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นความมั่นคง (พ.ศ.2561-พ.ศ.2580) ถือเป็นกรอบแนวทางการดำเนินการหลัก สู่แผนปฏิบัติในพื้นที่ชายแดนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านความมั่นคง จำนวน 6 ด้าน ตามประเด็นยุทธศาสตร์การจัดการความมั่นคงชายแดน คือ 1) ด้านยาเสพติด 2) ด้านแรงงานและการลักลอบหลบหนีเข้าเมือง 3) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 4) ด้านสาธารณสุข 5) ด้านโรคระบาด 6) ด้านปัญหาการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งในแต่ละด้านมีภาคประชาสังคมมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการความมั่นคงชายแดน ในทุกระดับอย่างไรก็ตามในสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงและผันผวนค่อนข้างสูงทั้งในสถานการณ์ระดับ ประเทศคมโลก ระดับอนุภาค รวมถึงระดับชาติและระดับพื้นที่ โดยมีเครือข่ายภาคพลเมืองคอยให้การสนับสนุน ทั้งด้านนโยบายองค์ความรู้และการสร้างกลไกขับเคลื่อนแผนในระดับต่าง ๆ ในกระบวนการนโยบายของภาคประชาชนและองค์กรภาคประชาชนที่จะเข้าไปมีส่วนร่วม ในการจัดการปัญหาในพื้นที่ชายแดนได้อย่างแท้จริงและเป็นไปได้ในเชิงปฏิบัติและกลไกที่จะนำไปสู่การขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคงชายแดนและการร่วมมือข้ามพรมแดนในมุมมองของความมั่นคงในสังคมที่เป็นพลวัตการเปลี่ยนแปลง ทั้งปัจจัยและเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองภายในประเทศเป็นกลไกขับเคลื่อนเป็นปัจจัยแห่งความสำเร็จในนโยบายและทำทนายการพัฒนากระบวนการนโยบายในทุกระดับ ซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมรับมือความมั่นคงรูปแบบใหม่ในสังคมที่มีความเป็นพลวัตโดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจในการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจชายแดน

ปัญหาเขตแดนระหว่างไทยกับประเทศรอบบ้านได้รับการแก้ไขและไม่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ระดับความคิดเห็นสูงสุดได้แก่ ชาวบ้านมีส่วนร่วมในการพัฒนาหมู่บ้าน เพื่อสร้างความมั่นคงของชาติ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ วิถีชีวิตของชาวบ้านในการข้ามเขตแดนไม่ทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ระดับความคิดเห็นต่ำสุดได้แก่ ชาวบ้านร่วมฝึกซ้อมการอพยพหนีภัยสงคราม เมื่อเกิดการสู้รบตามแนวชายแดนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การแบ่งเขตแดนระหว่างประเทศไทยและเมียนมาร์ในตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก ใช้ร่องน้ำลึกของลำน้ำเมยเป็นเส้นแบ่งเขตแดนระหว่างประเทศเป็นเส้นแบ่งเขตแดนที่ค่อนข้างชัดเจน แต่มีช่องทางธรรมชาติที่ทำให้ผู้คนทั้งสองประเทศ สามารถไปมาหาสู่กันได้ ด้วยความสัมพันธ์อันดีญาติมิตร ชาวบ้านในพื้นที่ให้ความร่วมมือเพื่อพัฒนาหมู่บ้านอย่างต่อเนื่อง ไม่มีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ สอดคล้องกับแนวคิดของ สำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติ ได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการบริหารจัดการชายแดน ด้านความมั่นคง (พ.ศ. 2566-2570) ได้กำหนดการดำเนินการไว้ดังนี้ แนวทางที่ 1 พัฒนาระบบป้องกันพื้นที่ชายแดน เป้าหมาย เสริมสร้างประสิทธิภาพการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดระบบป้องกันพื้นที่ชายแดนทั้งทางบกและทางทะเล ทั้งช่องทางที่เป็นทางการและพื้นที่ชายแดน โดยมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีรูปแบบต่าง ๆ ที่เหมาะสมตามศักยภาพพื้นที่ มาใช้ในการสนับสนุนการปฏิบัติงาน รวมถึงรวบรวมข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์แนวโน้มสถานการณ์เพื่อให้สามารถปกป้องอธิปไตย รักษาผลประโยชน์ของชาติ แจ้งเตือน ป้องกันและจัดการภัยความมั่นคง รวมทั้งอาชญากรรมข้ามชาติที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงที แนวทางปฏิบัติ 1) เพิ่มการใช้/การนำเทคโนโลยีมาใช้ในพื้นที่จุดผ่านแดน

ประเภทต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการตรวจสอบ ป้องกัน เฝ้าระวังภัยคุกคาม และสนับสนุนการดำเนินงานของหน่วยงาน ที่ปฏิบัติงานในพื้นที่จุดผ่านแดนประเภทต่าง ๆ โดยสมดุระหว่าง การอำนวยความสะดวกและการป้องกันภัยความมั่นคง 2) จัดทำระบบป้องกันพื้นที่ชายแดนและจัดทำฐานข้อมูล เพื่อป้องกันการกระทำผิดกฎหมายในประเด็นต่าง ๆ เช่น การลักลอบเข้าเมือง อาชญากรรมข้ามชาติ เป็นต้น ในพื้นที่ชายแดน โดยเน้นใช้เทคโนโลยี อาทิ ระบบการติดตามและเฝ้าระวัง (Monitor and Surveillance) ระบบการระบุตัวตนผ่านข้อมูลทางชีวภาพ (Biometrics) อากาศยานไร้คนขับหรือยูเอวี (Unmanned Aerial Vehicle: UAV) ในการดำเนินการ โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพและความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในพื้นที่ พร้อมทั้งจัดทำฐานข้อมูลดังกล่าวเพื่อเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและใช้ประโยชน์ อาทิ การส่งต่อข้อมูลการกระทำผิดให้กับหน่วยงานที่รับผิดชอบในการดำเนินการตรวจสอบ ติดตาม จับกุม และ/หรือวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประมวลผลต่อไป 3) เสริมสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน โดยมุ่งเน้นการพัฒนา และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนตามแนวชายแดน เพื่อให้ประชาชนตามแนวชายแดนเข้ามามีส่วนร่วมในการเป็นเครือข่ายเฝ้าระวังภัยตามแนวชายแดน รวมทั้งส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ ผ่านกลไกความร่วมมือในทุกระดับเพื่อติดตาม เฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติและภัยความมั่นคง แนวทางที่ 5 บริหารจัดการแรงงานต่างด้าวในพื้นที่ชายแดน เป้าหมาย แรงงานต่างด้าวในสถานประกอบการในพื้นที่บริเวณชายแดนที่เข้ามาทำงานอย่างผิดกฎหมายมีจำนวนน้อยลง แนวทางปฏิบัติ 1) จัดเก็บข้อมูลสถานประกอบการในพื้นที่ชายแดน และแรงงานต่างด้าวในสถานประกอบการในพื้นที่ชายแดนให้มีความครบถ้วน ถูกต้อง และเป็นปัจจุบัน เพื่อความสะดวกในการควบคุม ดูแล และตรวจสอบแรงงานต่างด้าวในสถานประกอบการในพื้นที่ชายแดน 2) ควบคุม ดูแล และตรวจสอบการทำงานของแรงงานต่างด้าวในสถานประกอบการในพื้นที่ชายแดนให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยใช้มาตรการเชิงรุกในการตรวจสอบ พร้อมทั้งดำเนินคดีต่อผู้กระทำผิด 3) เผยแพร่ข้อมูลและ/หรือเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย ระเบียบข้อกำหนด หลักเกณฑ์ ขั้นตอนการปฏิบัติงานแก่ผู้ประกอบการ แรงงานต่างด้าว ประชาชน และผู้ปฏิบัติงานในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายเกิดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน 4) ใช้ระบบการปฏิบัติงานที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน อาทิ ระบบการให้บริการแบบจุดเดียวเบ็ดเสร็จ (One Stop Service : OSS) 5) บังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเข้าเมืองผิดกฎหมายอย่างเคร่งครัด นอกจากนี้ ให้พิจารณาปรับปรุงกฎหมายในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับการเข้าเมืองผิดกฎหมาย ให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน 6) ส่งเสริมสถานประกอบการให้มีการฝึกอบรมฝีมือแรงงานต่างด้าว ที่เข้ามาทำงานอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ตามสาขาอาชีพที่เป็นประโยชน์ต่อนายจ้างและลูกจ้าง โดยสามารถ นำค่าใช้จ่ายที่ได้ใช้ไปในการฝึกอบรมฝีมือแรงงานมาใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. 2545 สอดคล้องกับงานวิจัยของ อนุชิต บุญรินทร์. (2563) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายในประเทศไทยของชาวเมียนมาร์หลังจากการเปิดประชาคมอาเซียน การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายของชาวเมียนมาร์ ก่อนและหลังจากการเปิดประชาคมอาเซียน 2) เพื่อวิเคราะห์สาเหตุ ในการลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายของชาวเมียนมาร์ ก่อนและหลังการเปิดประชาคมอาเซียน

3) เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาการลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายของชาวเมียนมาร์ในประเทศไทย ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มได้แก่ 1) เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ป้องกันปราบปรามการลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย 2) หน่วยงาน บริษัท องค์กร หรือบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับชาวเมียนมาร์ และ 3) ชาวเมียนมาร์ที่ลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย และถูกกฎหมายทั้งก่อนและหลังจากการเปิดประชาคมอาเซียน รวมจำนวนผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 13 ราย ซึ่งผลการศึกษาพบว่า 1) สภาพปัญหาการลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายของชาวเมียนมาร์ก่อนและหลังจากการเปิดประชาคมอาเซียนมีความแตกต่างกัน โดย หลังจากการเปิดประชาคมอาเซียนปัญหาการลักลอบเข้าเมืองของชาวเมียนมาร์ลดน้อยลงอย่างมาก 2) สาเหตุที่ชาวเมียนมาร์ลักลอบเข้ามายังประเทศไทย มีสาเหตุส่วนใหญ่มาจาก 2.1) ความต้องการ ได้อัตราค่าจ้างที่สูงกว่า 2.2) ภาวะไร้การจ้างงานในประเทศเมียนมาร์ 2.3) ภัยสงครามและการเมือง 2.4) การลักลอบเข้ามาไทยทำได้โดยง่าย และ 2.5) ไม่เกรงกลัวบทลงโทษกฎหมายไทย และ 2.6) กระบวนการขออนุญาตทำงานในต่างประเทศมีความยุ่งยากและค่าใช้จ่ายสูง ซึ่งสาเหตุก่อนและหลังจากเปิดประชาคมอาเซียน ยังคงไม่แตกต่างกัน และ 3) แนวทางในการแก้ไขปัญหาการลักลอบเข้าเมือง มีการนำกลไกเกี่ยวกับการกฎหมายการจ้างแรงงานต่างด้าวมายังบังคับใช้ ซึ่งสามารถแก้ต้นเหตุที่ทำให้ชาวเมียนมาร์ตัดสินใจลักลอบเข้ามายังประเทศไทย

ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค ในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นสูงสุดได้แก่ ชาวบ้านรู้จักการใช้รถใช้ถนนให้ปลอดภัย เพราะมีการขนส่งค่อนข้างหนาแน่น มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ผู้นำชุมชนแจ้งให้ชุมชนรับทราบเกี่ยวกับโครงการของภาครัฐในการพัฒนาศักยภาพของประเทศ เรื่องการพัฒนาเส้นทางเพื่อเชื่อมโครงข่ายคมนาคม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ระดับความคิดเห็นต่ำสุดได้แก่ ชาวบ้านได้รับรู้ว่า ประเทศไทยเป็นศูนย์กลาง การขนส่งเพื่อกระจายสินค้าข้ามต่างประเทศ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า รัฐบาลไทยได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมและเพิ่มศักยภาพในด้านโครงสร้างพื้นฐานของการคมนาคม และโครงข่ายการขนส่งของประเทศ พร้อมรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) และได้สร้างสะพานเชื่อมข้ามประเทศทำให้การค้าระหว่างประเทศเกิดความมั่นคงและความสัมพันธ์ที่ดี สอดคล้องกับแนวคิดของ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและนโยบายต่างประเทศ ได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการบริหารจัดการชายแดน ด้านความมั่นคง (พ.ศ. 2566-2570) ได้กำหนดการดำเนินการไว้ดังนี้ แนวทางที่ 2 พัฒนาระบบการเชื่อมโยงฐานข้อมูลการสัญจรข้ามแดน เป้าหมาย พัฒนาระบบการสัญจรข้ามแดนโดยจัดทำฐานข้อมูลกลางการสัญจรข้ามแดนของประเทศ เพื่ออำนวยความสะดวกในการสัญจรข้ามแดน ในขณะเดียวกันสามารถเฝ้าระวังภัยความมั่นคง ที่แฝงมากับการสัญจรข้ามแดน กิจกรรมทางเศรษฐกิจ ของประชาชน และอาชญากรรมข้ามชาติได้อย่างทันทั่วทั้งที่ แนวทางปฏิบัติ 1) เชื่อมโยงข้อมูลการสัญจรข้ามแดนระหว่างหน่วยงานที่กำกับดูแลการสัญจร ข้ามแดน ให้มีฐาน ข้อมูลกลางการสัญจรข้ามแดนของประเทศ โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถติดตามสถานการณ์ เข้า-ออกของบุคคล และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน มีข้อมูลในการตรวจสอบ เพื่อเป็นการป้องกันภัยคุกคาม ได้อย่างรวดเร็ว ทันทั่วทั้งที่ และมีประสิทธิภาพในการกำกับติดตาม 2) ปรับปรุงกฎหมาย/กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งจัดตั้งกลไก เพื่ออำนวยความสะดวก ให้การเชื่อมโยงข้อมูล

การสัญจรข้ามแดนระหว่างหน่วยงานสามารถเกิดขึ้นได้จริง 3) อบรมการใช้งานระบบฐานข้อมูลกลาง การสัญจรข้ามแดน ทั้งในระดับกำกับนโยบาย ระดับอำนาจการ และโดยเฉพาะระดับปฏิบัติการ เพื่อให้การใช้งานระบบฯ มีประสิทธิภาพ ใช้งานได้ตรงตามวัตถุประสงค์ แนวทางที่ 3 พัฒนาความเชื่อมโยงการขนส่งสินค้าข้ามพรมแดน เป้าหมาย พัฒนาระบบฐานข้อมูลประกอบด้วยสินค้าและยานพาหนะ ระบบเทคโนโลยีตรวจสอบสินค้าและยานพาหนะที่มีประสิทธิภาพสูง รวมทั้งความร่วมมือระหว่างประเทศในการลดพิธีการ ด้านศุลกากร เพื่ออำนวยความสะดวกในการขนส่งสินค้าข้ามพรมแดน ทั้งในพื้นที่จุดผ่านแดนและพื้นที่ชายแดน ป้องกันภัยความมั่นคงที่แฝงมากับสินค้าและยานพาหนะข้ามพรมแดนได้อย่างทันทั่วทั้งที่ โดยสมดุลระหว่าง มิติทางด้านเศรษฐกิจและความมั่นคง

1) เชื่อมโยงข้อมูลแบบบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผ่านระบบ National Single Window : NSW รวมถึงการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน (ASEAN Single Window) เพื่อเชื่อมโยงข้อมูลแบบบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นการบริการแบบจุดเดียวเบ็ดเสร็จ ลดความซ้ำซ้อนในการทำงาน สามารถป้องกันภัยความมั่นคงที่แฝงมากับกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และเอื้อต่อการตรวจสอบข้อมูลของเจ้าหน้าที่ 2) จัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง (Risk Management) เมื่อมีการขนส่งสินค้าออกช่องทาง อนุมัติให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูล รวมทั้งประเมินความเสี่ยงในระดับพื้นที่ หากมีการขนส่งสินค้าข้ามแดน เพื่อป้องกันภัยคุกคามที่อาจแฝงมากับการขนส่งสินค้าได้ 3) จัดทำระบบเชื่อมโยงข้อมูลยานพาหนะ เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงาน และเกิดการตรวจสอบ ติดตาม และสกัดกั้นอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการเชื่อมโยงข้อมูลรถยนต์จักรยานยนต์ และรถบรรทุกระหว่างกรมศุลกากรกับกรมการขนส่งทางบก 4) เสริมสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ ในการร่วมกันพัฒนาระบบสินค้าและยานพาหนะ อาทิ การลดขั้นตอนต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกการสัญจรข้ามแดนของสินค้า และยานพาหนะ

แนวทางที่ 4 เตรียมความพร้อมในการยกระดับจุดผ่านแดน เป้าหมาย เพื่อศึกษาพื้นที่ในแต่ละจังหวัดชายแดนที่มีความเหมาะสมในการยกระดับเป็นจุดผ่านแดนประเภทต่าง ๆ และเตรียมความพร้อมระบบโครงสร้างพื้นฐานบริเวณจุดผ่านแดนประเภทต่าง ๆ ซึ่งยังไม่ใช่จุดผ่านแดนถาวรให้มีความพร้อมสำหรับการยกระดับเป็นจุดผ่านแดนถาวรและสามารถป้องกันภัยความมั่นคง แนวทางปฏิบัติ

1) จัดทำรายงานการศึกษาพื้นที่ในแต่ละจังหวัดที่มีความเหมาะสมในการยกระดับเป็น จุดผ่านแดนประเภทต่าง ๆ อาทิ จุดผ่อนปรนการค้า จุดผ่านแดนถาวรในอนาคต โดยคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ หลักเกณฑ์การเปิดจุดผ่านแดนประเภทต่าง ๆ ตามมติของคณะรัฐมนตรี ความคุ้มค่าในด้านเศรษฐกิจ ตลอดจนความเชื่อมโยงกับโครงสร้างพื้นฐานของประเทศเพื่อนบ้าน 2) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานบริเวณพื้นที่จุดผ่านแดนประเภทต่าง ๆ ที่มีศักยภาพซึ่งยังไม่ใช่จุดผ่านแดนถาวร เพื่อเตรียมความพร้อมในการยกระดับเป็นจุดผ่านแดนถาวร ในอนาคต และสนับสนุนการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่รัฐในการเฝ้าระวังภัยคุกคาม 3) กำหนดแผนงาน/โครงการโครงสร้างพื้นฐานให้สอดคล้องกับลักษณะเฉพาะในแต่ละพื้นที่ รวมถึงให้มีการบูรณาการการดำเนินงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแบบครบวงจร (End-to-End Process) ตั้งแต่เริ่มโครงการ เพื่อให้แผนงาน/โครงการ สามารถดำเนินการได้อย่างราบรื่นและเกิดประสิทธิผล สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุปรัชญา บุญมาก. (2561) โอกาสในการพัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศไทยและกลุ่มประเทศ CLMV จากนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย การพัฒนาระบบการ

ขนส่งทางถนนโครงข่ายเชื่อมโยงระหว่างประเทศจากที่ประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปี พ.ศ. 2558 ซึ่งการพัฒนาโครงข่ายทางถนนเพื่อให้สามารถเชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้านและเป็นประตูทางการค้าชายแดนที่มีศักยภาพ จึงเป็นแผนพัฒนาที่มีความจำเป็นอย่างเร่งด่วนในการเริ่มปรับปรุง พัฒนา และต่อขยายเส้นทาง (สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม, 2559) เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับการขยายตัวของเศรษฐกิจที่ทวีเพิ่มมากขึ้น ซึ่งในปัจจุบันเส้นทาง เข้าสู่ด่านชายแดนระหว่างประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้านในบางเส้นทางนั้นประสบปัญหาการจราจรติดขัด จากเส้นทางจราจรที่เป็นคอขวด รวมถึงสภาพของถนนที่ใช้ในการสัญจรยังไม่ได้มาตรฐานและไม่สามารถรองรับปริมาณของรถที่สัญจรไป มา ระหว่างประเทศได้อย่างเพียงพอ ดังนั้นในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 จึงได้มีการให้ความสำคัญ ถึงประเด็นทางด้านการพัฒนาระบบการขนส่งโครงข่ายทางถนนทั้งเส้นทางภายในประเทศและเส้นทางระหว่างประเทศโดยการ บำรุงรักษาและยกระดับคุณภาพ รวมถึงตระหนักถึงความปลอดภัยของการขนส่งทางถนนและขยายขีดความสามารถ ในการรองรับปริมาณจราจรที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งได้มีโครงการพัฒนาโครงข่ายทางพิเศษและทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง บริเวณด้านการค้าและประตูการค้าที่สำคัญและมีความสำคัญต่อประเทศในด้านเศรษฐกิจ เช่น ด้านปาดังเบซาร์ อำเภอสะเตาะ จังหวัด สงขลา ด้านบ้านพุน้ำร้อน อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี เพื่อเพิ่มศักยภาพในการเคลื่อนย้ายคนและสินค้าของทั้งหน่วยงาน ภาครัฐและเอกชนในเขตการค้าชายแดนให้เอื้ออำนวยต่อการติดต่อการค้ากับประเทศเพื่อนบ้าน ที่เพิ่มขึ้นจากการเข้าสู่ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การที่ประเทศไทยได้เข้าเป็นสมาชิกในกรอบความร่วมมือทั้งความร่วมมือทวิภาคและพหุภาคีกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มประเทศ CLMV ซึ่งได้ก่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างกัน ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบ โลจิสติกส์ เพื่อเป็นการรองรับแผนความร่วมมือระหว่างประเทศจึงได้มีการร่วมกันจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาทางหลวง เช่น โครงการทางหลวงเอเชีย (Asian Highway) โครงการทางหลวงอาเซียน (ASEAN Highway) โครงการภายใต้กรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง (Greater Mekong Subregion: GMS) โครงการภายใต้กรอบความร่วมมือทวิภาคีร่วมกับ ประเทศลาว เมียนมาร์ กัมพูชาและมาเลเซีย โดยโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ส่วนให้เป็นโครงการ เพื่อทำการขยายช่องทางการจราจรในเขตทางหลวงเดิมเพื่อแก้ปัญหาการจราจรที่เป็นคอขวดในเส้นทางที่มุ่งสู่ด่านการค้าชายแดน (สำนักแผนงานกรมทางหลวง, 2559) ตัวอย่างเช่น 1) ทางหลวงหมายเลข 221 อำเภอกันทรลักษ์ เขาพระวิหาร 2) ทางหลวงหมายเลข 214 อำเภอปราสาท จอมทอง 3) ทางหลวงหมายเลข 1020 เชียงราย เชียงของ 4) ทางหลวงหมายเลข 1021 อำเภอดอกคำใต้-อำเภอเทิง 5) ทางหลวงหมายเลข 12 เลี่ยงเมืองแม่สอด-สะพานข้ามแม่น้ำเมยแห่งที่ 2 โอกาสในการพัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศไทยและกลุ่มประเทศ CLMV จากนโยบายด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560-2564 ซึ่งมีเป้าหมายในการยกระดับการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทยให้ก้าวไปสู่การเป็นศูนย์กลางธุรกิจการค้า การบริการ รวมถึงการลงทุน ในภูมิภาค ผ่านทางยุทธศาสตร์ 3 หลัก คือ 1) การพัฒนาเพิ่มมูลค่าของระบบห่วงโซ่อุปทาน 2) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก 3) การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนด้านโลจิสติกส์ สำหรับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์นั้นถือ

ว่าเป็นปัจจัยสำคัญในสนับสนุนเศรษฐกิจและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและประเทศในอนุภูมิภาคและในกลุ่มประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN) ซึ่งประเทศในกลุ่ม CLMV อันได้แก่ ประเทศ กัมพูชา ลาว เมียนมาร์ และเวียดนาม ซึ่งเป็นทั้งประเทศที่อยู่ในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเช่นเดียวกับประเทศไทยและ กลุ่มประเทศดังกล่าวยังเป็นกลุ่มประเทศที่มีการค้าขายกับประเทศไทยมาอย่างยาวนาน ดังนั้นจากความสำคัญของกลุ่มประเทศ CLMV ต่อเศรษฐกิจ ธุรกิจการค้าและบริการของประเทศไทย ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 จึงได้บรรจุยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศส่วนที่ 4 ในยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์นอกจากมุ่งเน้นทางด้านการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานภายในประเทศให้ ครอบคลุมทั่วทั้งประเทศ ประชาชนทุกคนมีสิทธิในการเข้าถึงการใช้บริการโครงสร้างพื้นฐานอย่างเท่าเทียม และนำไปสู่การยกระดับมาตรฐานคุณภาพชีวิตของประชาชนแล้วนั้น ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบโลจิสติกส์ของประเทศ ยังมุ่งเน้นในการริเริ่มและต่อยอดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ระหว่างประเทศ ผ่านทางการขนส่งรูปแบบต่าง ๆ ทั้งการขนส่งทางราง การขนส่งทางน้ำ และการขนส่งทางถนน เพื่อส่งเสริมในการเชื่อมโยงโครงข่าย ระบบโครงสร้างพื้นฐานทั้งในประเทศและต่อเนื่องไปยังอนุภูมิภาคและในอาเซียนอย่างเป็นระบบ และจากการพัฒนาทางด้านระบบโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์นั้นยังเป็นการอำนวยความสะดวกและสามารถสร้างโอกาสในการพัฒนา อุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องเพื่อยกระดับประสิทธิภาพ มาตรฐานและบริการของประเทศไทยให้ทัดเทียมกับผู้ประกอบการ ในต่างประเทศ อันนำไปสู่ความเติบโตของเศรษฐกิจการค้าของประเทศไทยต่อไปในอนาคต

การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าระดับความคิดเห็นสูงสุดได้แก่ ผู้นำชุมชนมีส่วนร่วมในการประสานงานเพื่อสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจให้กับชุมชน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ภาครัฐมีโครงการผลักดันการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ระดับความคิดเห็นต่ำสุดได้แก่ กิจกรรมการค้าขายบริเวณชายแดน ส่งผลให้เกิดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า บริเวณชายแดนระหว่างประเทศ มีกิจกรรมการค้าขายที่ค่อนข้างหลากหลาย สินค้าหลายชนิดมีการส่งผ่านข้ามชายแดนของประเทศ ทำให้เกิดการเติบโตทางด้านเศรษฐกิจอย่างเห็นได้ชัด ส่งผลให้ความเป็นอยู่ของประชาชนบริเวณชายแดนดีเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของศักดิ์ดา ดีเดชา.(2558).ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนานโยบายเพื่อความสามารถในการแข่งขัน ของเขตเศรษฐกิจพิเศษแม่สอด การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะแนวทางเชิงนโยบาย และการบริหารจัดการเขตเศรษฐกิจพิเศษ แม่สอดดำเนินการโดยใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งระดับปฐมภูมิ และทุติยภูมิ และใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสม (Mixed methodology) โดยการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) เชิงปริมาณ (Quantitative research) ตามแนวทางการวิจัยแบบการมีส่วนร่วมของประชาชน (Public participation method) โดยทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อ พัฒนาดัชนีชี้วัด และสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำนวน 30 คน ซึ่งประกอบไปด้วยกรรมการในคณะกรรมการ นโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษ และกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนในการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษแม่สอด ทั้งในส่วนกลาง และในระดับพื้นที่ รวมถึงกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ จากนั้นนำผลการ

วิเคราะห์การสัมภาษณ์เชิงลึก กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับนโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษที่ดีในระดับนานาชาติเพื่อนำมากำหนด ประเด็นสำคัญด้านนโยบาย และแนวทางการบริหารจัดการเขตเศรษฐกิจพิเศษแม่สอด ตามความต้องการของทุกภาคส่วนได้ จากนั้นจัดทำร่างข้อเสนอแนะแนวทางเชิงนโยบาย และการบริหารจัดการเขตเศรษฐกิจแม่สอดเพื่อความสามารถในการ แข่งขันระดับนานาชาติ เพื่อนำไปปรับปรุงความคิดเห็น (Public hearing) และวิธีการสำรวจทัศนคติสาธารณะ (Public opinion survey) จากกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระดับพื้นที่ และกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ และนำข้อมูลจากการรับฟังความคิดเห็นและสำรวจทัศนคติสาธารณะไปรวบรวมประกอบการจัดทำข้อเสนอแนะในงานวิจัยผลการศึกษา พบว่ากลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่างๆ มีวัตถุประสงค์เชิงนโยบายต่อการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษแม่สอด ในประเด็นที่คล้ายคลึงกัน คือ ต้องการให้เขตเศรษฐกิจพิเศษเป็นกลไกในการกระจายการพัฒนาไปสู่ภูมิภาค เชื่อมโยงเศรษฐกิจไทยกับประเทศเมียนมาร์ ในประเด็นที่ยังมีความเห็นแย้ง คือ ด้านการจัดการที่ดิน และแรงงานอย่างเหมาะสมในพื้นที่ ซึ่งมีข้อเสนอของภาคเอกชนบางกลุ่มต้องการให้มีการกำหนดค่าแรงงานขั้นต่ำในพื้นที่สำหรับแรงงาน สัญชาติเมียนมาร์ซึ่งต่ำกว่าอัตราค่าแรงงานขั้นต่ำที่ประเทศไทยกำหนด รวมถึงการนำพื้นที่ป่าไม้และป่าสงวนมากำหนด เป็นพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษแม่สอด ในขณะที่ภาคประชาชนและแรงงานไม่เห็นด้วยกับประเด็นดังกล่าว นอกจากนั้น ภาคประชาชน และแรงงานยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาซึ่งไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิตในพื้นที่ ข้อเสนอแนะแนวทางเชิงนโยบายที่สำคัญ ได้แก่ เขตเศรษฐกิจพิเศษแม่สอดควรเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมประเทศไทยเข้ากับประเทศเมียนมาร์ วางจุดยืนร่วมในการพัฒนากับเขตเศรษฐกิจพิเศษเมียวดีโดยอุตสาหกรรมแปรรูปขั้นต้น สำหรับ สินค้าที่จำเป็นต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยให้ตั้งอยู่ในเขตเศรษฐกิจพิเศษเมียวดีซึ่งได้เปรียบด้านต้นทุน แต่ยังคงพึ่งพา การพัฒนาระบบสาธารณูปโภคที่มีข้อจำกัดจากประเทศไทย และเขตเศรษฐกิจพิเศษแม่สอดควรเน้นอุตสาหกรรมแปรรูป ขั้นกลางหรือแปรรูปขั้นปลายที่มีมูลค่าสูงเพื่อต่อยอดจากวัตถุดิบซึ่งแปรรูปมาจากเขตเศรษฐกิจพิเศษเมียวดี และส่งเสริมธุรกิจที่รองรับอุตสาหกรรม และการค้าระหว่างประเทศ โดยขอบเขตพื้นที่ของเขตเศรษฐกิจพิเศษแม่สอดควรกำหนดให้ ครอบคลุมทั้งอำเภอโดยกำหนดประเภทธุรกิจเป้าหมายการส่งเสริมแทนการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษแบบล้อมรั้วมิดชิด ซึ่งอาจทำให้การเชื่อมโยงกับผู้ประกอบการท้องถิ่น และในประเทศค่อนข้างจำกัด และรัฐบาลกลางควรกำหนดการถ่ายโอนอำนาจการอนุญาต อนุมัติที่เกี่ยวข้องให้กับหน่วยงานในท้องถิ่น และกำหนดให้มีแนวทางการพัฒนาบริการภาครัฐ พัฒนา ระดับสาธารณสุข การศึกษา สาธารณูปโภค และสันชนาการต่างๆ ตลอดจนควรมีแผนการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและมลภาวะที่ดี

สหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารกับการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์ ในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก มีตัวแปร ดังนี้ Y_1 = ภาวะผู้นำแบบมุ่งงาน Y_2 = ภาวะผู้นำแบบมุ่งสัมพันธ์ X_1 = ด้านพื้นที่ชายแดนมีความมั่นคงปลอดภัย มีศักยภาพการป้องกันและแก้ไขภัยคุกคามทุกรูปแบบ และเป็นพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจและสังคมระหว่างไทยกับประเทศรอบบ้าน X_2 = ด้านปัญหาเขตแดนระหว่างไทยกับประเทศรอบบ้านได้รับการแก้ไขและไม่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ X_3 = ด้านไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค X_4 = ด้านการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ทุกตัวแปร

มีความสัมพันธ์กันทางบวก และเมื่อทำการทดสอบสมมติฐาน ภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนมีความสัมพันธ์กับการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์ในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก ด้วยค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน พบว่า ยอมรับสมมติฐานทั้ง 8 ด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนมีส่วนสำคัญต่อการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดนของประเทศเป็นอย่างดี เพราะผู้นำชุมชนจะเป็นผู้ที่เป็นต้นแบบที่ดี ในการสร้างความร่วมมือร่วมใจในการทำงานและพัฒนาสิ่งต่างๆ ในหมู่บ้านให้ดียิ่งๆ ขึ้นสร้างความเจริญให้กับชุมชน เป็นส่วนสำคัญของการผลักดันโครงการต่างๆ ของรัฐให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี รวมถึงการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรุณรัตน์ สีหบุตร, สุรางคนา มัณยานนท์ และชญานิธิ แบร์ดี. (2566) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษากับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูในกลุ่มพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามสวาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษากับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูในกลุ่มพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตามสวาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ครูผู้สอนในกลุ่มพัฒนา คุณภาพการศึกษาตามสวาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 59 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษากับแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ของครูในกลุ่มพัฒนา คุณภาพการศึกษาตามสวาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 มีความสัมพันธ์กันทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01และสอดคล้องกับงานวิจัยของธิตาภรณ์ ภูโอบ และกาญจนา หินเฑาะว์. (2566) ได้ศึกษาเรื่อง ผลกระทบของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมที่ส่งผลต่อพฤติกรรม การสร้างสรรค์นวัตกรรมของกลุ่มธุรกิจชุมชน การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของธุรกิจชุมชนที่มีต่อภาวะผู้นำ เชิงนวัตกรรมของวิสาหกิจชุมชน 2) เพื่อศึกษาผลกระทบของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมที่มีต่อการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของกลุ่มธุรกิจชุมชน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่ม วิสาหกิจชุมชนผู้ประกอบการประเภทผ้าและเครื่องแต่งกายที่ได้รับเกณฑ์การประเมินในระดับ 5 ดาว จำนวน 352 โดยกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้เท่ากับ .05 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย ผลการศึกษาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้นำวิสาหกิจชุมชน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้นำธุรกิจชุมชน ด้านการสร้างหลักประกัน ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการกำหนดความเสี่ยง และด้านการปรับตัวเพื่อการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากตามลำดับ ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม ด้านการปรับตัวเพื่อการเรียนรู้ ด้านความสามารถในการพึ่งพาตนเองอย่างสร้างสรรค์ ด้านการหาประโยชน์จากโอกาส และด้านการจัดการความเสี่ยง มีผลกระทบเชิงบวกต่อพฤติกรรม การสร้างสรรค์นวัตกรรมของกลุ่มธุรกิจชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการศึกษานี้สามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถทางการแข่งขันของธุรกิจชุมชน จากการเลือกผู้นำที่สามารถ

ขับเคลื่อนให้เกิดการพัฒนาวัฒนธรรมในชุมชนรวมถึงเป็นแนวทางให้ผู้ประกอบการนำไปพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถของตนเองเพื่อจะได้เปรียบในการแข่งขันของธุรกิจชุมชน

แนวทางในการสร้างความมั่นคง ตามแนวชายแดน ไทย-เมียนมาร์ ในเขตหมู่บ้านที่ติดชายแดนของตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก ได้สรุปจากข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถาม ควรมีการฝึกซ้อมโดยร่วมกันระหว่าง เจ้าหน้าที่ปกครอง ทหาร ตำรวจ ผู้นำชุมชนและชาวบ้าน ในเรื่อง ระบบการแจ้งเตือนภัย ระบบการสื่อสารการแจ้งข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนได้รับทราบอย่างรวดเร็ว ระบบการป้องกันภัย ระบบการส่งความช่วยเหลือไปยังจุดเกิดเหตุ ควรประสานความร่วมมือทั้ง หน่วยงานปกครอง องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ทหาร ตำรวจ และอาสาสมัครป้องกันภัยพลเรือน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทันตา อุษิธิตต์. (2564) ได้ศึกษาเรื่องรูปแบบความมั่นคงแนวชายแดนจังหวัดแม่ฮ่องสอนประเทศไทย กับสาธารณรัฐสหภาพเมียนมาร์ การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความมั่นคงแนวชายแดนจังหวัดแม่ฮ่องสอน 2) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความมั่นคงแนวชายแดนจังหวัดแม่ฮ่องสอน และ 3) สร้างรูปแบบความมั่นคงแนวชายแดนจังหวัดแม่ฮ่องสอนประเทศไทยกับสาธารณรัฐสหภาพเมียนมาร์ การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ดำเนินการโดยศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนในจังหวัดแม่ฮ่องสอน จำนวน 399 คน เครื่องมือการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 สถิติที่ใช้ ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอย แบบพหุคูณเชิงเส้นตรง และดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพโดยจัดการสนทนากลุ่มกับการสัมภาษณ์ เชิงลึกซึ่งผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ประกอบด้วย บุคคลที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงตามแนวชายแดนซึ่งเลือกมา แบบเจาะจง รวม 32 คน และใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับความมั่นคงแนวชายแดนจังหวัดแม่ฮ่องสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความมั่นคงแนวชายแดนจังหวัดแม่ฮ่องสอน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และ .05 มีจำนวน 5 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านดินแดน ปัจจัยภายนอกประเทศ ปัจจัยด้านข้าราชการที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคง ปัจจัยด้านพลเมืองรัฐ และปัจจัยด้านกฎหมายระหว่างประเทศ และ 3) ข้อเสนอแนะจากการประชุมกลุ่มย่อยและการสัมภาษณ์เชิงลึกพบว่า รูปแบบ ความมั่นคงแนวชายแดนจังหวัดแม่ฮ่องสอนของประเทศไทยกับสาธารณรัฐสหภาพเมียนมาร์ ประกอบด้วย 13 ปัจจัย ได้แก่ เขตแนวชายแดน นักธุรกิจ/พ่อค้า กฎหมายระหว่างประเทศ อำนาจ อธิปไตย กฎหมายไทย พลเมืองรัฐ ปัจจัยภายนอกประเทศ ความมีเอกภาพและประสิทธิภาพ ดินแดน ความร่วมมือและการมีส่วนร่วม ข้าราชการทั่วไป และที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงหน่วยงานราชการ

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1) ควรนำผลการวิจัยเสนอให้กับผู้นำชุมชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และที่ว่าการอำเภอ เพื่อวางแผนพัฒนาภาวะผู้นำให้กับผู้นำชุมชน

2) การสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดนไทย-เมียนมาร์ ต้องประสานความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งกองทัพบก ตำรวจ หน่วยงานทางปกครอง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรศึกษาผลกระทบด้านความมั่นคงจากการสู้รบตามแนวชายแดนไทยเมียนมาร์ ในเขตเศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดตาก
- 2) ควรศึกษาสภาพเศรษฐกิจหลังจากการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 ในเขต 5 อำเภอชายแดนของจังหวัดตาก

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการศึกษา

เรื่อง ภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนในการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน ไทย-เมียนมาร์
กรณีศึกษา ตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก

#####

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนในการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน ไทย-เมียนมาร์ กรณีศึกษา ตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก คำตอบจากแบบสอบถามจะเก็บเป็นความลับ ซึ่งไม่มีผลกระทบต่อท่านแต่ประการใด เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง จึงขอความอนุเคราะห์ให้ท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงมากที่สุด
2. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่
 - ตอนที่ 1 คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 ภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก
 - ตอนที่ 3 การสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน ไทย-เมียนมาร์ ในเขตหมู่บ้านที่ติดชายแดนของตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก
 - ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาการสร้างความมั่นคงตาม แนวชายแดน ไทย-เมียนมาร์ ในเขตหมู่บ้านทั้ง 6 ที่ติดชายแดนของตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก
3. คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับการศึกษาครั้งนี้

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือด้วยดี

นายสมชาย สุวรรณ

นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะวิทยาการจัดการ สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก

ตอนที่ 1 คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ตามความเป็นจริง

1. เพศ

- ☐ 1. ชาย ☐ 2. หญิง

2. ระดับการศึกษา

- ☐ 1. ประถมศึกษา ☐ 2. มัธยมศึกษา ☐ 3. ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
☐ 4. สูงกว่าปริญญาตรี

3. อายุ

- ☐ 1. 18 ปี - 25 ปี ☐ 2. 26 - 40 ปี ☐ 3. 40 - 55 ปี
☐ 4. มากกว่า 55 ปี

4. หมู่บ้านที่อยู่อาศัย

- ☐ 1. บ้านแม่สอง
☐ 2. บ้านแม่สลิดหลวง
☐ 3. บ้านแม่สลิดน้อย
☐ 4. บ้านแม่โทะ
☐ 5. บ้านแม่นิล
☐ 6. บ้านห้วยมะโหนด

5. ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในหมู่บ้านของตน

- ☐ ต่ำกว่า 10 ปี
☐ 10 - 25 ปี
☐ 26 - 50 ปี
☐ 51 - 65 ปี
☐ มากกว่า 65 ปี

ตอนที่ 2 ภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก

คำชี้แจง ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก มีภาวะผู้นำอยู่ในระดับมากน้อยเพียงใด โดยให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ซึ่งกำหนดระดับภาวะผู้นำ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง เห็นด้วยในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

ประเด็นข้อคำถาม		ระดับความคิดเห็น				
		5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
ภาวะผู้นำแบบมุงงาน						
1	ผู้นำชุมชนมีการควบคุม กำกับ ติดตาม ตรวจสอบ การดำเนินงานตามนโยบายของภาครัฐ อย่างต่อเนื่อง					
2	ผู้นำชุมชนมีการกำหนด แผนงาน และเป้าหมายของการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน					
3	ผู้นำชุมชนมีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อส่วนร่วม					
4	ผู้นำชุมชนมีการออกคำสั่งเพื่อมอบหมายงานให้ชาวบ้านอย่างชัดเจน					
5	ผู้นำชุมชนประชุมชาวบ้านเพื่อแจ้งข่าวสารอย่างสม่ำเสมอ					
6	ผู้นำชุมชนกระตุ้นให้ชาวบ้านมีความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงาน					
7	ผู้นำชุมชนเชื่อมั่นในความสามารถ และทักษะ ของชาวบ้าน					
8	ผู้นำชุมชนเน้นความสำเร็จของงานเป็นเป้าหมายสูงสุด					

ประเด็นข้อคำถาม		ระดับความคิดเห็น				
		5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
ภาวะผู้นำแบบมุ่งสัมพันธ์						
1	ผู้นำชุมชนให้ความช่วยเหลือแก่ชาวบ้านด้วยความจริงใจ					
2	ผู้นำชุมชนมีการประสานงานกับชาวบ้านอย่างสร้างสรรค์					
3	ผู้นำชุมชนให้อิสระแก่ชาวบ้านในการเสนอความคิดเห็นเพื่อแก้ปัญหา					
4	ผู้นำชุมชนเปิดโอกาสให้ชาวบ้านตัดสินใจในการปฏิบัติงานได้ด้วยตนเอง					
5	ผู้นำชุมชนมีพฤติกรรมที่เป็นมิตร ชาวบ้านสามารถเข้าถึงได้ง่าย					
6	ผู้นำชุมชนสร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงาน					
7	ผู้นำชุมชนปฏิบัติตนให้มีความมีความเสมอภาคกับชาวบ้านทุกคน					
8	ผู้นำชุมชนมีการบริหารงาน โดยคำนึงถึง สภาพการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคม					

ตอนที่ 3 การสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน ไทย-เมียนมาร์ ในเขตหมู่บ้านที่ติดชายแดนของ ตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก

คำชี้แจง ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน ไทย- เมียนมาร์

กรณีศึกษา ตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก มีการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน อยู่

ในระดับมากน้อยเพียงใด โดยให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมาก

ที่สุด ซึ่งกำหนดระดับการดำเนินการ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง เห็นด้วยในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

ประเด็นข้อคำถาม		ระดับความคิดเห็น				
		5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
1. พื้นที่ชายแดนมีความมั่นคง ปลอดภัย มีศักยภาพการป้องกันและแก้ไขภัยคุกคามทุกรูปแบบ และเป็นพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจและสังคมระหว่างไทยกับประเทศรอบบ้าน						
1	มีการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคล ให้กับชาวบ้านที่ยังไม่มีทร.14 ให้เกิดสิทธิขั้นพื้นฐานกับการรักษาความมั่นคง อย่างเหมาะสม					
2	ชาวบ้านสามารถเข้าถึงบริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพได้					
3	ชาวบ้านให้ความสำคัญกับการควบคุมและป้องกันโรคติดต่อตามแนวชายแดน					
4	ชาวบ้านให้ความช่วยเหลือกับผู้นำชุมชน และภาครัฐในการแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าว					
5	ชาวบ้านให้ความช่วยเหลือกับผู้นำชุมชน และภาครัฐในการแก้ไขปัญหายาเสพติด					
6	ชาวบ้านให้ความช่วยเหลือกับผู้นำชุมชน และภาครัฐในการเฝ้าระวังปัญหาการสู้รบตามแนวชายแดน					
7	ชาวบ้านให้ความร่วมมือในการจัดระเบียบการสัญจรข้ามแดน โดยผสมผสานกับวิถีชีวิตในชุมชน ให้เหมาะสมกับการรักษาความมั่นคงของพื้นที่					
8	ชาวบ้านให้ความช่วยเหลือกับผู้นำชุมชน และภาครัฐในการขับเคลื่อนนโยบายการกระจายความเจริญสู่ท้องถิ่น					

ประเด็นข้อคำถาม		ระดับความคิดเห็น				
		5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
2. ปัญหาเขตแดนระหว่างไทยกับประเทศรอบบ้านได้รับการแก้ไขและไม่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ						
1	มีการจัดระบบหมู่บ้านและกลุ่มพลังมวลชน ตลอดจนอาสาสมัครบริเวณชายแดนเพื่อป้องกันความปลอดภัย					
2	ชาวบ้านรู้จักแนวเขตแดนของประเทศไทยเป็นอย่างดี					
3	วิถีชีวิตของชาวบ้านในการข้ามเขตแดน ไม่ทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน					
4	ชาวบ้านมีส่วนร่วมในการพัฒนาหมู่บ้าน เพื่อสร้างความมั่นคงของชาติ					
5	ชาวบ้านใช้ประโยชน์จากแม่น้ำเมย โดยไม่มีความขัดแย้ง ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตแดนของประเทศไทยกับเมียนมาร์					
6	ชาวบ้านให้ความร่วมมือกับผู้นำชุมชนและภาครัฐ ในการรักษาแนวเขตแดนของประเทศ					
7	ชาวบ้านร่วมฝึกซ้อมการอพยพหนีภัยสงคราม เมื่อเกิด การสู้รบตามแนวชายแดน					
8	ภาครัฐสนับสนุนให้ชุมชนชายแดนมีการพัฒนา สามารถพึ่งพาตัวเองได้					
3. ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค						
1	ชาวบ้านได้รับรู้ว่า ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการคมนาคมของประเทศในภูมิภาคนี้					
2	ชาวบ้านได้รับรู้ว่า ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการขนส่งเพื่อกระจายสินค้าข้ามต่างประเทศ					
3	ชาวบ้านรู้จักการใช้รถใช้ถนนให้ปลอดภัยเพราะมีการขนส่งค่อนข้างหนาแน่น					
4	ผู้นำชุมชนแจ้งให้ชุมชนรับทราบเกี่ยวกับโครงการของภาครัฐในการพัฒนาศักยภาพของประเทศ เรื่องการพัฒนาเส้นทางเพื่อเชื่อมโครงข่ายคมนาคม					
5	ชาวบ้านสนับสนุนกิจกรรมของภาครัฐ ในการสร้างทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคม					
6	ชาวบ้านเห็นความสำคัญของการเป็นศูนย์กลางการขนส่งสินค้า					

ภาคผนวก ข
การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสรุปการหาค่า IOC
เรื่อง ภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนในการสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน ไทย-เมียนมาร์
กรณีศึกษา ตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก

ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1 ผศ.ดร.นักรบ เถียรอำ อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จังหวัดจันทบุรี

ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2 นายเสนีย์ แก้วมณี ปลัดอำเภอชำนาญการ อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก

ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3 นายประเสริฐ อะกะเรื่อน ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ต๋าน
อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก

ตอนที่ 1 ภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนในเขตตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก

ประเด็นข้อคำถาม		ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
		1	2	3	รวม	IOC
ภาวะผู้นำแบบมุ่งงาน						
1	ผู้นำชุมชนมีการควบคุม กำกับ ติดตาม ตรวจสอบ การดำเนินงานตามนโยบายของภาครัฐ อย่างต่อเนื่อง	1	1	1	3	1.00
2	ผู้นำชุมชนมีการกำหนด แผนงาน และเป้าหมายของการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน	1	1	1	3	1.00
3	ผู้นำชุมชนมีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อส่วนร่วม	1	1	1	3	1.00
4	ผู้นำชุมชนมีการออกคำสั่งเพื่อมอบหมายงานให้ชาวบ้านอย่างชัดเจน	1	1	1	3	1.00
5	ผู้นำชุมชนประชุมชาวบ้านเพื่อแจ้งข่าวสารอย่างสม่ำเสมอ	1	1	1	3	1.00
6	ผู้นำชุมชนกระตุ้นให้ชาวบ้านมีความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงาน	1	1	1	3	1.00
7	ผู้นำชุมชนเชื่อมั่นในความสามารถและทักษะของชาวบ้าน	1	1	1	3	1.00
8	ผู้นำชุมชนเน้นความสำเร็จของงานเป็นเป้าหมายสูงสุด	1	1	1	3	1.00

ประเด็นข้อคำถาม		ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
		1	2	3	รวม	IOC
ภาวะผู้นำแบบมุ่งสัมพันธ						
1	ผู้นำชุมชนให้ความช่วยเหลือแก่ชาวบ้านด้วยความจริงใจ	1	1	1	3	1.00
2	ผู้นำชุมชนมีการประสานงานกับชาวบ้านอย่างสร้างสรรค์	1	1	1	3	1.00
3	ผู้นำชุมชนให้อิสระแก่ชาวบ้านในการเสนอความคิดเห็นเพื่อแก้ปัญหา	1	1	1	3	1.00
4	ผู้นำชุมชนเปิดโอกาสให้ชาวบ้านตัดสินใจในการปฏิบัติงานได้ด้วยตนเอง	1	1	1	3	1.00
5	ผู้นำชุมชนมีพฤติกรรมที่เป็นมิตร ชาวบ้านสามารถเข้าถึงได้ง่าย	1	1	1	3	1.00
6	ผู้นำชุมชนสร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงาน	1	1	1	3	1.00
7	ผู้นำชุมชนปฏิบัติตนให้มีความมีความเสมอภาคกับชาวบ้านทุกคน	1	1	1	3	1.00
8	ผู้นำชุมชนมีการบริหารงาน โดยคำนึงถึง สภาพการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคม	1	1	1	3	1.00

ตอนที่ 2 การสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน ไทย-เมียนมาร์ ในเขตหมู่บ้านที่ติดชายแดนของ
ตำบลแม่สอง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก

ประเด็นข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
	1	2	3	รวม	IOC
1. พื้นที่ชายแดนมีความมั่นคง ปลอดภัย มีศักยภาพการป้องกันและแก้ไขภัยคุกคาม ทุกรูปแบบและเป็นพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจและสังคมระหว่างไทยกับประเทศรอบบ้าน					
1 มีการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคล ให้กับชาวบ้านที่ยังไม่มีทร.14 ให้เกิดสิทธิขั้น พื้นฐานกับการรักษาความมั่นคง อย่าง เหมาะสม	1	1	1	3	1.00
2 ชาวบ้านสามารถเข้าถึงบริการสาธารณสุขที่มี คุณภาพได้	1	1	1	3	1.00
3 ชาวบ้านให้ความสำคัญกับการควบคุมและ ป้องกันโรคติดต่อตามแนวชายแดน	1	1	1	3	1.00
4 ชาวบ้านให้ความช่วยเหลือกับผู้นำชุมชน และ ภาครัฐในการแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าว	1	1	1	3	1.00
5 ชาวบ้านให้ความช่วยเหลือกับผู้นำชุมชน และ ภาครัฐ ในการแก้ไขปัญหายาเสพติด	1	1	1	3	1.00
6 ชาวบ้านให้ความช่วยเหลือกับผู้นำชุมชน และ ภาครัฐในการเฝ้าระวังปัญหาการสู้รบตามแนว ชายแดน	1	1	1	3	1.00
7 ชาวบ้านให้ความร่วมมือในการจัดระเบียบการ สัญจร ข้ามแดน โดยผสมผสานกับวิถีชีวิตใน ชุมชน ให้เหมาะสมกับการรักษาความมั่นคง ของพื้นที่	1	1	1	3	1.00
8 ชาวบ้านให้ความช่วยเหลือกับผู้นำชุมชน และ ภาครัฐในการขับเคลื่อนนโยบายการกระจาย ความเจริญสู่ท้องถิ่น	1	1	1	3	1.00

ประเด็นข้อคำถาม		ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
		1	2	3	รวม	IOC
2. ปัญหาเขตแดนระหว่างไทยกับประเทศรอบบ้านได้รับการแก้ไขและไม่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ						
1	มีการจัดระบบหมู่บ้านและกลุ่มพลังมวลชน ตลอดจนอาสาสมัครบริเวณชายแดนเพื่อป้องกันความปลอดภัย	1	1	1	3	1.00
2	ชาวบ้านรู้จักแนวเขตแดนของประเทศไทยเป็นอย่างดี	1	1	1	3	1.00
3	วิถีชีวิตของชาวบ้านในการข้ามเขตแดน ไม่ทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน	1	1	1	3	1.00
4	ชาวบ้านมีส่วนร่วมในการพัฒนาหมู่บ้าน เพื่อสร้างความมั่นคงของชาติ	1	1	1	3	1.00
5	ชาวบ้านใช้ประโยชน์จากแม่น้ำเมย โดยไม่มีความขัดแย้ง ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตแดนของประเทศไทยกับเมียนมาร์	1	1	1	3	1.00
6	ชาวบ้านให้ความร่วมมือกับผู้นำชุมชนและภาครัฐ ในการรักษาแนวเขตแดนของประเทศ	1	1	1	3	1.00
7	ชาวบ้านร่วมฝึกซ้อมการอพยพหนีภัยสงคราม เมื่อเกิดการสู้รบตามแนวชายแดน	1	1	1	3	1.00
8	ภาครัฐสนับสนุนให้ชุมชนชายแดนมีการพัฒนา สามารถพึ่งพาตัวเองได้	1	1	1	3	1.00

ประเด็นข้อคำถาม		ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
		1	2	3	รวม	IOC
3. ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค						
1	ชาวบ้านได้ทราบว่า ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการคมนาคมของประเทศในภูมิภาคนี้	1	1	1	3	1.00
2	ชาวบ้านได้ทราบว่า ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการขนส่งเพื่อกระจายสินค้าข้ามต่างประเทศ	1	1	1	3	1.00
3	ชาวบ้านรู้จักการใช้รถใช้ถนนให้ปลอดภัย เพราะมีการขนส่งค่อนข้างหนาแน่น	1	1	1	3	1.00
4	ผู้นำชุมชนแจ้งให้ชุมชนรับทราบเกี่ยวกับโครงการของภาครัฐในการพัฒนาศักยภาพของประเทศ เรื่องการพัฒนาเส้นทางเพื่อเชื่อมโครงข่ายคมนาคม	1	1	1	3	1.00
5	ชาวบ้านสนับสนุนกิจกรรมของภาครัฐ ในการสร้างทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคม	1	1	1	3	1.00
6	ชาวบ้านเห็นความสำคัญของการเป็นศูนย์กลางการขนส่งสินค้า	1	1	1	3	1.00
4. การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ						
1	ชาวบ้านสนับสนุนกิจกรรมการสร้าง ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจให้กับชุมชน	1	1	1	3	1.00
2	กิจกรรมทางการเกษตรในพื้นที่ ช่วยการสร้าง ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจให้กับชุมชน	1	1	1	3	1.00
3	กิจกรรมการค้าขายบริเวณชายแดน ส่งผลให้ เกิดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ	1	1	1	3	1.00
4	ผู้นำชุมชนมีส่วนร่วมในการประสานงาน เพื่อสร้าง ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจให้กับชุมชน	1	1	1	3	1.00
5	ชาวบ้านให้ความร่วมมือกับภาครัฐ เพื่อส่งเสริม ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจให้กับชุมชน	1	1	1	3	1.00
6	ภาครัฐ มีโครงการผลักดันการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ	1	1	1	3	1.00

การหาค่า Reliability Reliability

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.918	44

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
VAR00001	158.4000	162.938	.324	.917
VAR00002	158.3333	162.920	.296	.918
VAR00003	158.2667	163.030	.297	.918
VAR00004	158.1667	164.420	.223	.918
VAR00005	158.3667	160.930	.420	.916
VAR00006	158.3333	160.023	.440	.916
VAR00007	158.4667	163.223	.272	.918
VAR00008	158.3333	158.437	.536	.915
VAR00009	158.1667	159.661	.459	.916
VAR00010	158.2333	158.323	.621	.914
VAR00011	158.3333	164.230	.212	.919
VAR00012	158.1667	161.730	.369	.917
VAR00013	158.2000	158.993	.489	.916
VAR00014	158.3000	162.010	.358	.917
VAR00015	158.2667	160.823	.402	.917
VAR00016	158.3667	161.964	.354	.917
VAR00017	158.4000	158.662	.564	.915
VAR00018	158.2333	163.909	.244	.918
VAR00019	158.3333	161.609	.424	.916
VAR00020	158.3000	158.631	.529	.915
VAR00021	158.1333	165.637	.145	.919
VAR00022	158.1667	158.420	.494	.916
VAR00023	158.1667	158.144	.601	.915
VAR00024	158.1667	156.282	.723	.913
VAR00025	158.4333	165.151	.198	.918
VAR00026	158.3667	161.344	.500	.916
VAR00027	158.2333	165.220	.181	.919
VAR00028	158.3000	166.148	.107	.919
VAR00029	158.1333	157.982	.628	.914
VAR00030	158.2333	161.840	.383	.917

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
VAR00031	158.3000	158.424	.594	.915
VAR00032	158.3333	162.299	.335	.917
VAR00033	158.2000	161.200	.493	.916
VAR00034	158.2667	160.271	.435	.916
VAR00035	158.4667	161.982	.446	.916
VAR00036	158.0333	158.654	.534	.915
VAR00037	158.3667	160.723	.482	.916
VAR00038	158.2667	155.237	.691	.913
VAR00039	158.2667	159.444	.417	.917
VAR00040	157.9667	160.033	.487	.916
VAR00041	158.0333	157.275	.533	.915
VAR00042	158.1667	157.040	.617	.914
VAR00043	158.0000	156.828	.573	.915
VAR00044	158.1667	161.040	.413	.916

ภาคผนวก ค
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นักรบ เถียรอำ	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ร.ป.ด.) รัฐศาสตร์ รองอธิการบดี ด้านกิจการ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จังหวัดจันทบุรี อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
เสนีย์ แก้วมณี	รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ปลัดอำเภอชำนาญการ อำเภอสองยาง จังหวัดตาก
ประเสริฐ อะกะเรื่อน	รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ต๋าน อำเภอสองยาง จังหวัดตาก

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	สมชาย สุวรรณ
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 29 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2509
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 120 หมู่ที่ 4 ตำบลแม่ระมาด อำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก 63140 โทรศัพท์ 089-858-4200
ตำแหน่งปัจจุบัน	เจ้าของกิจการ
สถานที่ทำงาน	ห้างหุ้นส่วนจำกัด คณิศร คอนกรีต
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2522 ประถมศึกษา 6 โรงเรียนบ้านแม่ปะ อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก พ.ศ. 2528 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสรรพวิทยาคม อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก พ.ศ. 2551 อนุปริญญาตรี วิทยาลัยชุมชนตาก พ.ศ. 2565 ปริญญาตรี สาขารัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันวิทยาลัยการจัดการแห่งแปซิฟิก